

Budapest,
2002. január 7.,
hétfő

1. szám

Ára: 1036,— Ft

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

2002: I. tv.	A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény módosításáról	1
1/2002. (I. 7.) FVM—GM—KöViM e. r.	Az építőipari kivitelezési, valamint a felelős műszaki vezetői tevékenység gyakorlásának részletes szakmai szabályairól és az építési naplóról szóló 51/2000. (VIII. 9.) FVM—GM—KöViM együttes rendelet módosításáról	64
2/2002. (I. 7.) FVM r.	Egyes építészeti jogszabályok módosításáról	74
3/2002. (I. 7.) FVM r.	A kristálycukor 2002. első félévi irányáráról	76
4/2002. (I. 7.) FVM r.	A kristálycukor 2002. első félévi alsó és felső intervenciók áráról	76
1/2002. (I. 7.) PM r.	A költségvetési viszontgarancia vállalásának és érvényesítésének részletes szabályairól szóló 48/1997. (XII. 31.) PM rendelet módosításáról	77
	A Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter pályázati felhívása	77
	Az Állami Számvevőszék hirdetménye	78
	Az Állami Számvevőszék hirdetménye a Magyar Nemzeti Bank könyvvizsgálói feladatainak ellátására kiírt pályázat elbírálásáról	78
	A BM Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatal közleménye	79
	Helyesbítés	79

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2002. évi I. törvény

a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény módosításáról*

1. § A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 3. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Bűncselekmény elkövetése miatt bárkinek a felelősségét megállapítani, és emiatt vele szemben büntetést kiszabni egyedül a bíróság jogosult.”

2. § A Be. 5. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A terhelt személyesen védekezhet, és a védelmét az eljárás bármely szakaszában védő is elláthatja. A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság biztosítja, hogy az, akivel szemben a büntetőeljárást folytatják, az e törvényben meghatározott módon védekezhessen.”

3. § (1) A Be. 6. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„A hivatalból való eljárás, a büntetőeljárás megindítása és a büntetőeljárás akadályai”

(2) A Be. 6. §-a a következő (3)—(5) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Büntetőeljárást nem lehet indítani, a már megindult büntetőeljárást meg kell szüntetni, vagy felmentő ítéletet kell hozni, ha

a) a cselekmény nem bűncselekmény, vagy azt nem a terhelt (feljelentett személy) követte el,

b) nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése, illetőleg az, hogy a bűncselekményt a terhelt (feljelentett személy) követte el,

* A törvényt az Országgyűlés a 2001. december 18-i ülésnapján fogadta el.

c) — az e törvényben meghatározott kivételekkel — büntethetőséget kizáró vagy megszüntető ok áll fenn,

d) a terhelt cselekményét már jogerősen elbírálták, kivéve a Negyedik Részben, valamint a XXVIII. Fejezet II. és III. Címében meghatározott eljárások esetét.

(4) A Negyedik Részben meghatározott eljárásokat (rendkívüli jogorvoslat), kivéve a (3) bekezdés d) pontja az irányadó akkor is, ha az elkövető egy cselekménye több bűncselekményt valósít meg, a bíróság azonban — a vád szerinti minősítésnek megfelelően — nem a vádirati tényállás szerint megállapítható valamennyi bűncselekmény miatt állapítja meg a terhelt bűnösségét.

(5) Azzal szemben, akinek a felelősségét a bíróság szabálysértési eljárásban hozott határozatával állapította meg, azonos tényállás mellett büntetőeljárás — a szabálysértésekről szóló törvényben meghatározott perújítási eljárás lefolytatása előtt — nem indítható.”

4. § A Be. 9. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A büntetőeljárásban mind szóban, mind írásban mindenki az anyanyelvét, törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződés alapján, az abban meghatározott körben regionális vagy kisebbségi nyelvét vagy — ha a magyar nyelvet nem ismeri — az általa ismertként megjelölt más nyelvet használhatja.

(3) Annak a határozatnak és más hivatalos iratnak a lefordításáról, amelyet e törvény szerint kézbesíteni kell, az a bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság gondoskodik, amelyik a határozatot meghozta, illetőleg a hivatalos iratot kibocsátotta.”

5. § (1) A Be. 13. §-ának (2) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

(Másodfokon jár el)

„c) ha e törvény az ítéltábla határozata elleni fellebbezést lehetővé teszi, a Legfelsőbb Bíróság az ítéltábla hatáskörébe tartozó ügyekben.”

(2) A Be. 13. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és e § a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az e törvényben meghatározott esetekben az első fokú bíróság hatáskörébe tartozó ügyekben az egyesbíró, illetve a tanács elnöke helyett önálló aláírási joggal bírósági titkár is eljárhat. A bíróság eljárására irányadó, e törvényben meghatározott rendelkezéseket ilyen esetben a bírósági titkár eljárására kell alkalmazni.

(4) Külön jogszabályban meghatározott esetekben, önálló aláírási joggal, tárgyaláson kívül — a bíró irányítása és felügyelete mellett — bírósági ügyintéző is eljárhat. A bíróság eljárására irányadó, e törvényben meghatározott rendelkezéseket ilyen esetben a bírósági ügyintéző eljárására kell alkalmazni.”

6. § (1) A Be. 14. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A helyi bíróság)

„a) egy hivatásos bíróból és két ülnökből álló tanácsban jár el, ha a bűncselekményre a törvény nyolc évi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztést rendel,”

(2) A Be. 14. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A másodfokú bíróság, az ítéltábla és — ha e törvény másképp nem rendelkezik — a Legfelsőbb Bíróság három hivatásos bíróból álló tanácsban jár el.”

(3) A Be. 14. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A 17. § (5) és (6) bekezdésében felsorolt bűncselekmények esetén első fokon a tanács elnöke (egyesbíró), másodfokon a tanács egyik tagja az Országos Igazságszolgáltatási Tanács által kijelölt bíró.”

7. § A Be. 16. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A megyei bíróság hatáskörébe tartoznak

a) azok a bűncselekmények, amelyekre a törvény tizenöt évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabását is lehetővé teszi; valamint

b) az állam elleni bűncselekmények (Btk. X. Fejezet);

c) az emberiség elleni bűncselekmények (Btk. XI. Fejezet);

d) az emberölésre irányuló előkészület, a gondatlanságból elkövetett emberölés [Btk. 166. § (3) és (4) bek.], az újszülött megölése (Btk. 166/A. §), az erős felindulásban elkövetett emberölés (Btk. 167. §), az életveszélyt (halált) okozó testi sértés [Btk. 170. § (5) bek. és (6) bek. harmadik fordulata], az emberrablás (Btk. 175/A. §), az emberkereskedelem (Btk. 175/B. §), az egészségügyi beavatkozás, az orvostudományi kutatás rendje és az egészségügyi önrendelkezés elleni bűncselekmények (Btk. XII. Fejezet II. Cím);

e) a választás, a népszavazás és a népi kezdeményezés rendje elleni bűncselekmény (Btk. 211. §), az államtitok és a szolgálati titok megsértése (Btk. XV. Fejezet III. Cím), a hivatali bűncselekmények (Btk. XV. Fejezet IV. Cím), a fogolyzandulás (Btk. 246. §), a nemzetközi bíróság előtt elkövetett igazságszolgáltatás elleni bűncselekmény (Btk. 249/B. §), a közélet (nemzetközi közélet) tisztasága elleni bűncselekmények (Btk. XV. Fejezet VII. és VIII. Cím);

f) a terrorcselekmény (Btk. 261. §), a nemzetközi jogi kötelezettség megszegése (Btk. 261/A. §), a légi jármű hatalomba kerítése (Btk. 262. §), a bűnszervezetben részvétel (Btk. 263/C. §);

g) a nemzetközileg ellenőrzött termékek és technológiák forgalmára vonatkozó kötelezettség megszegése (Btk. 287. §), a bennfentes értékpapír-kereskedelem (Btk. 299/A. §), a tőkebefektetési csalás (Btk. 299/B. §), a piramisjáték szervezése (Btk. 299/C. §), a pénzmosás (Btk. 303. §), a pénzhamisítás (Btk. 304. §) és a bélyeghamisítás (Btk. 307. §);

h) a katonai büntetőeljárás hatálya alá tartozó bűncselekmények.”

8. § (1) A Be. 17. §-ának (1) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„A bíróságok illetékességi területét a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló törvény határozza meg.”

(2) A Be. 17. §-ának (3)—(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) Az eljárásra az a bíróság is illetékes, amelynek területén a terhelt lakik, ha az ügyész, a magánvádló vagy — ha e törvény másként nem rendelkezik — a pótmagánvádló ott emel vádat.

(4) Több terhelt esetében a terheltek egyikére illetékes bíróság a többi terhelttel szemben is eljárhat, ha ez a hatáskörét nem haladja meg. Ha több ilyen bíróság van, a megelőzés az irányadó.

(5) A foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés (Btk. 171. §), a közlekedési bűncselekmények (Btk. XIII. Fejezet) — kivéve az ittas vagy bódult állapotban elkövetett járművezetést [Btk. 188. § (1) bek.] és a járművezetés tiltott átengedését [Btk. 189. § (1) bek.] —, a közlekedés körében elkövetett, de nem a Btk. XIII. Fejezetében meghatározott bűncselekmény, a közveszélyokozás (Btk. 259. §), valamint a közérdekű üzem működésének megzavarása (Btk. 260. §) esetén a megyei bíróság székhelyén lévő helyi bíróság, a Fővárosi Bíróság területén a Pesti Központi Kerületi Bíróság jár el. E bíróságok illetékessége e bűncselekmények miatt a megye, illetőleg a főváros területére terjed ki.

(6) Visszaélés radioaktív anyaggal (Btk. 264. §), visszaélés nukleáris létesítmény üzemeltetésével (Btk. 264/A. §), visszaélés atomenergia alkalmazásával (Btk. 264/B. §), és a gazdasági bűncselekmények (Btk. XVII. Fejezet) esetén — kivéve a pénzügyi bűncselekményeket (Btk. XVII. Fejezet III. Cím) — a megyei bíróság székhelyén lévő helyi bíróság, a Fővárosi Bíróság területén a Pesti Központi Kerületi Bíróság jár el. E bíróságok illetékessége e bűncselekmények miatt a megye, illetőleg a főváros területére terjed ki.”

(3) A Be. 17. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az elkövetőre illetékes bíróság illetékessége a bűnpártolóra és az orgazdára is kiterjed.”

9. § A Be. 20. §-a (2) bekezdésének *b)* és *c)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(A kijelölésről)

„*b)* az ítélőtábla határoz, ha a hatásköri összeütközés megyei bíróság és helyi bíróság között, avagy az illetékességi összeütközés megyei bíróságok vagy különböző megyei bíróságok területén lévő helyi bíróságok között,

c) a Legfelsőbb Bíróság határoz, ha a hatásköri összeütközés a megyei bíróság katonai tanácsa és a megyei bíróság más tanácsa, illetőleg más megyei bíróság között, a megyei bíróság és az ítélőtábla, az ítélőtábla katonai tanácsa és az ítélőtábla más tanácsa, illetőleg az ítélőtábla és a Legfelsőbb Bíróság között merül fel.”

10. § (1) A Be. 21. §-a (3) bekezdésének *b)* és *d)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[Az (1) bekezdésben szabályozott eseteken kívül]

„*b)* a másodfokú eljárásból ki van zárva az a bíró, aki az ügy első fokú elbírálásában részt vett,”

„*d)* a rendkívüli jogorvoslati eljárásból ki van zárva az a bíró, aki a rendkívüli jogorvoslattal megtámadott határozat meghozatalában részt vett,”

(2) A Be. 21. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A (3) bekezdés *d)* pontja esetén nem kizárási ok, ha az alapügyben a bíró olyan határozat meghozatalában vett részt, amelyet a rendkívüli jogorvoslati indítvány nem érint.”

11. § A Be. 22. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„22. § Nem járhat el az ügyben — a Legfelsőbb Bíróság és az ítélőtábla kivételével — az a bíróság, amelynek elnökével és elnökhelyettesével szemben a 21. § (1) bekezdésének *a)*—*c)* pontjában szabályozott kizárási ok merült fel.”

12. § A Be. 23. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki, és az eredeti (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre módosul:

„(3) A (2) bekezdésben megjelölt személy a 21. § (1) bekezdésének *e)* pontjában szabályozott kizárási okot a tárgyalás megkezdése után csak akkor érvényesítheti, ha valószínűsíti, hogy a bejelentés alapjául szolgáló tényről a tárgyalás megkezdése után szerzett tudomást, és ha azt nyomban bejelenti.”

13. § (1) A Be. 24. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíró az ügyben a kizárási ok bejelentésétől kezdve nem járhat el, ha a kizárási okot maga vagy rá vonatkozóan a tanács elnöke jelenti be.”

(2) A Be. 24. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A 22. §-ban szabályozott esetben, vagy ha a bíróságnak nincs olyan tanácsa, amelyre a kizárási ok nem vonatkozik, a kizárásról a másodfokú bíróság, ha pedig a kizárás iránti bejelentés a megyei bíróságra mint másodfokú bíróságra, vagy arra is vonatkozik, az ítélőtábla határoz. Ha a kizárás iránti bejelentésnek helyt adnak, az eljáró bíróság kijelölésére a 20. § irányadó.”

14. § A Be. 27. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„27. § A bíró kizárására vonatkozó szabályok irányadók a bírósági titkár, a jegyzőkönyvvezető és a bírósági ügyintéző kizárására is.”

15. § A Be. 28. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„28. § (1) Az ügyész a közbíró. Az ügyész kötelessége, hogy mind a terheltet terhelő és mentő, mind a büntetőjogi felelősséget súlyosító és enyhítő körülményeket az eljárás minden szakaszában figyelembe vegye.

(2) Az ügyész azokat a jogokat gyakorolja, amelyek azt az ügyészséget illetik, ahol az ügyész működik.

(3) Az ügyész a vádemelés feltételeinek megállapítása végett nyomozást végeztet vagy nyomoz.

(4) Ha a nyomozó hatóság önállóan végez nyomozást vagy egyes nyomozási cselekményeket [35. § (2) bek.], az ügyész felügyel arra, hogy azt e törvény rendelkezéseit megtartva végezzék, az eljárásban részt vevő személyek a jogaikat érvényesíthessék. Ennek érdekében az ügyész

a) nyomozást rendelhet el, annak lefolytatásával a nyomozó hatóságot bízhatja meg, a nyomozó hatóságot — annak illetékességi területén — nyomozási cselekmények végzésére vagy további nyomozásra, a nyomozásnak az általa megjelölt határidőn belüli befejezésére utasíthatja,

b) a nyomozási cselekményeknél jelen lehet, a nyomozás irataiba betekinthet, azokat magához kérheti,

c) a nyomozó hatóság határozatát megváltoztathatja vagy hatályon kívül helyezheti, a nyomozó hatóság határozata ellen a hozzá megküldött panaszokat elbírálja,

d) a feljelentést elutasíthatja, a nyomozást megszüntetheti, a nyomozó hatóságot a nyomozás megszüntetésére utasíthatja,

e) az eljárást magához vonhatja.

(5) Ha az ügyész nyomoz, bármely nyomozó hatóságot — annak illetékességi területén — nyomozási cselekmény elvégzésére utasíthatja, a legfőbb ügyész az ügy ügyészségi nyomozása során más nyomozó hatóságok tagjait az országos vezető egyetértésével igénybe veheti.

(6) Az ügyész ellenőrzi a büntetőeljárás során elrendelt, a személyes szabadság elvonásával vagy korlátozásával járó kényszerintézkedések törvényes végrehajtását.

(7) Az ügyész az e törvényben meghatározott feltételek esetén vádat emel, és a bíróság előtt — a magánvád és a pótmagánvád esetét kivéve — a vádat képviseli, vagy dönt a vádemelés elhalasztásáról, illetőleg részbeni mellőzéséről. Az ügyész a vádat elejtheti vagy módosíthatja. Az ügyész az ügy iratait a bírósági eljárásban megtekintheti, és indítványtételi jog illeti meg az ügyben felmerült minden olyan kérdésben, amelyben a bíróság dönt.”

16. § (1) A Be. 29. §-ának b)–f) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Kizárólag az ügyész végzi a nyomozást a következő bűncselekmények miatt:)

„b) a bíró, az ügyész, a bírósági és ügyészségi titkár, fogalmazó és ügyintéző, az ügyészségi nyomozó, az önálló és a megyei bírósági végrehajtó és végrehajtó-helyettes, a közjegyző és a közjegyző-helyettes, a rendőrség hivatásos állományú tagja ellen elkövetett emberölés, hivatalos személy elleni erőszak, hivatalos személy ellen, hivatalos eljárása alatt elkövetett rablás [Btk. 166. § (2) bek. e) pont, Btk. 229. §, Btk. 321. § (3) bek. d) pont, (4) bek. b)–c) pont],

c) a rendőrség hivatásos állományú tagjának kivételével a b) pontban felsoroltak által elkövetett bármilyen bűncselekmény, valamint az ülnöknek az igazságszolgáltatással összefüggésben elkövetett bűncselekménye,

d) a b) pontban felsoroltak vonatkozásában elkövetett vesztegetés [Btk. 253. § (1)–(2) bek.], a vezető beosztású vagy a fontosabb ügyekben intézkedésre hivatott más hivatalos személy által elkövetett vesztegetés [Btk. 250. § (2) bek. a) pont és (3) bek. második tétele], a vesztegetésnek a Btk. 255. §-a szerinti alakzata, a vesztegetés feljelentésének elmulasztása (Btk. 255/B. §) és a befolyással üzérkedés [Btk. 256. § (1) és (2) bek.],

e) a rendőrség és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagja által elkövetett, nem katonai büntetőeljárásra tartozó bűncselekmény, a Vám- és Pénzügyőrség hivatásos állományú tagja által, továbbá az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal nyomozó hatóságának adónyomozója által elkövetett bármilyen bűncselekmény,

f) az igazságszolgáltatás elleni bűncselekmények (Btk. XV. Fejezet V. Cím) közül a hamis vád (Btk. 233–236. §), a hatóság félrevezetése (Btk. 237. §), a hamis tanúzás (Btk. 238–241. §), a hamis tanúzásra felhívás (Btk. 242. §), a hatósági eljárás akadályozása (Btk. 242/A. §), a mentő körülmény elhallgatása (Btk. 243. §), a hivatalos személy eljárása során elkövetett bűnpártolás [Btk. 244. § (3) bek. b) pont], az ügyvédi visszaélés (Btk. 247. §), a zugírászat (Btk. 248. §), a nemzetközi bíróság előtt elkövetett igazságszolgáltatás elleni bűncselekmény (Btk. 249/B. §),”

(2) A Be. 29. §-a a következő g) ponttal egészül ki:

„g) a külföldi hivatalos személy (Btk. 137. § 3. pontja) ellen elkövetett bűncselekmények, valamint a nemzetközi közélet tisztasága ellen elkövetett bűncselekmények (Btk. XV. Fejezet VIII. Cím).”

17. § A Be. 30. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ügyészség hatáskörét és illetékességét általában annak a bíróságnak a hatásköre és illetékessége határozza meg, amely mellett működik. Az ügyészség szervezetét külön törvény alapján a legfőbb ügyész határozza meg.”

18. § A Be. 31. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és e § a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Nem járhat el az ügyben — a Legfőbb Ügyészség és a fellebbviteli főügyészség kivételével — az az ügyészség, amelynek a vezetőjével vagy vezető helyettesével szemben az (1) bekezdés a) vagy b) pontjában szabályozott kizárási ok merült fel.

(5) Ha az (1) bekezdés a) és b) pontjában szabályozott kizárási ok a megyei főügyésszel vagy főügyész-helyettessel szemben merült fel, a megyei főügyészség területén lévő helyi ügyészség az ügyben nem járhat el.”

19. § A Be. 32. §-a a következő (1)–(3) bekezdéssel egészül ki, és az eredeti (1)–(2) bekezdés számozása (4)–(5) bekezdésre módosul:

„(1) Az ügyész a vele szemben felmerült kizárási okot köteles az ügyészség vezetőjének haladéktalanul bejelen-

teni. A kizárási ok bejelentésétől kezdve az ügyész az ügyben nem járhat el.

(2) A kizárási okot a terhelt, a védő, továbbá a sértett, a magánvádló, a magánfél, valamint a sértett, a magánvádló és a magánfél képviselője is bejelentheti.

(3) Az ügyészség vezetője a tudomására jutott kizárási ok miatt az ügyész kizárását hivatalból kezdeményezi.”

20. § A Be. 33. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„33. § (1) Az ügyész a 32. § (4) bekezdésében szabályozott korlátozás nélkül járhat el, ha a bejelentő a kizárás megtagadása után az ügyész kizárása iránt a 31. § (1) bekezdésének ugyanazon pontjára, illetve (2) bekezdésére alapított újabb bejelentést tesz.

(2) Ha a terhelt, a védő, a sértett, a magánvádló, a magánfél, vagy a sértett, a magánvádló, illetőleg a magánfél képviselője az ügyben ugyanazon ügyész ellen ismételtan alaptalanul jelent be kizárási okot, a kizárást megtagadó határozatban rendbírsággal sújtható.”

21. § A Be. 34. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„34. § Az ügyész kizárására vonatkozó szabályok irányadóak az ügyészségi titkár és a jegyzőkönyvvezető kizárására is.”

22. § A Be. 36. §-ának (2)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A nemzetközi jogi kötelezettség megszegése (Btk. 261/A. §), a nemzetközileg ellenőrzött termékek és technológiák forgalmára vonatkozó kötelezettség megszegése (Btk. 287. §), az engedély nélküli külkereskedelmi tevékenység (Btk. 298. §), az adó-, társadalombiztosítási csalás, ha azt nem az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal hatáskörébe tartozó adóra nézve követik el (Btk. 310. §), a visszaélés jövedékkel (Btk. 311. §), a jövedéki orgazdaság (Btk. 311/A. §), a jövedékkel visszaélés elősegítése (Btk. 311/B. §), a csempészet és a vámorgazdaság (Btk. 312. §), a visszaélés csekkkel (Btk. 313. §), a csalás, ha azt a Vám- és Pénzügyőrség hatáskörébe tartozó adóra követik el (Btk. 318. §), a jövedéki termékre vagy vámárura elkövetett egyedi azonosító jel meghamisítása (Btk. 277/A. §), az áru hamis megjelölése (Btk. 296. §), a szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése (Btk. 329/A. §) és az iparjogvédelmi jogok megsértése (Btk. 329/D. §), valamint az ezekkel a bűncselekményekkel összefüggésben elkövetett közokirat-hamisítás (Btk. 274. §), magánokirat-hamisítás (Btk. 276. §) és bélyeghamisítás (Btk. 307. §) nyomozását a Vám- és Pénzügyőrség végzi. Az ország területére behozatallal, az ország területéről kivitellet, valamint az ország területén átvitellet elkövetett visszaélés kábítószerekkel (Btk. 282—282/A. §) és a kábítószer készítésének elősegítése (Btk. 283/A. §) bűncselekmény nyomozását a Vám- és Pénzügyőrség végzi, ha a bűncselekményt a Vám- és Pénzügyőrség észleli, vagy a feljelentést a Vám- és Pénzügyőrségnél teszik meg.

(3) A beutazási és tartózkodási tilalom megsértése (Btk. 214. §), a jogellenes belföldi tartózkodás elősegítése (Btk. 214/A. §), az embercsempészés (Btk. 218. §), a határjelrongálás (Btk. 220. §) és úti okmány tekintetében elkövetett közokirat-hamisítás (Btk. 274. §) nyomozását a Határőrség végzi, ha a bűncselekményt a Határőrség észleli, vagy a feljelentést a Határőrségnél teszik meg.

(4) A jogosulatlan gazdasági előny megszerzése (Btk. 288. §), a számvitel rendjének megsértése (Btk. 289. §), a csődbüntett (Btk. 290. §), az adó-, társadalombiztosítási csalás, ha azt az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal hatáskörébe tartozó adóra vagy járulékra követik el (Btk. 310. §), a Munkaerőpiaci Alap bevételeit biztosító fizetési kötelezettség megsértése (Btk. 310/A. §), a társadalombiztosítási, egészségbiztosítási vagy nyugdíjjárulék fizetési kötelezettség megsértése (Btk. 310/B. §), az Európai Unió pénzügyi érdekeinek megsértése (Btk. 314. §), a csalás, ha azt az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal hatáskörébe tartozó adóra, járulékra vagy költségvetési támogatásra követik el (Btk. 318. §), valamint az ezekkel a bűncselekményekkel összefüggésben elkövetett közokirat-hamisítás (Btk. 274. §) és magánokirat-hamisítás (Btk. 276. §) nyomozását az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal nyomozó hatósága végzi.”

23. § (1) A Be. 37. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A 36. § (1)–(4) bekezdése szerinti nyomozó hatóságok között felmerült hatásköri összeütközés esetén, valamint, ha a rendőrség, a Vám- és Pénzügyőrség, a Határőrség vagy az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal hatáskörébe tartozó bűncselekménnyel halmazatban olyan bűncselekmény is megvalósult, amelynek nyomozására e nyomozó hatóság hatásköre nem terjed ki, és az eljárás elkülönítése nem célszerű, az eljáró nyomozó hatóságot az illetékes főügyész jelöli ki. Ha ez a hatáskörét meghaladja, az eljáró nyomozó hatóságot a Legfőbb Ügyészség jelöli ki.”

(2) A Be. 37. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A nyomozó hatóságok a vezetőik megállapodása alapján az ügyész jóváhagyásával egy ügyre vagy ügyek meghatározott csoportjaira közös nyomozó csoportot hozhatnak létre.”

24. § A Be. 40. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„40. § A nyomozó hatóság tagjának kizárására egyebekben a 32. § (1)–(4) bekezdését és 33. §-át kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy rendbírság kiszabására az ügyész jogosult.”

25. § A Be. 42. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„42. § A büntetőeljárásban — a II—IV. Fejezetben felsoroltakon kívül — a terhelt, a védő, a sértett, a magánvádló, a pótmagánvádló, a magánfél, az egyéb érdekelt, és ezek képviselői vesznek részt.”

26. § (1) A Be. 43. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A fogva lévő terhelt jogosult arra, hogy

a) a védőjével, és ha külföldi állampolgár, az államának konzuli képviselőjével a kapcsolatot felvegye, vele írásban és szóban ellenőrzés nélkül érintkezzék,

b) a vádirat benyújtásáig az ügyész, azt követően a bíróság döntése alapján a hozzátartozójával vagy más személlyel szóban, személyesen felügyelet mellett, írásban ellenőrzés mellett érintkezzék.”

(2) A Be. 43. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A Magyar Köztársaság területén élő terhelt köteles a lakóhelyének, illetve a tartózkodási helyének címét, és annak megváltozását az elköltözés után három munkanapon belül annál a bíróságnál, ügyésznél, illetőleg nyomozó hatóságnál bejelenteni, amelyik vele szemben büntetőeljárást folytat. Ennek elmulasztása esetén — ha ehhez e törvény más jogkövetkezményt nem fűz — a terhelt rendbírósággal sújtható, és az okozott költség megfizetésére kötelezhető.

(6) Ha e törvény a terhelt hozzátartozójának (örökösének) indítványtételi jogot biztosít, a hozzátartozó (örökös) jogaira a terhelt jogai megfelelően irányadóak. Ha a terhelt olyan egyházi személy volt, aki azon egyház szabályai szerint, amelyhez életében tartozott, egyházi rend vagy fogadalom okából házasságot nem köthetett, halála után — hozzátartozó (örökös) hiányában — az egyenesági rokon jogai illetik meg a volt egyháza szerinti egyházi elöljáróját.”

27. § A Be. 44. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„44. § (1) Védőként meghatalmazás vagy kirendelés alapján ügyvéd járhat el.

(2) A terhelt érdekében több védő is eljárhat. Több védő részére adott meghatalmazás esetén egy eljárási cselekményen vagy jognyilatkozat megtételekor a terhelt érdekében — ha a meghatalmazásból más nem következik — az eljáró meghatalmazott védők bármelyike eljárhat.

(3) Ha a terhelt érdekében több védő jár el, közülük a hivatalos iratokat — ideértve az idézést és az értesítést is — a vezető védőnek kell kézbesíteni, jogorvoslati nyilatkozatra és perbeszéd tartására a vezető védő vagy az általa kijelölt védő jogosult. Vezető védőnek mindaddig, amíg a védők egybehangzóan mást nem jelölnek meg, az ügyben meghatalmazást elsőként benyújtó védőt kell tekinteni.

(4) Több terhelt érdekében ugyanaz a védő akkor járhat el, ha a terheltek érdekei nem ellentétesek.

(5) Ügyvédjelölt ügyvéd mellett vagy ügyvéd helyetteseként a vádirat benyújtásáig, valamint a helyi bíróságon járhat el.”

28. § A Be. 45. §-ának (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

(Nem lehet védő)

„f) aki az ügyben terheltként vesz részt.”

29. § A Be. 46. §-ának b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A büntetőeljárásban védő részvétele kötelező, ha)

„b) a terhelt süket, néma, vak vagy — a beszámítási képességére tekintet nélkül — kóros elmeállapotú,”

30. § (1) A Be. 47. §-a (1) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Meghatalmazást a terhelt törvényes képviselője vagy nagykorú hozzátartozója, külföldi állampolgár terhelt esetén hazája konzuli tisztviselője is adhat.”

(2) A Be. 47. §-a a következő új (2) bekezdéssel egészül ki, és az eredeti (2) bekezdés számozása (3) bekezdésre módosul:

„(2) A meghatalmazást ahhoz a bírósághoz, ügyészhez, illetőleg nyomozó hatósághoz kell benyújtani, amely előtt a meghatalmazás időpontjában a büntetőeljárás folyamatban van. A meghatalmazott védő a meghatalmazás benyújtását követően gyakorolhatja eljárási jogait.”

31. § (1) A Be. 48. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki, és az eredeti (3)—(6) bekezdés számozása (4)—(7) bekezdésre módosul:

„(3) A bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság a 47. § (1) bekezdésében felsoroltak kérelmére vagy hivatalból védőt rendel ki, ha ezt a terhelt érdekében szükségesnek tartja.”

(2) A Be. 48. §-ának az e § (1) bekezdése alapján (7) bekezdésre módosult bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha a védő a kirendelését követően helyettestet vesz igénybe, a helyetteseként eljáró személyéről haladéktalanul tájékoztatja a terheltet, illetőleg azt a bíróságot, ügyészt vagy nyomozó hatóságot, amely előtt az eljárás folyik.”

(3) A Be. 48. §-a a következő (8) és (9) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ha a terhelt fogva van, a kirendelt védő személyéről a kirendelő értesíti a fogvatartást végrehajtó intézetet.

(9) A kirendelt védő a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság előtt idézésre történt megjelenéséért, valamint a fogvatartott terhelttel a fogvatartás helyén történő tanácskozásiért díjazásra, továbbá az eljárásával felmerült és igazolt készkiadásának megtérítésére jogosult.”

32. § A Be. 49. §-ának eredeti szövege az (1) bekezdés jelölést kapja, és e § a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A védő kirendelése — az (1) bekezdésben szabályozott eseten kívül — akkor is az eljáró bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság határozata folytán veszti hatályát, ha a kirendelés törvényi oka megszűnt.”

33. § A Be. 50. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A védő a védelem érdekében az ügyben tájékozódhat, a jogszabályokban biztosított lehetőségek és feltételek keretei között adatokat szerezhet be és gyűjthet.”

34. § A Be. 51. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a sértett akár a büntetőeljárás megindítása előtt, akár azt követően meghalt, helyébe egyenesági rokona, házastársa, élettársa vagy törvényes képviselője léphet, és gyakorolhatja a (2) bekezdésben meghatározott jogokat. Ha a sértett olyan egyházi személy volt, aki azon egyház szabályai szerint, amelyhez életében tartozott, egyházi rend vagy fogadalom okából házasságot nem köthetett, halála után — hozzátartozó (örökös) hiányában — az egyenesági rokon jogai illetik meg a volt egyháza szerinti egyházi előljáróját.”

35. § A Be. 52. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Kölcsönösen elkövetett könnyű testi sértés, rágalmazás és becsületsértés miatt az egyik fél feljelentésére megindított eljárásban — a cselekmények személyi és szoros tárgyi összefüggése esetén — e törvény rendelkezései szerint magánindítványt előterjesztő másik fél viszonvádlóként jár el. Ahol e törvény a magánvádlóról rendelkezik, ezen a viszonvádlót is érteni kell.”

36. § A Be. 53. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A sértett az e törvényben meghatározott esetekben pótmagánvádlóként léphet fel, ha

- a) az ügyész vagy a nyomozó hatóság a feljelentést elutasította, vagy a nyomozást megszüntette,
- b) az ügyész a vádemelést részben mellőzte,
- c) az ügyész a vádat elejtette.”

37. § (1) A Be. 54. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A polgári jogi igényt — a Polgári perrendtartásban meghatározott feltételek esetén — az ügyész is érvényesítheti.”

(2) A Be. 54. §-a a következő új (5) bekezdéssel egészül ki, és az eredeti (5)—(6) bekezdés számozása (6)—(7) bekezdésre módosul:

„(5) Az állami adóhatóság hatáskörébe tartozó adóval vagy költségvetési támogatással kapcsolatban elkövetett bűncselekménnyel okozott kár megtérítése iránt az állam nevében a polgári jogi igény előterjesztésére az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal jogosult.”

(3) A Be. 54. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A polgári jogi igény érvényesítésének egyéb törvényes útra utasítása ellen nincs helye fellebbezésnek. A bíróság az ítéletnek a polgári jogi igényre vonatkozó részét nem nyilváníthatja előzetesen végrehajthatónak. Az első fokú eljárásban bejelentett polgári jogi igényt a másodfokú eljárásban kiterjeszteni, illetve összegét felemleni nem lehet.”

38. § A Be. 55. §-ának eredeti szövege az (1) bekezdés jelölést kapja, és az 55. § a következő (2) és (3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Ha az eljárás olyan bűncselekmény miatt folyik, amellyel kapcsolatban elkobzásnak, illetőleg vagyonekobzásnak van helye, annak az egyéb érdekeltnek a jogaira, aki az elkobozható, illetőleg az olyan dolog tulajdonosa, amelyre vagyonekobzás rendelhető el, a sértett jogai [51. § (2) bek.] az irányadók.

(3) A (2) bekezdés esetében, ha a bíróság elkobzást, illetőleg vagyonekobzást rendelt el, az egyéb érdekelt az ítélet jogerőre emelkedését követően a tulajdonjogi igényét egyéb törvényes úton érvényesítheti.”

39. § A Be. 56. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„56. § (1) A sértett, a magánvádló és az egyéb érdekelt — ha e törvény nem ír elő személyes közreműködési kötelezettséget — a jogait a képviselője útján is gyakorolhatja. Képviselőként meghatalmazás alapján ügyvéd vagy a nagykorú hozzátartozó járhat el.

(2) Ha a sértett, a magánvádló vagy az egyéb érdekelt cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképese, a képviselőjét a törvényes képviselője látja el, érdekellentét esetén a Polgári Törvénykönyv rendelkezései az irányadók. Az e törvényben meghatározott esetben a képviselőre eseti gondnok is jogosult.

(3) Állami szervet és gazdálkodó szervezetet a képviselőre feljogosított dolgozója, illetőleg az ügyintézésre jogosult tagja vagy alkalmazottja is képviselhet.

(4) A pótmagánvádló ügyvédi képviselője kötelező, kivéve, ha a természetes személy pótmagánvádló jogi szakvizsgával rendelkezik.

(5) A magánfél képviselőjére a polgári eljárásjog szabályai az irányadók.

(6) Nem lehet képviselő az, aki közügyektől eltiltás hatálya alatt áll. A nem ügyvéd nagykorú hozzátartozó a meghatalmazásához hatósági erkölcsi bizonyítványt csatol be.”

40. § A Be. 57. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„57. § (1) Ügyvédnek meghatalmazást a sértett — halála esetén az 51. § (3) bekezdésében meghatározottak —, a magánvádló, az egyéb érdekelt, illetőleg a felsoroltak nagykorú hozzátartozója, az 56. § (2) bekezdésében meghatározott esetekben a törvényes képviselő, illetőleg a gyámhatóság, az 56. § (3) bekezdése esetében az állami szerv vagy gazdálkodó szervezet képviselőre feljogosított tagja vagy alkalmazottja adhat. Nagykorú hozzátartozónak meghatalmazást a sértett, a magánvádló és az egyéb érdekelt személyesen adhat.

(2) A meghatalmazást írásba kell foglalni, és azt a képviselő első eljárási cselekménye előtt kell benyújtani. Ha a képviselő a meghatalmazás benyújtását elmulasztja, ennek pótlására egy alkalommal, legfeljebb nyolc napos határidő kitűzésével fel lehet hívni. Ez a határidő a magánindítvány határidejének lejárta követő időre is átnyúlhat.

(3) A jogai érvényesítésére bármely okból képtelen és képviselővel nem rendelkező sértett, magánvádló, magánfél vagy egyéb érdekelt képviselőjére a bíróság pártfogó

ügyvédet rendelhet ki, ha pedig az ügyész a Polgári perrendtartásban meghatározottak szerint perindításra jogosult, erre az ügyész figyelmét felhívhatja.”

41. § A Be. 58. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az eljárásban a sértett képviselőjeként, ha pedig a bűncselekménynek több sértettje van, vagy egyének pontosan meg nem határozható, nagyobb létszámú csoportja tekintendő sértettnek, a sértettek képviselőjeként a közhasznú szervezetekről szóló törvény hatálya alá tartozó olyan közhasznú szervezet is eljárhat, amelyet sértettek vagy sértettek egyes csoportjainak érdekképviselőjévé hoztak létre.”

42. § (1) A Be. 67. §-ának (1) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Akit megidéztek, köteles az őt megidéző bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság előtt megjelenni.”

(2) A Be. 67. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A megidézett felhívható arra, hogy az ügyre vonatkozó iratain kívül a bizonyításnál felhasználható feljegyzéseit vagy egyéb tárgyait hozza magával.”

43. § (1) A Be. 69. §-a (1) bekezdésének bevezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a terhelt, a védő, a tanú vagy a szakértő idézés ellenére nem jelenik meg, és ezt előzetesen, mielőtt az akadály a tudomására jut, haladéktalanul, vagy ha ez már nem lehetséges, az akadály megszűnése után nyomban, alapos okkal nem igazolja, illetőleg az eljárási cselekményről engedély nélkül távozik,”

(a terhelt elővezetése rendelhető el,)

(2) A Be. 69. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Ha a terhelt, a védő, a tanú vagy a szakértő önhibájából olyan állapotban jelenik meg, hogy nem hallgatható ki, illetőleg az eljárási kötelezettségeit nem képes teljesíteni, a következő kihallgatására, illetve eljárási kötelezettségének teljesítése érdekében a terhelt elővezetése rendelhető el, a tanú rendbírsággal sújtható vagy elővezetése rendelhető el, a védő és a szakértő rendbírsággal sújtható. Az okozott költség megtérítésére a felsoroltakat kötelezni kell.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben a terheltet, a védőt, a tanút és a szakértőt a meg nem jelenésével, illetőleg az eltávozásával okozott költség megtérítésére határozattal kell kötelezni.”

44. § (1) A Be. 70. §-ának (4) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) A kézbesítés szabályszerű, ha a hivatalos iratot a címzett vagy helyette a külön jogszabály szerint átvételre jogosult más személy átvette. A hivatalos iratot szabálysze-

rűen kézbesítettnek kell tekinteni, ha az átvételt megtagadják, illetőleg átveszik ugyan, de a kézbesítési bizonyítványt (tértivevényt) nem írják alá.

(5) Az ismeretlen helyen tartózkodó terhelt részére a hivatalos iratot hirdetményi úton kell kézbesíteni. Hirdetményi kézbesítés esetén a hirdetmény tartalmazza, hogy a címzett az iratot melyik bíróságnál, ügyészségnél, illetőleg nyomozó hatóságnál veheti át.”

(2) A Be. 70. §-a a következő (6)—(9) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A hirdetményt tizenöt napra ki kell függeszteni az azt küldő bíróság, ügyészség, illetőleg nyomozó hatóság, valamint — ha ilyen van — a címzett utolsó ismert belföldi lakóhelye vagy tartózkodási helye szerinti helyi önkormányzat hirdetőtáblájára. Az iratot a hirdetménynek a bíróságnál, az ügyészségnél, illetőleg a nyomozó hatóságnál történt kifüggesztésétől számított tizenötödik napon kell kézbesítettnek tekinteni.

(7) A kézbesítési bizonyítvánnyal (tértivevénnel) feladott hivatalos iratot a kézbesítés második megkísérlésének napját követő ötödik munkanapon kézbesítettnek kell tekinteni, ha a kézbesítés azért volt eredménytelen, mert a címzett az iratot nem vette át.

(8) A katonának [Btk. 122. § (1) bek.] kézbesítendő iratot az előjárója útján kell kézbesíteni. A kézbesítés az előjáró egyidejű értesítése mellett közvetlenül is történhet, ha a katonának az iratot küldő bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság székhelyén nincs előjárója, és a késedelmes kézbesítés az eljárás sikerét vagy a katona jogát, illetőleg méltányolható érdekét sértené. Ha a katona szolgálati viszonya a büntetőeljárás alatt megszűnik, a kézbesítésre az általános szabályok az irányadók.

(9) Ha a címzett fogva van, a neki kézbesítendő iratot — idézés és értesítés esetén az intézetnek szóló, az előállításhoz szükséges megkereséssel egyidejűleg — a fogvatartást végrehajtó intézet parancsnoka útján kell kézbesíteni.”

45. § A Be. a következő alcímmel és 70/A. §-sal egészül ki:

„Másolat készítése az eljárás során keletkezett iratról

70/A. § (1) Az eljárás során keletkezett iratról — ideértve a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság által beszerzett, illetőleg a büntetőeljárásban részt vevő személyek által benyújtott, valamint csatolt iratot is — az a bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság, amely előtt az eljárás folyamatban van, a büntetőeljárásban részt vevő személyek kérelmére a (2)—(7) bekezdés szerint legkésőbb a kérelem előterjesztésétől számított nyolc napon belül másolatot ad ki.

(2) A nyomozás befejezéséig a gyanúsított, a védő, a fiatalkorú törvényes képviselője, a sértett és képviselője másolatot kaphat a szakvéleményről, valamint az olyan nyomozási cselekményről készült iratról, amelyeknél jelenlétüket e törvény lehetővé teszi; az egyéb iratról pedig akkor, ha ez a nyomozás érdekeit nem sérti. A sértett a

nyomozás során keletkezett más iratokról a tanúkenti kihallgatását követően kaphat másolatot.

(3) A feljelentő részére — ha nem a (2) bekezdésben felsoroltak valamelyike — csak a feljelentésről adható másolat.

(4) Ha a terheltnek a 179. § (1) bekezdése szerinti kihallgatására, a védő kirendelésére, illetőleg meghatalmazására az irat keletkezését követően került sor, a (2) bekezdés szerinti iratról másolat kiadására a terhelt az első kihallgatására történő idézés kézbesítésétől, a védő a kirendelésről szóló határozat kézbesítésétől, illetőleg a meghatalmazás benyújtásától fogva jogosult.

(5) A nyomozás befejezését követően

a) a terhelt, a védő és a fiatakorú törvényes képviselője másolatot kaphat a nyomozás azon iratairól, amelyeknek a megismerésére a 193. § (1) bekezdése alapján jogosult,

b) a sértett és képviselője másolatot kaphat a nyomozás azon iratairól, amelyeknek a megismerésére a 229. § (2) bekezdése alapján jogosult.

(6) A bírósági eljárásban a vádlott, a védő, a fiatakorú törvényes képviselője, a sértett, a magánvádló, a magánfél és a felsoroltak képviselője részére — ha e törvény eltérően nem rendelkezik — a másolat kiadása nem korlátozható.

(7) Az egyéb érdekelt és képviselője részére az iratokból az őt érintő körben adható másolat. A tanú részére a vallomását tartalmazó jegyzőkönyvről, illetőleg jegyzőkönyv-részeiről adható másolat.

(8) A másolat kiadása ellen nincs helye jogorvoslatnak. A kiadás megtagadása miatt külön jogorvoslatnak van helye.

(9) Az ügy irataiban fel kell jegyezni, hogy mely iratról, kinek a részére, hány példányban készült másolat.”

46. § A Be. a következő alcímmel és 70/B. §-sal egészül ki:

„Az államtitok és a szolgálati titok megismerése

70/B. § (1) A büntetőeljárás során a terhelt, a védő, a törvényes képviselő, a sértett, a magánvádló, a pótmagánvádló, a magánfél, az egyéb érdekelt, valamint a sértett, a magánvádló, a pótmagánvádló, a magánfél és az egyéb érdekelt képviselője jogosult megismerni azt az államtitkot, illetőleg szolgálati titkot, amit olyan irat tartalmaz, amelyet e törvény szerint megtekinthet.

(2) Az államtitokról és a szolgálati titokról szóló törvényben meghatározott minősítő, illetve titokbirtokos szerv biztosítja, hogy az (1) bekezdésben felsoroltak a büntetőeljárás során általuk megismerhető államtitkot, illetőleg szolgálati titkot akkor is megismerhessék, ha a megismerés külön jogszabályban meghatározott feltételei a felsoroltaknál nem állnak fenn. Ebben az esetben az eljáró bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság az érintetteket figyelmezteti, hogy az államtitkot, illetőleg a szolgálati titkot kötelesek megtartani, a figyelmeztetés kiterjed az államtitok, illetőleg a szolgálati titok megsértésének következményeire is. A figyelmeztetést jegyzőkönyvbe kell foglalni.

(3) Az államtitkot, illetőleg a szolgálati titkot tartalmazó irat kézbesítésére a 70. § rendelkezéseit a következő eltérésekkel kell alkalmazni:

a) államtitkot, illetőleg a szolgálati titkot tartalmazó irat az államtitok és a szolgálati titok védelméről szóló jogszabályban foglaltak megtartásával, csak a bíróságnál, az ügyészségnél, illetőleg a nyomozó hatóságnál kézbesíthető,

b) az államtitok és a szolgálati titok védelméről szóló jogszabályban foglaltak megtartásának feltételeiről a címzett nyilatkoznia kell; ha a címzett kijelenti, hogy e feltételeknek nem felel meg, vagy nem tesz nyilatkozatot, a címzett az ilyen adatot tartalmazó iratot a bíróság, az ügyészség, illetőleg a nyomozó hatóság titkos ügykezelésre fenntartott helyiségéből nem viheti ki, részére államtitkot, illetőleg szolgálati titkot nem tartalmazó kivonatot kell kézbesíteni. Arról, hogy a kivonat nem tartalmaz államtitkot, illetőleg szolgálati titkot, a minősített nyilatkoznia kell,

c) ha a címzett olyan nyilatkozatot tesz, hogy az államtitok és a szolgálati titok védelméről szóló jogszabályban foglalt feltételeknek megfelel, a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság a címzett részére államtitkot, illetőleg szolgálati titkot tartalmazó iratot kézbesít,

d) az a)–b) pontban írt korlátozás a titokvédelmi szabállyal rendelkező szervezetre nem terjed ki.

(4) A (3) bekezdés c) pontja esetén a kézbesítés előtt a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság ellenőrzi, hogy a címzett nyilatkozata a valóságnak megfelel-e. A bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság ennek megállapítására az államtitok és a szolgálati titok védelméről szóló jogszabályban meghatározott titokvédelmi felügyelőt is megkeresheti.

(5) Az államtitkot, illetőleg a szolgálati titkot tartalmazó irat másolására és a másolat kezelésére a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

a) ha az (1) bekezdésben felsoroltaknál az államtitok és a szolgálati titok védelméről szóló jogszabályban foglaltak megtartása nem biztosított, a jogosult részére az államtitkot, illetőleg a szolgálati titkot tartalmazó iratról másolatot kell készíteni, de a másolatot a jogosult a bíróság, az ügyészség, illetőleg a nyomozó hatóság titkos ügykezelésre fenntartott helyiségéből nem viheti ki,

b) a másolatot az eljárást folytató bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság őrzi, de biztosítani kell, hogy a másolatot a jogosult a hivatali munkaidőben korlátozás nélkül tanulmányozhassa, és a bíróság hivatalos helyiségében az ügyben tartott tárgyalás idejére a másolat a jogosult rendelkezésére álljon.”

47. § (1) A Be. 71. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság állami és helyi önkormányzati szervet, hatóságot, köztestületet, gazdálkodó szervezetet, alapítványt, közalapítványt és társadalmi szervezetet kereshet meg tájékoztatás adása, ada-

tok közlése, átadása, illetőleg iratok rendelkezésre bocsátása végett, és ennek a teljesítésére legalább nyolc, legfeljebb harminc napos határidőt állapíthat meg. A rejtjelezett vagy más módon megismerhetetlenné tett adatot a megkeresett köteles az átadás vagy a közlés előtt eredeti állapotába visszaállítani, illetőleg a megkereső számára az adat tartalmát megismerhetővé tenni. Az adatszolgáltatás ingyenes. A megkeresett a megállapított határidő alatt — ha törvény másképp nem rendelkezik — köteles a megkeresést teljesíteni, vagy a teljesítés akadályát közölni.”

(2) A Be. 71. §-a a következő (6)—(8) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ha a megkeresett szerv a megkeresést a megállapított határidőn belül nem teljesíti, vagy a megkeresés teljesítését jogosulatlanul megtagadja, rendbírsággal sújtható. A teljesítés jogosulatlan megtagadása esetén — a rendbíróság kiszabása mellett, ha a törvényi feltételek fennállnak — az e törvényben meghatározott kényszerintézkedés is elrendelhető.

(7) Ha a megkeresett szerv a megkeresést azért nem teljesíti, mert azt törvény kizárja, a megkeresett birtokában lévő adat megszerzése érdekében a megkeresettet érintően további eljárási cselekmény nem végezhető.

(8) Ha a külföldiek beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény szerint a beutazás és a tartózkodás feltételei egyébként nem állnak fenn, az ügyész és a bíróság indítványozhatja az idegenrendészeti hatóságnál, hogy engedélyezze annak a külföldinek és reá tekintettel hozzátartozójának a beutazását, illetve belföldi tartózkodását, akinek a vallomása olyan bizonyítékot tartalmazhat, amely előreláthatólag másként nem pótolható.”

48. § A Be. 73. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Intézkedés ismeretlen személy, ismeretlen helyen tartózkodó személy és ismeretlen helyen lévő tárgy felkutatására

73. § (1) Az eljárásnak nem akadálya, hogy a terhelt ismeretlen helyen tartózkodik. Ebben az esetben a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság a terhelt tartózkodási helyének felkutatása iránt intézkedik; ennek során el lehet rendelni a lakóhelyének, illetőleg a tartózkodási helyének a megállapítását, a körözését, és az e törvényben meghatározott esetben elfogatóparancsot lehet kibocsátani.

(2) A lakóhely, illetőleg a tartózkodási hely megállapítása iránt a személyi adat- és lakcímnnyilvántartást kell megkeresni. A körözést a külön törvényben meghatározott szabályok szerint a rendőrség, illetőleg — a reá irányadó törvény szerinti esetekben — a Határőrség végzi.

(3) Szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény esetén, valamint az e törvényben meghatározott más esetekben a terhelt elfogása és megtalálása esetén meghatározott bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság elé állítása is elrendelhető (elfogatóparancs). Azt, aki ellen elfogatóparancsot bocsátottak ki, megtalálása esetén őrizetbe kell

venni, és huszonnégy órán belül az elfogatóparancsot kibocsátó vagy az abban megjelölt más ügyész, illetve nyomozó hatóság, illetőleg hetvenkét órán belül az elfogatóparancsot kibocsátó vagy az abban megjelölt más bíróság elé kell állítani.

(4) Ha hatóság vagy hivatalos személy olyan terhelt lakóhelyéről, illetőleg tartózkodási helyéről szerez tudomást, akivel szemben az (1) és a (3) bekezdés szerinti intézkedést rendeltek el, köteles erről az elrendelő bíróságot, ügyészt, illetőleg nyomozó hatóságot értesíteni.

(5) Az (1) és (3) bekezdésben meghatározott intézkedéseket vissza kell vonni, mielőtt az elrendelésük oka megszűnt. A visszavonásról az elrendelő haladéktalanul intézkedik. A nyomozó hatóság által elrendelt körözést az ügyész is visszavonhatja. Ha a körözés elrendelésének oka a bírósági eljárás során szűnik meg, a körözést a bíróság is visszavonhatja.

(6) Ha a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy lakóhelye, illetőleg tartózkodási helye vagy személyazonossága ismeretlen, lakóhelyének, illetőleg tartózkodási helyének vagy személyazonosságának megállapítása érdekében a körözését lehet elrendelni. A lakóhelyének, illetőleg a tartózkodási helyének megállapítása érdekében a bíróság vagy az ügyész annak a személynek a körözését is elrendelheti, akinek a tanúkenti kihallgatása a bírósági eljárásban szükséges. A körözést vissza kell vonni, ha az elrendelésének oka megszűnt.

(7) A bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság elrendelheti annak az ismeretlen helyen lévő tárgynak a körözését, amely a törvény értelmében lefoglalható, illetőleg, amelynek a lefoglalását vagy a zár alá vételét rendelték el. A tárgykörözést vissza kell vonni, ha elrendelésének oka megszűnt.

(8) Az e §-ban meghatározott intézkedéseket a bírósági eljárásban a tanács elnöke és — az elfogatóparancs kibocsátása kivételével — a bírósági titkár is jogosult megtenni.”

49. § (1) A Be. 74. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Bűnügyi költség)

„a) az a költség, amelyet az ügyben az eljárás megindításától a büntetés végrehajtásának befejezéséig, továbbá a rendkívüli jogorvoslati eljárás, valamint a különleges eljárások során az állam előlegezett,”

(2) A Be. 74. §-ának (2)—(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett költség különösen a tanú megjelenésével felmerült költség, a szakértő, illetőleg a szaktanácsadó részére megállapított munkadíj és költségtérítés, a lefoglalt dolog szállításával és megőrzésével felmerült költség, valamint a tolmács díja és költségtérítése.

(3) Ha a terhelt a jövedelmi és vagyoni viszonyai folytán a bűnügyi költséget előreláthatóan nem tudja megfizetni, és ezt a külön jogszabályban meghatározott módon igazolta, a terhelt vagy védője kérelmére a bíróság, illetőleg az

ügyész határoz arról, hogy a terhelt részére személyes költségmentességet engedélyez. A személyes költségmentesség engedélyezése esetén

a) a terhelt kérelmére a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság védőt rendel ki [48. § (2) bek.],

b) terhelt és kirendelt védője számára a büntetőügy iratairól kért másolat egyszeri kiadása illetékmentes,

c) a kirendelt védő díját és igazolt készkiadását az állam viseli.

(4) A személyes költségmentesség tárgyában hozott határozat, illetőleg az okozott költség viselésére kötelező határozatnak a költség viselésére vonatkozó rendelkezése elleni jogorvoslat halasztó hatályú.”

(3) A Be. 74. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az elővezetéssel (162. §), valamint a külön jogszabályban meghatározott rendőri kíséréssel okozott költség nem számolható el bűnügyi költségként, az elővezetéssel okozott költség megtérítésére külön jogszabály az irányadó.”

50. § (1) A Be. 75. §-ának (1) bekezdése a következő mondatlal egészül ki:

„A bizonyítás során a tényállás alapos és hiánytalan, a valóságnak megfelelő tisztázására kell törekedni.”

(2) A Be. 75. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az eljárásban részt vevő személyek az e törvényben meghatározott esetekben és módon kötelesek és jogosultak a bizonyításban közreműködni.”

51. § A Be. 79. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Akit tanúként megidéztek, ha e törvény kivételt nem tesz, köteles vallomást tenni.”

52. § A Be. 80. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„80. § A tanú érdekében meghatalmazott ügyvéd járhat el, ha a tanú a jogairól való felvilágosítás céljából ezt szükségesnek tartja. A tanút erről az idézésében tájékoztatni kell.”

53. § A Be. 81. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdésben meghatározott esetben az államtitokról és a szolgálati titokról szóló törvényben meghatározott minősítő az ügyész, illetőleg a bíróság megkeresésére dönt a felmentés megadásáról vagy a titoktartási kötelezettség fenntartásáról. A felmentésre irányuló megkeresésben azonosításra alkalmas módon meg kell jelölni azokat a kérdéseket, amelyekre a felmentést kéri.”

54. § (1) A Be. 82. §-a (1) bekezdésének b) és c) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(A tanúvallomást megtagadhatja)

„b) az, aki a (4) bekezdés esetét kivéve magát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná, az

ezzel kapcsolatos kérdésben, akkor is, ha a tanúvallomást az a) pont alapján nem tagadta meg,

c) — a 81. § (2) bekezdésében foglalt titoktartási kötelezettség esetét ide nem értve — az, aki a foglalkozásánál vagy közmegbízásánál fogva titoktartásra köteles, ha a tanúvallomással a titoktartási kötelezettségét megsértene, kivéve, ha ez alól a külön jogszabály szerint jogosult felmentette, vagy külön jogszabály szerint a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság megkeresésére a titoktartási kötelezettség alá eső adat továbbítása a felmentésre jogosult számára kötelező.”

(2) A Be. 82. §-a a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A tanúvallomást az (1) bekezdés b) pontja alapján nem tagadhatja meg az, aki a kérdésre adott válasszal önmagát olyan bűncselekmény elkövetésével vádolná, amelyre nézve vele szemben a feljelentést a 175. § (1) bekezdése alapján elutasították, vagy a nyomozást a 192. § (1) bekezdése alapján megszüntették. A tanúvallomást az (1) bekezdés b) pontja alapján nem tagadhatja meg az sem, akivel szemben a nyomozást megszüntették [190. § (1) bek. f) pont], illetőleg a büntetőeljárást a bíróság megszüntette [332. § (1) bek. e) pont], ha a kérdésre adott válasszal önmagát olyan bűncselekmény elkövetésével vádolná, amelynek büntethetősége a Btk. 255. §-ában, 263/C. §-ának (2) bekezdésében, 283/A. §-ának (3) bekezdésében vagy 329/B. §-ának (4) bekezdésében meghatározott ok miatt szűnt meg.

(5) A (4) bekezdés alapján tett tanúvallomásban közölt bűncselekmény miatt az eljárás folytatása [191. § (2) bek.] nem rendelhető el, és a tanúvallomás nem tekinthető a perújítás szempontjából új bizonyítéknak [392. § (1) bek. a) pont]. Ezt a rendelkezést kell alkalmazni arra a tanúvallomás során feltárt bűncselekményre is, amely nem képezte a tanú ellen korábban folyamatban volt büntetőeljárás tárgyát, de a feljelentés elutasításának, a nyomozás, illetőleg az eljárás megszüntetésének a tanúvallomással feltárt bűncselekmény esetén is bármely okból helye lenne.”

55. § A Be. 83. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„83. § (1) A tanú vallomástételének akadályát figyelembe kell venni, ha az akár a bűncselekmény elkövetésekor állt fenn, akár a kihallgatáskor áll fenn. A 82. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti mentességi ok fennállása esetén a tanú a vallomástételt — a 82. § (4) bekezdésében meghatározott kivétellel — akkor is megtagadhatja, ha a kérdéses bűncselekmény elkövetését már jogerősen megállapították, vagy vele szemben az ügyész a vádemelést elhalasztotta. A vallomástétel megtagadása nem akadályozza annak, hogy a tárgyaláson tanúként kihallgatandó személynek az eljárás korábbi szakaszában terheltként történő kihallgatásáról készült jegyzőkönyvet a bírósági eljárásban felolvassák.

(2) A tanúnak a 81. § (1) bekezdése a) és b) pontjában meghatározott mentessége — ha a titoktartási kötelezettség alól nem kapott felmentést — az annak alapjául szolgáló viszony megszűnése után is fennmarad. Ebben az

esetben a tanú a titoktartási kötelezettségének körébe tartozó bizonyítandó tényre nem hallgatható ki.

(3) Ha a tanú a 82. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott titoktartási kötelezettség alól nem kapott felmentést, az a külön jogszabályban meghatározott ideig áll fenn.”

56. § A Be. 85. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság engedélyezheti, hogy a tanú a szóbeli kihallgatását követően vagy helyette írásban tegyen vallomást. Ebben az esetben a tanú a vallomását saját kezűleg leírja és aláírja, az elektronikus okirat formájában elkészített vallomását minősített elektronikus aláírással látja el, vagy a tanúnak a más módon leírt vallomását bíró vagy közjegyző hitelesíti. Az írásbeli tanúvallomás megtétele nem zárja ki, hogy utóbb a tanút, ha ez szükséges, a kihallgatása céljából a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság megidézzék.

(6) Ha a tanú szóbeli kihallgatás nélkül vagy a szóbeli kihallgatást követően írásban tesz vallomást, az írásbeli vallomásból ki kell tűnnie, hogy a tanú a vallomást a vallomástétel akadályainak (81. és 82. §), valamint a hamis tanúzás következményeinek ismeretében tette meg. Erre a tanút az írásbeli vallomás megtételének engedélyezésével egyidejűleg, a vallomástétel akadályainak és a hamis tanúzás következményeinek ismertetésével figyelmeztetni kell.”

57. § A Be. 88. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A kihallgatása során a tanú a hozzá intézett kérdésekre válaszol, de arra is módot kell neki adni, hogy a vallomását összefüggően előadja; ennek során — a tanú védelmére vonatkozó szabályok figyelembevételével — tisztázni kell azt is, hogy a tanú az általa elmondottakról miként szerzett tudomást.”

58. § (1) A Be. 96. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A tanú, illetőleg az érdekében eljáró ügyvéd kérelmére vagy hivatalból elrendelhető, hogy a tanú személyi adatait [85. § (2) bek.] — a nevének kívül — az iratok között elkülönítve, zártan kezeljék.”

(2) A Be. 96. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és e § a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Ha a tanú személyi adatainak zárt kezelését rendelték el, ettől kezdve

a) az eljárást folytató bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság biztosítja, hogy a tanú zártan kezelt adatai az eljárás egyéb adataiból ne váljanak megismerhetővé,

b) a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság a tanú személyazonosságát az azonosításra alkalmas iratok megtekintésével állapítja meg,

c) a személyi adatok zártan kezelésének megszüntetésére csak a tanú beleegyezésével kerülhet sor.

(3) A tanú személyi adatai zárt kezelésének elrendelésétől kezdve a büntetőeljárásban részt vevőknek a tanú személyi adatait tartalmazó iratról olyan másolat adható, amely a tanú személyi adatait nem tartalmazza.”

59. § A Be. 97. §-ának c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Különösen védetté nyilvánítható a tanú, ha)

„c) a személye, a tartózkodási helye, valamint az, hogy az ügyész, illetve a nyomozó hatóság tanúként kívánja kihallgatni, a terhelt és a védő előtt nem ismert,”

60. § A Be. 98. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„A büntetőeljárásban részt vevők személyi védelme

98. § (1) Különösen indokolt esetben az eljárást folytató bíróság tanácsának elnöke, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság kezdeményezheti, hogy a terhelt, a védő, a sértett, az egyéb érdekelt, a sértett és az egyéb érdekelt képviselője, továbbá a tanú, a szakértő, a szaktanácsadó, a tolmács, a hatósági tanú, illetve a felsoroltak valamelyikére tekintettel más személy a külön jogszabályban meghatározott védelemben részesüljön.

(2) A kérelmet az eljárást folytató bíróságnál, ügyésznél, illetőleg nyomozó hatóságnál lehet előterjeszteni, a szóbeli kérelmet jegyzőkönyvbe kell foglalni.

(3) A bíróság, az ügyészség, a nyomozó hatóság és a büntetés-végrehajtási intézet állományába tartozó személy, illetve reájuk tekintettel más személy személyi védelmét a bíróság elnöke, az ügyészség, illetőleg a nyomozó hatóság vezetője és a büntetés-végrehajtási intézet parancsnoka kezdeményezheti.

(4) A személyi védelemre vonatkozó iratokat a büntetőügy iratai között kell kezelni. Az iratokat a kérelem és a kezdeményezés tárgyában hozott döntés kivételével zártan kell kezelni.”

61. § A Be. a következő alcímmel és 98/A. §-sal egészül ki:

„A tanúvédelmi programban részt vevő személyekre vonatkozó rendelkezések

98/A. § A külön jogszabályban meghatározott tanúvédelmi programban részt vevő terheltnek, sértettnek, és tanúnak e programban való részvétele a felsoroltak büntetőeljárási jogait és kötelezettségeit nem érinti, a programban részt vevő személy esetén e törvény rendelkezéseit a következő eltérésekkel kell alkalmazni:

a) a programban részt vevő személyt a védelmet ellátó szerv útján kell idézni, illetőleg értesíteni, az ilyen személy részére kézbesítendő hivatalos iratot csak a védelmet ellátó szerv útján lehet kézbesíteni,

b) a programban részt vevő személy a büntetőeljárásban az eredeti személyazonosító adatait közli, a lakóhelyének, illetőleg a tartózkodási helyének közlése helyett a védelmet ellátó szerv címét jelöli meg,

c) a programban részt vevő személy személyes adatait tartalmazó iratokról másolat, illetve az ilyen személyre vonatkozó bármely felvilágosítás — ideértve a hivatalos szerveket is — csak annak adható, akinek a részére a védelmet ellátó szerv ezt engedélyezte,

d) a programban részt vevő személy megjelenésével, illetve közreműködésével felmerült költség nem számolható el bűnügyi költségként,

e) a tanú és a terhelt megtagadhatja a vallomást olyan adatra nézve, amelynek ismeretében az új személyazonosságára, az új lakóhelyére, illetőleg tartózkodási helyére lehet következtetni.”

62. § A Be. 99. §-a (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Szakértő alkalmazása kötelező, ha)

„a) a bizonyítandó tény, illetőleg az eldöntendő kérdés személy kóros elmeállapota, alkohol-, illetőleg kábítószerfüggősége,”

63. § A Be. 102. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„102. § (1) A bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság a szakértői névjegyzékben szereplő igazságügyi szakértőt, ha ez nem lehetséges, kellő szakértelemmel rendelkező személyt vagy intézményt (eseti szakértő) rendelhet ki szakértőként.

(2) Külön jogszabály meghatározhatja azokat a szakkérdéseket, amelyekben meghatározott intézmény vagy szakértői testület jogosult véleményt adni. Intézmény vagy testület kirendelése esetén annak vezetője jelöli ki az eljáró szakértőt.

(3) A szakértő kirendeléséről a kirendelő, az eljáró szakértő kijelöléséről az intézmény, illetve a testület vezetője a kirendelés kézbesítésétől számított nyolc napon belül értesíti a kirendelőt, a terheltet, a védőt és a sértettet; ha a szakértőt a bíróság rendelte ki, erről az ügyészt is értesíti.”

64. § (1) A Be. 103. §-a (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Szakértőként nem járhat el)

„e) a szakértői intézmény szakértője vagy szakértői testület tagja, ha az a) pontban meghatározott kizáró ok az intézmény vagy a szakértői testület vezetőjével szemben áll fenn,”

(2) A Be. 103. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szakértő a vele szemben felmerült kizárási okot köteles a kirendelőnek haladéktalanul bejelenteni, intézmény vagy testület kirendelése esetén a bejelentést az intézmény vagy testület vezetője útján kell megtenni.”

(3) A Be. 104. §-a (2) bekezdése második mondata bevezető részének helyébe a következő rendelkezés lép:

„A szakértő — intézmény vagy testület kirendelése esetén annak vezetője útján — a kirendelőt értesíti, ha”

(a szakkérdés nem tartozik a szakértő szakismereteinek körébe,)

65. § A Be. 105. §-a a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A szakértő a szakértői vizsgálatért, a szakvélemény elkészítéséért, valamint a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság előtt idézésre történt megjelenésért díjazásra, továbbá az eljárásával felmerült és igazolt kiadásának megtérítésére jogosult. A szakértő díját a kirendelő, illetőleg az a bíróság, ügyész vagy nyomozó hatóság, amely előtt az eljárás folyik, a szakértő által benyújtott díjjegyzék alapul vételével a szakvélemény beérkezését, illetőleg a szakértő meghallgatása esetén a meghallgatást követően, de legkésőbb harminc napon belül határozattal állapítja meg.

(7) A szakértői díjat megállapító határozat ellen külön jogorvoslatnak van helye.”

66. § A Be. 106. §-ának (1) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„A kirendelő külön rendelkezése alapján a terhelt, a sértett, valamint a szemtárgy birtokosa tűrni köteles, hogy a birtokában lévő dolgot a szakértő — akár az állag sérelmével vagy a dolog megsemmisülésével járó — vizsgálatnak vesse alá.”

67. § A Be. 107. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A szabadlábon lévő terhelt elmeállapotának megfigyelése során a terhelt személyes szabadsága az egészségügyről szóló törvényben meghatározottak szerint korlátozható. Ha a terhelt az elmeállapot megfigyelése alól kivonja magát, a pszichiátriai intézet erről haladéktalanul értesíti az elmeállapot megfigyelését elrendelő bíróságot.”

68. § (1) A Be. 108. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A szakértőt — ha a megidézésére nincs szükség — a további eljárási cselekményekről csak akkor kell értesíteni, ha ezt az írásbeli szakvélemény előterjesztésével egyidejűleg kéri. Erről a szakértőt a kirendeléséről szóló határozatban tájékoztatni kell.”

(2) A Be. 108. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A terheltnek az eljárás alapjául szolgáló cselekményre vonatkozó, a szakvélemény (2) bekezdés a) pontja szerinti részét képező, a szakértő előtt tett nyilatkozata bizonyítékként nem használható fel.”

69. § A Be. 111. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„111. § (1) Ha a szakértőtől kért felvilágosítás vagy a szakvélemény kiegészítése nem vezetett eredményre, vagy egyéb okból szükséges, más szakértőt kell kirendelni.

(2) A terhelt és a védő a nyomozás során indítványozhatja más szakértő kirendelését. A kirendelésről az ügyész határoz.

(3) Ha kényszergyógykezelésről kell határozni, a terhelt, a törvényes képviselője vagy a házastársa, illetőleg élettársa vagy a védő indítványára más szakértőt is ki kell rendelni.

(4) Ha az ügyész vagy a nyomozó hatóság a nyomozás során szakértőt rendelt ki, és a vádlott vagy a védő a vádirat kézbesítésétől számított tizenöt napon belül indítványozza [263. § (2) bek.], a bíróságnak ugyanazon tényre más szakértőt is ki kell rendelnie. E rendelkezés alkalmazásának nincs helye, ha az ügyben a bíróság is kirendelt szakértőt, vagy a terhelt, illetve a védő által felkért személy (intézmény, testület) szakértőként való bevonását a bíróság, illetőleg az ügyész engedélyezte.

(5) Ha ugyanazon bizonyítandó tényre ugyanazon vizsgálati anyag alapulvételével készített szakvélemények között az ügy eldöntése szempontjából lényeges szakkérdésben olyan eltérés van, amely a szakértőktől kért felvilágosítással, a szakvélemény kiegészítésével vagy a szakértők egymás jelenlétében való meghallgatásával (125. §) nem tisztázható, a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság hivatalból vagy indítványra újabb szakvélemény beszerzését rendelheti el.

(6) Az (5) bekezdés alapján beszerzett szakvéleménynek abban a kérdésben kell állást foglalnia, hogy a szakvélemények közötti eltérés mire vezethető vissza, szükséges-e bármelyik szakvélemény kiegészítése, illetőleg hogy az ügyben más szakvélemény beszerzése szükséges-e.”

70. § A Be. 114. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha nem magyar anyanyelvű személy az eljárás során az anyanyelvét, — törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződés alapján, az abban meghatározott körben — regionális vagy kisebbségi nyelvét kívánja használni, tolmácsot kell igénybe venni. Ha az anyanyelv használata aránytalan nehézségbe ütközne, a magyar nyelvet nem ismerő személy által ismertként megjelölt más nyelv használatát kell tolmács útján biztosítani.”

71. § (1) A Be. 117. §-ának (1) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Ezekre a kérdésekre a terhelt akkor is köteles válaszolni, ha egyébként a vallomástételt megtagadja.”

(2) A Be. 117. §-a (2) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A terheltet a kihallgatásának megkezdésekor figyelmeztetni kell arra, hogy nem köteles vallomást tenni, a vallomás tételét, illetőleg az egyes kérdésekre történő válaszadást a kihallgatás folyamán bármikor megtagadhatja, de bármikor dönthet úgy, hogy vallomást tesz, akkor is, ha korábban a vallomástételt megtagadta. Figyelmez-

tetni kell arra is, hogy amit mond, illetőleg rendelkezésre bocsát, bizonyítékként felhasználható.”

(3) A Be. 117. §-ának (4) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Arra a bűncselekményre nézve, amelyre a terhelt a vallomás tételét megtagadta, a terhelthez további kérdések nem intézhetők, és a terhelt a többi terhelttel, illetőleg a tanúkkal nem szembesíthető, kivéve, ha előtte úgy dönt, hogy vallomást tesz. A vallomás tételének megtagadása nem érinti a terhelt kérdezési, észrevételezési és indítványtételi jogát.”

72. § A Be. 118. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A terheltnek módot kell adni arra, hogy a vallomását összefüggően előadhassa, ezt követően kérdések intézhetők hozzá. Ha a terhelt vallomása a korábbi vallomásától eltér, ennek okát tisztázni kell.”

73. § A Be. 119. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szemlénél — ha szükséges — szakértőt is lehet alkalmazni.”

74. § A Be. 122. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság, illetőleg az ügyész felismerésre bemutatást rendel el és tart, ha az személy vagy tárgy felismerése céljából szükséges. A terheltnek vagy a tanúnak felismerésre legalább három személyt vagy tárgyat kell bemutatni. A terheltnek vagy a tanúnak — ha más lehetőség nem áll rendelkezésre — felismerésre személy vagy tárgy fényképen, illetőleg más adathordozón rögzített kép-, illetőleg hangfelvétele is bemutatatható.”

75. § A Be. 123. §-a a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A terhelt, a tanú, a sértett és más személy a szemlénél, a bizonyítási kísérletnek és a felismerésre bemutatásnak köteles magát alávetni, a birtokában levő tárgyat a szemle, a bizonyítási kísérlet, illetőleg a felismerésre bemutatás céljából köteles rendelkezésre bocsátani. E kötelezettségek teljesítésére a terhelt kényszeríthető, a sértett és más személy pedig rendbírsággal sújtható.

(5) A szemle, a bizonyítási kísérlet és a felismerésre bemutatás lefolyását rendszerint kép- vagy hangfelvétellel vagy egyéb berendezéssel rögzíteni kell. A rögzített kép- vagy hangfelvételt az iratokhoz kell csatolni; az az eredeti célon kívül más célra nem használható fel.”

76. § A Be. 124. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a tanú vagy a terhelt védelme ezt szükségessé teszi, a tanú, illetőleg a terhelt szembesítését mellőzni kell.”

77. § (1) A Be. 129. §-a (2) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A terhelt előzetes letartóztatásának szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény miatt folytatott eljárásban, és akkor van helye, ha)

„*a)* megszökött, a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság elől elrejtőzött, vagy szökést kísérelt meg, illetőleg az eljárás során ellene újabb, szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmény miatt eljárás indult,”

(2) A Be. 130. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bíróság előzetes letartóztatás helyett lakhelyelhagyási tilalmat vagy házi őrizetet is elrendelhet.”

78. § A Be. 131. §-a (1) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ezt követően az előzetes letartóztatást a megyei bíróság egyesbíróként eljárva, a nyomozási bíró eljárására vonatkozó szabályok szerint, alkalmanként legfeljebb két hónappal meghosszabbíthatja.”

(2) A Be. 131. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A vádirat benyújtása után az első fokú bíróság által elrendelt vagy fenntartott előzetes letartóztatás az első fokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetéséig, az első fokú bíróság által az ügydöntő határozat kihirdetése után elrendelt vagy fenntartott, illetőleg a másodfokú bíróság által elrendelt előzetes letartóztatás az eljárás jogerős befejezéséig, de legfeljebb a nem jogerős ítélettel kiszabott szabadságvesztés tartamáig tart. Az első fokú bíróság ügydöntő határozatának hatályon kívül helyezése és az első fokú bíróság új eljárásra utasítása esetén a másodfokú bíróság által elrendelt vagy fenntartott előzetes letartóztatás az első fokú bíróságnak a megismételt eljárás során hozott határozatáig tart.”

79. § A Be. 132. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha az előzetes letartóztatás tartama a három évet eléri, az előzetes letartóztatás megszűnik, kivéve az ügydöntő határozat kihirdetése után elrendelt vagy fenntartott előzetes letartóztatás esetét, továbbá, ha az ügyben hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárás van folyamatban.”

80. § A Be. 135. §-ának (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) Az előzetes letartóztatásban lévő terheltre a büntetés-végrehajtási jogszabályok vonatkoznak. Az előzetes letartóztatásban lévő terhelt a büntetőeljárási jogait a büntetés-végrehajtási jogszabályok keretei között gyakorolhatja, a terhelt büntetőeljárási jogai ezt meghaladóan nem korlátozhatók.

(4) Ha bizonyítható, hogy a terhelt az előzetes letartóztatásának fogamatba vételét követően a védőjével való kapcsolattartás felhasználásával

a) szökést készít elő,

b) a tanúk befolyásolásával vagy megfélemlítésével, tárgyi bizonyítási eszköz, okirat megsemmisítésével, megamisításával vagy elrejtésével az eljárás megghiúsítására törekszik, illetőleg

c) újabb, szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény elkövetésére hív fel,

a bíróság — a vádirat benyújtásáig az ügyész indítványára — a védőt az eljárásból kizárhatja.”

81. § A Be. 136. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az előzetes letartóztatás nyomban megszűnik, illetőleg azt meg kell szüntetni, ha a tartama meghosszabbítás vagy fenntartás nélkül lejárt, az eljárást jogerősen befejezték, a nyomozást megszüntették, a vádemelést elhalszították, vagy az elrendelésének oka megszűnt.”

82. § (1) A Be. VIII. Fejezetének III. Címe helyébe a következő cím lép:

„A LAKHELYELHAGYÁSI TILALOM ÉS A HÁZI
ŐRIZET”

(2) A Be. 137. §-a a következő megelőző alcímet kapja:

„A lakhelyelhagyási tilalom”

(3) A Be. 137. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A lakhelyelhagyási tilalom akkor rendelhető el, ha a bűncselekmény jellegére, a terhelt személyi és családi körülményeire — különösen az egészségi állapotára, idős korára — vagy az eljárás során tanúsított magatartására tekintettel az előzetes letartóztatással elérni kívánt célok ezzel is biztosíthatók.”

(4) A Be. 137. §-ának (4) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) A lakhelyelhagyási tilalommal elrendelt korlátozások megtartását a rendőrség, a szolgálati viszonyának tartama alatt hivatásos és szerződéses állományú katonával [Btk. 122. § (1) bek.] szemben elrendelt lakhelyelhagyási tilalom rendelkezéseinek megtartását a parancsnok vagy akadályoztatása esetén más előljáró ellenőrzi.

(5) A vádirat benyújtása előtt elrendelt lakhelyelhagyási tilalom az első fokú bíróságnak a tárgyalás előkészítése során hozott határozatáig, az ezt követően elrendelt vagy fenntartott lakhelyelhagyási tilalom az első fokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetéséig, az első fokú bíróság által az ügydöntő határozat kihirdetése után elrendelt vagy fenntartott lakhelyelhagyási tilalom a másodfokú eljárás befejezéséig, a másodfokú bíróság által elrendelt vagy fenntartott lakhelyelhagyási tilalom az eljárás jogerős befejezéséig tart.”

(5) A Be. 137. §-a a következő (6)–(8) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ha a bíróság a lakhelyelhagyási tilalmat a vádirat benyújtása előtt rendelte el, és azóta hat hónap eltelt anélkül, hogy az ügyész vádat emelt volna, a tilalom fenntartásának szükségességét a bíróság megvizsgálja, ez iránt az ügyész a határidő lejártá előtt öt nappal tesz indítványt.

(7) Ha a lakhelyelhagyási tilalom tartama alatt a terhelt életkörülményeiben olyan lényeges változás következik be, amely miatt a tilalommal érintett terület, körzet elhagyása, vagy a tartózkodási hely, illetőleg lakóhely megváltoztatása szükséges, a vádirat benyújtásáig az ügyész, azt követően a bíróság a terhelt kérelmére a lakhelyelhagyási tilalmat részlegesen feloldhatja. A lakhelyelhagyási tilalom részleges feloldásáról szóló határozatban a terhelt részére engedélyezhető a lakhelyelhagyási tilalommal érintett terület, körzet meghatározott célból és úti célra történő egyszeri, időszakos vagy rendszeres elhagyása, illetőleg a tartózkodási hely vagy a lakóhely megváltoztatása.

(8) A lakhelyelhagyási tilalmat meg kell szüntetni, ha a tartama — annak meghosszabbítása nélkül — lejárt, a nyomozást megszüntették, a vádemelést elhalasztották, az eljárást jogerősen befejezték, vagy ha az elrendelésének oka megszűnt. A lakhelyelhagyási tilalom megszüntetésére a vádirat benyújtásáig az ügyész is jogosult.”

83. § A Be. 138. §-a a következő megelőző alcímet kapja, és a 138. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„A házi őrizet

138. § (1) Házi őrizet elrendelése esetén a bíróság által kijelölt lakást és az ahhoz tartozó bekerített helyet a terhelt csak a bíróság határozatában meghatározott célból, így különösen a mindennapi élet szokásos szükségleteinek biztosítása vagy gyógykezelés céljából az ott írt időben és távolságra (úti célra) hagyhatja el.

(2) Házi őrizet elrendelése esetén e kényszerintézkedés elrendelésére, tartamára, illetőleg fenntartására, valamint megszüntetésére az előzetes letartóztatás elrendelésére, meghosszabbítására, illetőleg fenntartására, valamint megszüntetésére vonatkozó rendelkezéseket [131. §, 132. § (1) és (2) bek., 136. § (2) és (3) bek.] kell alkalmazni.

(3) A bíróság úgy rendelkezhet, hogy a házi őrizet előírásainak megtartását a rendőrség — a terhelt hozzájárulásával — a terhelt mozgását nyomon követő technikai eszközzel is ellenőrizze. A házi őrizet előírásai megtartásának ellenőrzéséről külön jogszabály rendelkezik.

(4) Katonával [Btk. 122. § (1) bek.] szemben szolgálati viszonyának tartama alatt házi őrizet nem rendelhető el.”

84. § A Be. 139. §-a helyébe a következő rendelkezés lép.

„139. § Ha a terhelt a lakhelyelhagyási tilalmat, illetőleg a házi őrizet szabályait megszegi, vagy az eljárási cselekményen idézés ellenére nem jelenik meg, és ezt alapos okkal előzetesen nem menti ki, vagy az akadály megszűnése után alapos okkal nyomban nem igazolja, őrizetbe vehető,

továbbá házi őrizet esetén az előzetes letartóztatása, lakhelyelhagyási tilalom esetén a házi őrizete vagy az előzetes letartóztatása rendelhető el, illetőleg ha ez nem szükséges, rendbírsággal sújtható.”

85. § A Be. 142. §-a (3) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az ideiglenes kényszergyógykezelés megkezdésétől számított egy év elteltével annak indokoltságát a megyei bíróság egyesbíróként eljárva, a vádirat benyújtásáig a nyomozási bíró eljárására vonatkozó szabályok szerint vizsgálja felül.”

86. § A Be. 143. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vádirat benyújtása után az első fokú bíróság által elrendelt vagy fenntartott ideiglenes kényszergyógykezelés az első fokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetéséig, az első fokú bíróság által az ügydöntő határozat kihirdetése után elrendelt vagy fenntartott ideiglenes kényszergyógykezelés a másodfokú eljárás befejezéséig, a másodfokú bíróság által elrendelt vagy fenntartott ideiglenes kényszergyógykezelés az eljárás jogerős befejezéséig tart.”

87. § A Be. VIII. Fejezetének V. Címe helyébe a következő cím és 146. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„AZ ÚTI OKMÁNY ELVÉTELE

146. § (1) A bíróság — a vádirat benyújtásáig az ügyész indítványára — a terhelt úti okmányának elvételét rendelheti el, ha olyan bűncselekmény miatt folyik eljárás, amelyre a törvény három évi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztést rendel, és az úti okmány elvétele a terhelt eljárási cselekményeknél való jelenlétének biztosítása végett indokolt. Akinek úti okmánya elvételét a bíróság elrendelte, a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel nem utazhat külföldre.

(2) Az úti okmány elvételének elrendelése esetén az a bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság, amely előtt az eljárás folyik, az úti okmány visszavonása érdekében haladéktalanul megkeresi a külföldre utazásról szóló törvényben meghatározott útlevélhatóságot.

(3) A vádirat benyújtásáig az ügyész, azt követően a bíróság a terhelt indokolt kérelmére hozzájárulhat ahhoz, hogy az útlevélhatóság a terhelt külföldre utazását meghatározott időtartamra, illetőleg úti célra engedélyezze.

(4) A bíróság az úti okmány elvételét megszünteti, ha az elvétel oka megszűnt, illetőleg a büntetőeljárás jogerős határozattal befejeződött. A nyomozás megszüntetése vagy a vádemelés elhalasztása esetén, illetve, ha az elvétel oka a vádirat benyújtása előtt szűnt meg, az úti okmány elvételét az ügyész szünteti meg.

(5) Az úti okmány elvételének megszüntetéséről az ügyész, illetőleg a bíróság értesíti az útlevélhatóságot. Az útlevélhatóság az értesítés alapján az úti okmányt a terheltnek kiadja, kivéve, ha az úti okmánynak a terhelt részére

történő kiadásáról más jogszabály ettől eltérően rendelkezik.

(6) Az őrizetbe vétel elrendelésekor a terhelt úti okmányát le kell foglalni, de azt az őrizetbe vétel megszűnését követően a terheltnek vissza kell adni. Ha a terhelt őrizetbe vétele úgy szűnt meg, hogy vele szemben előzetes letartóztatást, ideiglenes kényszergyógykezelést, lakhelyelhagyási tilalmat vagy házi őrizetet nem rendeltek el, de az úti okmány elvételének elrendelése a (1) bekezdés alapján indokolt, az úti okmány elvételét elrendelő határozatot az őrizetbe vétel megszűnését követő hetvenkét órán belül meg kell hozni. A határozat meghozataláig a terhelt úti okmánya visszatartható.

(7) Az előzetes letartóztatás, az ideiglenes kényszergyógykezelés, a lakhelyelhagyási tilalom és a házi őrizet elrendeléséről az úti okmány visszavonása érdekében az a bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság, amely előtt az eljárás folyik, haladéktalanul értesíti az útlevélhatóságot. Ha az úti okmány rendelkezésre áll, azt az értesítéssel együtt meg kell küldeni az útlevélhatóságnak. Az úti okmánynak az útlevélhatóság részére történő megküldése ellen nincs helye jogorvoslatnak.

(8) Az (1)—(7) bekezdés rendelkezéseit — ha a bíróság, illetőleg az ügyész nem engedélyezte biztosíték letételét — a külföldi terhelt úti okmányának elvételére is megfelelően alkalmazni kell azzal, hogy a külföldi úti okmányát az idegenrendészeti hatóságnak kell megküldeni a visszatartás elrendelése végett.

(9) Ha a magyar állampolgár terhelt külföldi hatóság által kiállított úti okmánnyal is rendelkezik, annak elvételéről a magyar úti okmány elvételével egyidejűleg rendelkezni kell.”

88. § (1) A Be. 149. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A házkutatás a ház, lakás, egyéb helyiség vagy azokhoz tartozó bekerített hely, továbbá az ott elhelyezett jármű átkutatása, illetőleg számítástechnikai rendszer vagy ilyen rendszer útján rögzített adatokat tartalmazó adathordozó átvizsgálása az eljárás eredményessége érdekében.”

(2) A Be. 149. §-a (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Házkutatásnak akkor van helye, ha megalapozottan feltehető, hogy az)

„c) bizonyítási eszköz, elkobozható vagy vagyoneklobzás alá eső dolog megtalálására”

(vezet.)

(3) A Be. 149. §-ának (3)—(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) Házkutatást a bíróság, az ügyész, illetőleg ha az ügyész másképp nem rendelkezik, a nyomozó hatóság rendel el, a bíróság és az ügyész a házkutatás végrehajtásához a nyomozó hatóságot igénybe veheti.

(4) A házkutatást rendszerint az érintett jelenlétében kell elvégezni, a megkezdése előtt közölni kell vele a ház-

kutatást elrendelő határozatot, és — ha a házkutatás meghatározott, illetőleg ismert bizonyítási eszköz vagy elkobozható dolog, illetőleg személy megtalálására irányul — fel kell őt szólítani, hogy a keresett dolgot adja elő, a számítástechnikai rendszeren vagy adathordozón tárolt adatot tegye hozzáférhetővé, illetőleg a személyt adja át. Ha az érintett a felszólításra a keresett dolgot előadja, a számítástechnikai rendszeren vagy adathordozón tárolt adatot hozzáférhetővé teszi, illetőleg a keresett személyt átadja, a házkutatás nem folytatható, kivéve, ha gyanú merül fel arra, hogy a házkutatás során más bizonyítási eszköz, elkobozható vagy vagyoneklobzás alá eső dolog is fellelhető.

(5) Ha a házkutatáson az érintett, illetőleg a védője, képviselője vagy megbízott hozzátartozója nincs jelen, az érintett érdekeinek védelmére olyan személyt kell kirendelni, akiről alaposan feltehető, hogy a házkutatással érintett érdekeit megfelelően védi.

(6) A közjegyzői vagy ügyvédi irodában, továbbá az egészségügyi intézményben tartandó házkutatást — ha az nem kizárólag bűncselekmény elkövetőjének kézre kerítésére [(2) bek. a) pont] irányul — a vádirat benyújtásáig a bíróság rendeli el. A házkutatás csak az ügyész jelenlétében végezhető.

(7) Az ügyész a bíróság határozata nélkül tarthatja a (6) bekezdés szerinti házkutatást, ha a házkutatás késedelmes foganatosítása a (2) bekezdésben felsorolt célok elérését veszélyezteti.”

89. § (1) A Be. 150. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A motozás bizonyítási eszköz vagy elkobozható, illetőleg vagyoneklobzás alá eső dolog megtalálása céljából a terhelt és az olyan személy ruházatának és testének átvizsgálása, akiről megalapozottan feltehető, hogy bizonyítási eszközt vagy elkobozható, illetőleg olyan dolgot tart magánál, amely vagyoneklobzás alá eshet. A motozás során a motozás alá vont személy rendelkezése alatt álló jármű, csomag és más tárgy is átvizsgálható.”

(2) A Be. 150. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a motozás célja meghatározott dolog megtalálása, az érintettet előbb fel kell szólítani, hogy a keresett dolgot adja át, ha a felszólításra a keresett dolgot előadja, a motozástól el kell tekinteni.”

90. § (1) A Be. 151. §-ának (1)—(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A lefoglalás a bizonyítás érdekében vagy az elkobzás, illetőleg a vagyoneklobzás biztosítására a dolog birtokának elvonása a birtokos rendelkezése alól.

(2) A bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság elrendeli annak a dolognak, illetőleg számítástechnikai rendszernek vagy ilyen rendszer útján rögzített adatokat tartalmazó adathordozónak a lefoglalását, amely

a) bizonyítási eszköz,

b) a törvény értelmében elkobozható, vagy amelyre vagyoneklobzás rendelhető el.

(3) A közjegyzői vagy ügyvédi irodában, továbbá az egészségügyi intézményben tartott iratok lefoglalását a bíróság rendeli el.

(4) A címzettnek még nem kézbesített postai és hírközlési küldeménynek, valamint a sajtótermék szerkesztősége iratainak lefoglalását a vádirat benyújtásáig az ügyész, azt követően a bíróság rendeli el. A határozat meghozataláig csak a küldemény visszatartásának van helye.”

(2) A Be. 151. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság a lefoglalás elrendelésére nem jogosult, késedelmet nem tűrő esetben a dolgot őrzésbe veheti. Ebben az esetben a lefoglalás elrendelésére jogosult határozatát utólag késedelem nélkül be kell szerezni. A dolog őrzését meg kell szüntetni, és azt a birtokosnak vissza kell adni, ha a lefoglalásra jogosult a lefoglalást nem rendeli el.”

91. § (1) A Be. 152. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A lefoglalás érdekében a dolog, illetőleg a számítástechnikai rendszer vagy az ilyen rendszer útján rögzített adatokat tartalmazó adathordozó birtokosát vagy az adat kezelőjét fel kell szólítani, hogy a keresett dolgot adja át, illetőleg a számítástechnikai rendszer útján rögzített adatot tegye hozzáférhetővé. Ha ezt önként nem teszi meg, rendbírsággal sújtható, kivéve a terheltet és azt, aki a tanúvallomást megtagadhatja, illetőleg aki tanúként nem hallgatható ki. Az átadás megtagadása nem akadályozza annak, hogy a keresett dolgot, illetőleg a számítástechnikai rendszer útján rögzített adatot házkutatással, illetve motozással megszerezzék. Erre az érintettet figyelmeztetni kell.”

(2) A Be. 152. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A (3) és (4) bekezdés szerinti korlátozás nem érvényesül, ha

a) a tanúvallomás megtagadására jogosult személy az ügyvel kapcsolatban megalapozottan gyanúsítható tártettséggel, részességgel, bűnpártolással vagy orgazdasággal,

b) a lefoglalandó dolog a bűncselekmény eszköze,

c) a tanúvallomás megtagadására jogosult személy a lefoglalandó dolgot — a (3) és (4) bekezdésre történt figyelmeztetést követően — önként átadja.”

92. § A Be. 153. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az olyan irat megtalálásánál az ügyész nincs jelen, amelyre nézve a birtokosa szerint a 82. § (1) bekezdésének b) pontja alapján tagadható meg a tanúvallomás, és az irat birtokosa, illetőleg védője, képviselője vagy megbízott hozzátartozója az irat tartalmának megismeréséhez nem járul hozzá, az iratot tartalmazó adathordozót, illetőleg az iratot zárt borítékban átadja a nyomozó hatóságnak,

a nyomozó hatóság az iratot betekintés nélkül továbbítja az ügyésznek. Ha ez nem lehetséges, a nyomozó hatóság a 154. § (3) bekezdésének megfelelő alkalmazásával intézkedik az irat őrzéséről. Az ügyész az irat tartalmának megismerése után haladéktalanul határoz az irat lefoglalásáról, illetőleg a 151. § (3) bekezdése szerinti iratok esetében a lefoglalás iránti indítvány bírósághoz történő előterjesztéséről. Ha az ügyész, illetőleg a bíróság a lefoglalást nem rendeli el, az irat sem ebben az ügyben, sem más büntető-eljárásban bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe.”

93. § A Be. 154. §-ának (1) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Ha ingatlan lefoglalásának van helye, a lefoglalást el kell rendelni, azt azonban a zár alá vétel szabályai szerint kell végrehajtani.”

94. § (1) A Be. 155. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A terhelttől lefoglalt dolog a bíróság határozata alapján az állam tulajdonába kerül, ha az kétségtelenül mászt illet, de akinek a kiléte nem állapítható meg. A később jelentkező igénylő a dolog kiadását, illetőleg az értékesítésből származó ellenértékét igényelheti. Az igénylő kérelme tárgyában a Polgári perrendtartás szerint hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság határoz.”

(2) A Be. 155. §-a a következő új (7) bekezdéssel egészül ki, és az eredeti (7) bekezdés jelölése (8) bekezdésre módosul:

„(7) A lefoglalás megszüntetése esetén, ha a dolog természetben már nem adható ki, a dolog előzetes értékesítéséből befolyt ellenértéket alapul véve, a kezeléséből, tárolásából eredő költséggel csökkentett, a megtérítés időpontjáig eltelt időre számított mindenkori törvényes kamatával növelt összegét kell megtéríteni. Vámáru esetén a vámjogszabályban meghatározott elszámolást követően kell kifizetni az értékesítésből befolyt ellenértéket. A jogosult az ezt meghaladó igényét a polgári jog szabályai szerint érvényesítheti. Ha a lefoglalás alaptalan volt, a dolog előzetes értékesítéséből befolyt ellenérték a dolog kezeléséből, tárolásából eredő költséggel nem csökkenthető. Erről a lefoglalás megszüntetéséről határozatot hozó bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság a határozatában dönt.”

95. § (1) A Be. 156. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„A lefoglalt dolog előzetes értékesítése és elkobása”

(2) A Be. 156. §-a (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A bíróság a lefoglalt dolog értékesítése iránt akkor is határozhat, ha a lefoglalt dolog)

„a) kezelése, tárolása, illetve őrzése — különösen a dolog értékére vagy az előreláthatólag hosszú ideig tartó

tárolására tekintettel — aránytalan és jelentős költséggel járna.”

(3) A Be. 156. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a lefoglalt dolog birtoklása a közbiztonságot veszélyezteti vagy a dolog birtoklása jogszabályba ütközik, a bíróság a vádirat benyújtásáig az ügyész indítványára — szükség esetén mintavétel elrendelése mellett — a lefoglalt dolog elkobzásáról határoz.”

96. § A Be. 157. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A terheltnek kiadandó dolgot a vele szemben megállapított pénzbüntetés, pénzmellékbüntetés, vagyonelkobzás, büntügyi költség vagy polgári jogi igény biztosítására vissza lehet tartani, erről az ügydöntő határozatban kell rendelkezni.”

97. § A Be. VIII. Fejezete a következő VIII. Címmel egészül ki, és az eredeti VIII—IX. Cím számozása IX—X. Címre módosul:

„VIII. Cím

**SZÁMÍTÁSTECHNIKAI RENDSZER ÚTJÁN
RÖGZÍTETT ADATOK MEGŐRZÉSÉRE
KÖTELEZÉS**

158/A. § (1) A megőrzésre kötelezés a bűncselekmény felderítése és a bizonyítás érdekében a számítástechnikai rendszer útján rögzített adat birtokosának, feldolgozójának, illetőleg kezelőjének a számítástechnikai rendszer útján rögzített meghatározott adat feletti rendelkezési jogának ideiglenes korlátozása.

(2) A bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság elrendeli annak a számítástechnikai rendszer útján rögzített adatnak a megőrzését, amely bizonyítási eszköz, vagy bizonyítási eszköz felderítéséhez, a gyanúsított kiténének, tartózkodási helyének a megállapításához szükséges.

(3) A megőrzésre kötelezett a határozat vele történő közlésének időpontjától köteles a határozatban megjelölt számítástechnikai rendszer útján rögzített adatot változatlanul megőrizni, és — szükség esetén más adatállománytól elkülönítve — biztosítani annak biztonságos tárolását. A megőrzésre kötelezett köteles a számítástechnikai rendszer útján rögzített adat megváltoztatását, törlését, megsemmisülését, valamint annak továbbítását, másolat jogusulatlan készítését, illetőleg az adathoz való jogusulatlan hozzáférést megakadályozni.

(4) A megőrzésre kötelezést elrendelő a megőrzéssel érintett adatot fokozott biztonságú elektronikus aláírással láthatja el. Ha az adat eredeti helyen történő megőrzése az érintettnek az adat feldolgozásával, kezelésével, tárolásával vagy továbbításával kapcsolatos tevékenységét jelentősen akadályozná, az elrendelő engedélyével az adat megőrzéséről annak más adathordozóra vagy más számítástechnikai rendszerbe történő átmásolásával gondoskodhat. Az átmásolást követően az elrendelő az eredeti adatot tartal-

mazó adathordozóra és számítástechnikai rendszerre a korlátozásokat részlegesen vagy teljesen feloldhatja.

(5) Ahhoz az adathoz, amelyet a megőrzésre kötelezés érint, az intézkedés tartama alatt kizárólag az elrendelő bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság, valamint az elrendelő engedélyével az adat birtokosa vagy kezelője jogosult hozzáférni. Arról az adatról, amelyet a megőrzésre kötelezés érint, az adat birtokosa vagy kezelője az intézkedés tartama alatt csak az elrendelő kifejezett engedélyével adhat más részére tájékoztatást.

(6) A megőrzésre kötelezett köteles haladéktalanul tájékoztatni az elrendelőt, ha a megőrzésre kötelezéssel érintett adatot jogusulatlanul megváltoztatták, törölték, átmásolták, továbbították, megismerték, vagy hogy ezek megkísérlésére utaló jelet észlelt.

(7) A megőrzésre kötelezést követően az elrendelő haladéktalanul megkezdi az érintett adatok átvizsgálását, és ennek eredményéhez képest az adatnak a számítástechnikai rendszerbe vagy más adathordozóra történő átmásolásával az adat lefoglalását kell elrendelni, vagy a megőrzésre kötelezést meg kell szüntetni.

(8) A megőrzésre kötelezés az adat lefoglalásáig, de legfeljebb három hónapig tart. A megőrzésre kötelezés megszűnik, ha a büntetőeljárást befejezték. A büntetőeljárás befejezéséről a megőrzésre kötelezettet értesíteni kell.”

98. § (1) A Be. VIII. Fejezetének e törvény 97. §-ával IX. Címre módosult Címe helyébe a következő cím lép:

**„A ZÁR ALÁ VÉTEL ÉS A BIZTOSÍTÁSI
INTÉZKEDÉS”**

(2) A Be. 159. §-a a következő alcímet kapja:

„A zár alá vétel”

(3) A Be. 159. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A zár alá vétel a zár alá vett vagyontárgyak és vagyoni jogok feletti rendelkezési jogot függeszti fel.”

(4) A Be. 159. §-a (2) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha az eljárás olyan bűncselekmény miatt folyik, amellyel kapcsolatban vagyonelkobzásnak van helye, illetőleg ha polgári jogi igényt érvényesítenek, és alaposan tartani lehet attól, hogy a kielégítést megghiúsítják, ezek biztosítására a terhelt egész vagyonának, vagyona meghatározott részének vagy egyes vagyontárgyainak zár alá vétele rendelkezhető el. A zár alá vétel elrendelhető arra a vagyonra, vagyonrészre, illetőleg egyes vagyontárgyra is, amelyre nézve vagyonelkobzás rendelkezhető el, de amelyet nem a terhelt birtokol.”

(5) A Be. 159. §-a (3) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A nyomozás során zár alá vételnek helye van a sértett, valamint az 54. § (5) bekezdésében meghatározott állami szerv indítványára is.”

(6) A Be. 159. §-a (4) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A zár alá vételt fel kell oldani, ha)

„c) az eljárást vagyonek Kobzás alkalmazása nélkül fejezték be, illetőleg a polgári jogi igényt elutasították,”

(7) A Be. 159. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A (4) bekezdés d) és e) pontjában írt határidőt a polgári jogi igény megítélésére, illetőleg egyéb törvényes útra utasítására vonatkozó határozat közlésétől kell számítani.

(6) Ha ingatlan lefoglalását rendelték el, azt a zár alá vétel szabályai szerint kell végrehajtani.”

99. § A Be. 160. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„160. § (1) A biztosítási intézkedés a zár alá vétel érdekében annak ideiglenes megakadályozása, hogy a terhelt vagy más érdekelt az ingó és ingatlan vagyona, vagyoni jogot megtestesítő értékpapírai, pénzügyi intézmény szerződés alapján kezelt pénzeszközei, gazdálkodó szervezet vagyonaiból az őt megillető üzletrész vagy vagyoni hányad feletti rendelkezési jogát gyakorolja.

(2) Az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság biztosítási intézkedést alkalmazhat, ha a zár alá vétel feltételeinek fennállása valószínűsíthető, és a terhelt az (1) bekezdésben meghatározott vagyona elrejtését, rendelkezési jogának átruházását, elidegenítését vagy megterhelését megkísérli, illetőleg ha ez megalapozottan feltehető.

(3) Biztosítási intézkedésként a nyomozó hatóság, illetőleg az ügyész az (1) bekezdésben meghatározott dolgokat lefoglalja, vagy a 61. §-ban felsorolt hatóságokat keresi meg a hatáskörükbe tartozó intézkedések elvégzése érdekében. A hatóságok az intézkedéseket haladéktalanul kötelesek megtenni, és ennek megtörténtéről a nyomozó hatóságot, illetőleg ügyészt haladéktalanul tájékoztatni.

(4) A nyomozó hatóság, illetőleg az ügyész a 61. §-ban fel nem sorolt más szerveket, gazdálkodó szervezeteket is megkereshet a terhelt vagyonának zárolása és a biztosítási intézkedés nyilvántartásba vétele céljából. A megkeresett szervek a biztosítási intézkedés elvégzésére vonatkozó megkeresést haladéktalanul nyilvántartásba veszik, gondoskodnak a vagyon zárolásáról, és ezek megtörténtéről a megkeresést intéző nyomozó hatóságot, illetőleg ügyészt tájékoztatni kötelesek.

(5) A biztosítási intézkedés elsősorban azzal szemben alkalmazható, akinek a zár alá vétel a rendelkezési jogát függesztené fel. Alkalmazható más olyan személlyel szemben is, aki a terhelttel — a dolog elrejtése, rendelkezési jogának átruházása, elidegenítésének megkísérlése céljából — kapcsolatot tart, vagy megalapozottan feltehető, hogy kapcsolatba lép.

(6) A biztosítási intézkedés nyilvántartásba vételét követően a biztosítási intézkedést elszenvető a rendelkezési jog átmeneti jellegű korlátozását túrni köteles.

(7) A biztosítási intézkedést követően a zár alá vétel elrendelését haladéktalanul indítványozni kell, és — ha ez

a foganatosítást nem veszélyezteti — az érintettet értesíteni kell. Ha a zár alá vételt a bíróság nem rendelte el, a biztosítási intézkedést haladéktalanul fel kell oldani.”

100. § (1) A Be. 162. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az elővezetést a rendőrség hajtja végre. Az elővezetést az általa nyomozott ügyben az illetékességi területén eljáró más nyomozó hatóság is végrehajthatja. A rendőr, illetőleg a nyomozó hatóság az érintett személyt az elővezetést elrendelő határozatban megjelölt helyre kíséri, ennek érdekében a reá irányadó törvény szerint szükség esetén kényszer és más intézkedést alkalmazhat.”

(2) A Be. 162. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az elővezetés külön jogszabályban meghatározott költségének megfizetésére az elővezetettet kell kötelezni.”

101. § (1) A Be. 166. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A jegyzőkönyvben röviden le kell írni a nyomozási cselekmény menetét akként, hogy a jegyzőkönyv alapján az eljárási szabályok megtartását is ellenőrizni lehessen. A gyanúsított és a tanú vallomását, valamint a nyomozási cselekmény során tett indítványokat és észrevételeket a jegyzőkönyvnek a szükséges részletességgel kell tartalmaznia. A kihallgatott indítványozhatja a vallomásának szó szerinti jegyzőkönyvbe foglalását. Ha az ügyész vagy a nyomozó hatóság az indítványt nem tartja indokoltnak, azt elutasítja, és egyidejűleg a kihallgatottat tájékoztatja a 85. § (5) és (6) bekezdésében foglaltakról; az indítvány elutasítását és a tájékoztatást jegyzőkönyvbe foglalja.”

(2) A Be. 166. §-ának (7) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„A nyomozási cselekményen jelen voltak a jegyzőkönyv általuk történt megismerését követően a jegyzőkönyv kijavítását vagy kiegészítését indítványozhatják. A kijavítást a jegyzőkönyvben a kijavítás dátumának megjelölésével fel kell jegyezni, vagy az indítvány elutasítását az iratokban fel kell tüntetni.”

102. § (1) A Be. 169. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság a kizárásról (32. §, 39. §), a védőnek a kirendelés alóli felmentéséről és a kirendelt védő díjának megállapításáról [48. § (6) és (9) bek.], az igazolási kérelem elbírálásáról (66. §), a mulasztással és a meg nem jelenéssel okozott költség viselésére kötelezésről (69. §), a tanú és a szakértő mentesítésre történt hivatkozásának el nem fogadásáról [94. §, 113. § (3) bek.], a szakértő kirendeléséről (100. §, 111. §), kizárásáról (103. §), felmentéséről (104. §), díjának megállapításáról [105. § (6) bek.], a kényszerintézkedésekről (VIII. Fejezet) — kivéve az elővezetést (162. §) és a testi kényszer alkalmazását (163. §) —, a feljelentés elutasítá-

sáról (174. §), az eljárás felfüggesztéséről (188. §), a nyomozás megszüntetéséről (190. §, 192. §), az ügyész a szakértő bevonásáról (112. §), a nyomozás határidejének meghosszabbításáról (176. §), a nyomozás részbeni mellőzéséről (187. §) és a panasz elbírálásáról [195. § (4) bek.] határozatot hoz. Az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság más intézkedéseit is határozatba foglalhatja.”

(2) A Be. 169. §-ának (2) bekezdése a következő *d)* ponttal egészül ki:

(A határozatban fel kell tüntetni)

„*d)* hogy ellene van-e helye jogorvoslatnak, és azt milyen határidőn belül, melyik nyomozó hatósághoz, ügyészséghez, illetőleg bírósághoz kell benyújtani.”

103. § (1) A Be. 170. §-a (2) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A feljegyzésből ki kell tűnnie, hogy milyen bűncselekmény miatt és — ha a feljelentett (elkövetéssel gyanúsítható) személy ismert — ki ellen és mikor indítottak nyomozást.”

(2) A Be. 170. §-ának (3) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„A nyomozó hatóság az általa elrendelt nyomozásról, illetőleg a feljelentés elutasításáról huszonnégy órán belül értesíti az ügyészt. Ha a feljelentést nem a sértett tette, de a személye ismert, a nyomozás elrendeléséről értesíteni kell a sértettet is. Külön jogszabály határozza meg, hogy a nyomozás elrendeléséről, illetőleg megszüntetéséről szóló értesítést az e törvényben meghatározottakon kívül kinek kell megküldeni.”

(3) A Be. 170. §-a (4) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Nyomozás elrendelése nélkül indul meg a nyomozás, ha az ügyész vagy a nyomozó hatóság a bizonyítási eszközök biztosítására, az elkövetéssel gyanúsítható személy kilétének megállapítása, elrejtőzésének, a bűncselekmény befejezésének avagy újabb bűncselekmény elkövetésének megakadályozása végett vagy késedelmet nem tűrő más okból nyomozási cselekményt végez.”

(4) A Be. 170. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A (4) bekezdés szerinti nyomozási cselekményt bármely nyomozó hatóság elvégezheti, köteles azonban a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező nyomozó hatóságot haladéktalanul értesíteni.

(6) Nyomozást nem lehet indítani közokirat-hamisítás (Btk. 274. §) miatt, ha a hamis vagy hamisított, illetőleg más nevére szóló valódi úti okmányt a külföldi az ország területére történő beutazás érdekében használja fel, feltéve, hogy vele szemben idegenrendészeti eljárásnak van helye. Ez a rendelkezés nem alkalmazható, ha a külföldivel szemben más bűncselekmény elkövetése miatt is nyomozást kell indítani.”

104. § (1) A Be. 174. §-a (3) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A feljelentést nem lehet elutasítani, ha)

„*b)* elközbzásnak, illetőleg vagyonekőzbzásnak a büntet-hetőségtől függetlenül helye van, kivéve, ha az elközbzásra, illetőleg vagyonekőzbzásra irányuló eljáráshoz a bizonyítékok rendelkezésre állnak.”

(2) A Be. 174. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a feljelentés elutasításakor az (1) bekezdés *c)* pontja esetén az ügyész a terheltet megrovásban (Btk. 71. §) részesíti, a megrovásban részesített panasza esetén a nyomozást el kell rendelni, kivéve, ha a feljelentés elutasításának más oka áll fenn.”

105. § A Be. 175. §-ának (2)—(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja esetén az ügyész a feljelentést határozattal elutasítja, ha a bűncselekmény elkövetésével fedett nyomozó [178. § (2) bek.] gyanúsítható megalapozottan, aki a cselekményt szolgálati feladata teljesítése közben bűnüldözési érdekből követte el, és a bűnüldözési érdek jelentősebb, mint az, amely az állam büntetőjogi igényének érvényesítéséhez fűződik.

(3) A feljelentésnek az (1) vagy (2) bekezdés alapján történt elutasítása esetén az állam téríti meg azt a kárt, amely az elkövetőt a polgári jog szerint terheli. Ha a kártérítésről polgári perben kell határozni, a kárigény jogalapját vélelmezni kell.

(4) A polgári perben az államot az igazságügy-miniszter képviseli. A polgári perben eljáró bíróság a kereset elbírálása előtt beszerzi a feljelentés elutasításáról határozatot hozott ügyészség nyilatkozatát a felperes sérelmére elkövetett cselekményről, illetőleg a cselekménnyel okozott kárról. Az ügyész nyilatkozata nem terjedhet ki olyan tényre, amelynek alapján az elkövető személyére, illetve a nyomozás megszüntetésének indokaira lehet következtetni.”

(2) A Be. 175. §-a a következő (5)—(7) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a feljelentést az (1) vagy (2) bekezdés alapján utasítják el, a határozat rendelkező részéből és keltezésből áll. A rendelkező rész tartalmazza a bűncselekmény megjelölését, a feljelentés elutasításának tényét, és a tájékoztatást arról, hogy a bűncselekmény elkövetésével kapcsolatban felmerült kár az állammal szemben miként érvényesíthető.

(6) Az (1) vagy (2) bekezdés alapján a feljelentés nem utasítható el, ha az (1) bekezdésben meghatározott személy, illetőleg a fedett nyomozó más életének szándékos kioltásával járó bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható.

(7) Az (1) bekezdésben meghatározott személy, illetőleg a fedett nyomozó ellen indított büntetőeljárást el kell különíteni attól az üggtől, amelyben az (1) bekezdésben meg-

határozott személy, illetőleg a fedett nyomozó által feltárt bizonyítékot fel kívánják használni.”

106. § A Be. 176. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„176. § (1) A nyomozást a lehető legrövidebb időn belül le kell folytatni, és az elrendelésétől, illetve megindulásától számított két hónapon belül be kell fejezni. Ha az ügy bonyolultsága vagy elháríthatatlan akadály indokolja, a nyomozás határidejét az ügyész két hónappal, ha ez a határidő letelt, a megyei főügyész legfeljebb a büntetőeljárás megindításától számított egy év elteltéig meghosszabbíthatja.

(2) Egy éven túl a legfőbb ügyész jogosult a nyomozás határidejének meghosszabbítására. Ha a nyomozás meghatározott személy ellen folyik, a meghosszabbítás legfeljebb a gyanúsítottnak a 179. § (1) bekezdése szerinti kihallgatásától számított két évig terjedhet.

(3) Ha az ügyész nyomoz, a nyomozás határidejét az ügyészség vezetője két hónappal, a felettes ügyész legfeljebb a nyomozás elrendelésétől számított egy év elteltéig, azt követően a (2) bekezdésben meghatározott határidőig a legfőbb ügyész hosszabbíthatja meg.”

107. § A Be. 177. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„177. § Az ügyész és a nyomozó hatóság az olyan kényszerintézkedéseket, amelyeknek elrendelésére egyébként jogosult (126. §, 149. §, 150. §, 151. §, 158/A. §) halasztást nem tűrő esetben nyomban elvégezheti, és bizonyítási cselekmények (119. §, 121. §, 122. §) elvégzését rendelheti el (halaszthatatlan nyomozási cselekmény). Az eljárási cselekményről készült jegyzőkönyvben a halaszthatatlanság tényét és az ezt megalapozó körülményeket fel kell tüntetni.”

108. § A Be. 178. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„178. § (1) A nyomozó hatóság a büntetőeljárás megindítása után annak megállapítására, hogy vannak-e bizonyítási eszközök, és ezek hol találhatók, adatszerzést végezhet, ennek során igénybe veheti a rendőrség külön törvényben meghatározott bűnüldözési adatkezelési adatbázisait, a megkeresésre (71. §) vonatkozó szabályok szerint bárkitől okiratok és adatok rendelkezésre bocsátását, valamint felvilágosítás adását, a feljelentő vagy a sértett állami, helyi önkormányzati szerv, köztestület, gazdálkodó szervezet, alapítvány, közalapítvány vagy társadalmi szervezet vezetőjétől, illetőleg a vizsgálatra jogosult szervtől vizsgálat tartását és a kár megállapítását kérheti, a bűncselekmény helyszínét megtekintheti, szaktanácsadót vehet igénybe, és a megszerzett adatokat ellenőrizheti. A nyomozó hatóság az adatszerzés során fénykép vagy más adathordozón rögzített kép bemutatásával személyt vagy tárgyat kiválasztathat, illetőleg a bemutatott személyről vagy tárgyról felvilágosítást kérhet.

(2) A nyomozó hatóság az adatszerző tevékenysége során az ügyész engedélyével a nyomozó hatóság olyan tagját is igénybe veheti, aki e minőségét leplezi (fedett nyomozó), valamint a reá irányadó törvény szerint más, bírói engedélyhez nem kötött titkos információgyűjtést is végezhet.

(3) A nyomozó hatóságnak az a tagja, aki az adatszerzést végezte, erről jelentést készít. A jelentés tartalmára a 168. § (2) és (3) bekezdésének rendelkezései az irányadók. A (2) bekezdés szerinti adatszerző tevékenységről szóló jelentést a nyomozó hatóság vezetője írja alá.

(4) Ha az ügyész a nyomozó hatóság adatszerző tevékenységének eredményét bizonyítékként kívánja felhasználni, az arról készített jelentést csatolja a nyomozás irataihoz. A nyomozó hatóság adatszerző tevékenységéről készített jelentés a nyomozás irataihoz történő csatolást követően az okiratra (116. §) vonatkozó szabályok szerint használható fel bizonyítékként.”

109. § A Be. a következő 178/A. §-sal egészül ki:

„178/A. § (1) A nyomozás elrendelését követően az ügyész, illetőleg az ügyész jóváhagyásával a nyomozó hatóság a megkeresésre vonatkozó szabályok szerint — ha ez az ügy jellege miatt szükséges — a gyanúsítottról (feljelentetről, illetőleg az elkövetéssel gyanúsítható személyről) a tényállás felderítése érdekében adatok szolgáltatását igényelheti az adóhatóságtól, a hírközlési szolgáltatást nyújtó szervezettől, az egészségügyi és a hozzá kapcsolódó adatot kezelő szervtől, továbbá a banktitoknak, értékpapírtitoknak, pénztártitoknak és egyéb üzleti titoknak minősülő adatot kezelő szervtől. A nyomozó hatóság a közúti közlekedési nyilvántartásból és az ingatlan-nyilvántartásból az ügyész jóváhagyása nélkül is igényelheti adatok szolgáltatását. Az adatszolgáltatás nem tagadható meg.

(2) Ha meghatározott személy megalapozottan gyanúsítható bűncselekmény elkövetésével, e személyről be kell szerezni a bünyügyi nyilvántartás adatait, és — ha annak külön törvényben meghatározott feltételei fennállnak — a szervezett bűnözés elleni koordinációs központ adatnyilvántartásában kezelt adatokat.

(3) A nyomozó hatóság — az ügyész hozzájárulásával — átveheti a külön törvényben meghatározott, az ügyészség büntetőjogi tevékenysége során keletkezett és ügyészségi adatnyilvántartásban kezelt személyes adatokat, valamint a büntetés-végrehajtási szervezet nyilvántartásaiban kezelt adatokat.

(4) Az (1)—(3) bekezdés alapján átvett adat csak az ügyben és csak akkor használható fel, ha az adatszolgáltatással érintett személlyel szemben az ügyész vádat emel. Ha az ügyész nem emel vádat, az átvett adatot törölni kell.”

110. § A Be. 181. §-a (1) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A tanúnak nem tehető fel a 180. § (1) bekezdésében tilalmazott, továbbá olyan kérdés, amely a feleletre útmutatást tartalmaz.”

111. § (1) A Be. 182. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ügyész és a nyomozó hatóság a nyomozási cselekményeknél szaktanácsadót vehet igénybe, ha a bizonyítási eszközök felkutatásához, megszerzéséhez, összegyűjtéséhez vagy rögzítéséhez különleges szakismeret szükséges, illetőleg az ügyész vagy a nyomozó hatóság valamilyen szakkérdésben felvilágosítást kér.”

(2) A Be. 182. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A szaktanácsadó közreműködéséről jegyzőkönyvet kell készíteni, és azt a nyomozás irataihoz kell csatolni.”

112. § (1) A Be. 183. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ügyész és a nyomozó hatóság a szemle, a bizonyítási kísérlet, a felismerésre bemutatás, a lefoglalás, a házkutatás és a motozás végrehajtásánál, az írni-olvasni nem tudó személy kihallgatásáról felvett jegyzőkönyv ismertetésénél a gyanúsított, a védője, valamint a szemlével érintett személy, továbbá a lefoglalást, a házkutatást, a motozást elszenvető személy és az írni-olvasni nem tudó személy indítványára — elháríthatatlan akadály kivételével — hatósági tanút alkalmaz. Erre az érdekeltet figyelmeztetni kell. Az ügyész és a nyomozó hatóság a felsorolt eljárási cselekményeknél hatósági tanút hivatalból is alkalmazhat. A hatósági tanú igazolja annak a nyomozási cselekménynek a lefolyását és eredményét, amelynél jelen volt.”

(2) A Be. 183. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A tanú költségeinek megtérítésére vonatkozó rendelkezéseket a hatósági tanú esetében is alkalmazni kell.”

113. § A Be. 184. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A külföldi állampolgár gyanúsítottkénti vagy tanúkénti kihallgatásán jelen lehet államának konzuli tisztviselője.

(6) Törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződés rendelkezése alapján

a) a külföldi állampolgár gyanúsított ellen, illetőleg

b) a külföldi állampolgár sértett sérelmére elkövetett bűncselekmény miatt

indult eljárás során lehetővé kell tenni, hogy a nyomozási cselekményen a külföldi állam hatóságának tagja jelen lehessen. Az értesítés mellőzhető, ha a késedelem veszéllyel jár. Ebben az esetben a külföldi állam hatóságát az elvégzett nyomozási cselekményről utólag haladéktalanul értesíteni kell.”

114. § A Be. 185. §-ának (1) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Az értesítést mellőzni kell, ha ennek következtében a tanú zártan kezelt adatai a gyanúsított, a védő és a sértett előtt ismertté válnának.”

115. § A Be. 186. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A sértett, illetőleg a tanú vallomását vagy egyébként személyi adatait tartalmazó, a nyomozás során keletkezett, illetőleg annak során beszerzett, benyújtott vagy csatolt iratról készült másolaton nem tüntethetők fel a sértett, illetőleg a tanú személyi adatai. Nem adható másolat az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság határozatának tervezetéről, az ügyész és a nyomozó hatóság között a 165. § (1)—(3) bekezdése alapján keletkezett iratokról.”

116. § (1) A Be. 188. §-ának (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

(Az ügyész határozattal felfüggeszti a nyomozást, ha)

„f) nem magyar állampolgár által külföldön elkövetett bűncselekmény miatt a büntetőeljárás megindításához szükséges döntést kell beszerezni.”

(2) A Be. 188. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A nyomozás felfüggesztése után — az (1) bekezdés a) pontját kivéve — a gyanúsított (elkövető) személyét közvetlenül érintő nyomozási cselekmény nem végezhető.”

117. § A Be. 191. §-ának (2) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Ha a gyanúsítottat megrovásban (Btk. 71. §) részesítetik, az ügyész, illetőleg a felettes ügyész a nyomozást megszüntető határozatot hatályon kívül helyezi.”

118. § A Be. 192. §-ának (2)—(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja esetén az ügyész a nyomozást határozattal megszünteti, ha a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható fedett nyomozó [178. § (2) bek.] a cselekményt szolgálati feladata teljesítése közben bűnüldözési érdekből követte el, és a bűnüldözési érdek jelentősebb, mint az, amely az állam büntetőjogi igényének érvényesítéséhez fűződik.

(3) Az (1) vagy (2) bekezdés alapján a nyomozás nem szüntethető meg, ha az (1) bekezdésben meghatározott személy, illetőleg a fedett nyomozó más életének szándékos kioltásával járó bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható.

(4) A nyomozásnak az (1) vagy (2) bekezdés alapján történő megszüntetése esetén a 175. § (3)—(5) bekezdését megfelelően alkalmazni kell. A nyomozás megszüntetése ebben az esetben sem akadályozza annak, hogy ugyanabban az ügyben utóbb az eljárást folytassák (191. §).”

119. § (1) A Be. 193. §-a (2) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az iratok megtekintésének határnapjáról a gyanúsítottat és a védőt értesíteni kell, a fogva levő gyanúsítottat a határnapra — kérésére — elő kell állítani.”

(2) A Be. 193. §-ának (4) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek, és a 193. § a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A gyanúsított és a védő az iratok megtekintésének határnápját követően is jogosult arra, hogy megismerje az (1) bekezdés szerinti iratokat.

(5) Ha az (1) bekezdés szerinti eljárási cselekményt a nyomozó hatóság végezte, ennek megtörténte után tizenöt napon belül az iratokat megküldi az ügyésznek.

(6) Az (1) bekezdés szerinti eljárási cselekmény elvégzését követően a sértettet értesíteni kell arról, hogy a nyomozás iratait megtekintheti, és gyakorolhatja az őt a nyomozás során megillető más jogokat.”

120. § (1) A Be. 197. §-ának eredeti szövege az (1) bekezdés jelölést kapja, és e § a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A büntetőeljárást folytatni kell, ha a gyanúsított a nyomozást megszüntető határozat ellen benyújtott panaszában a megrovás alkalmazását sérelmezi, és a büntetőeljárás megszüntetésének más oka nincs. Erre a gyanúsítottat a határozatban figyelmeztetni kell.”

(2) A Be. 199. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A panasz elutasítását követően a sértett pótmagánvádlóként léphet fel, ha

a) a feljelentést a 174. § (1) bekezdésének a) vagy c) pontja alapján utasították el,

b) a nyomozást a 190. § (1) bekezdésének a)—d) vagy f) pontja alapján szüntették meg.

(3) Nincs helye a pótmagánvádlóként történő fellépésnek, ha a büntethetőséget a gyermekkor vagy a kóros elmeállapot zárja ki, továbbá az elkövető halála esetén.”

121. § A Be. IX. Fejezetének V. Címe és 200—206. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„BÍRÓI ENGEDÉLYHEZ KÖTÖTT TITKOS ADATSZERZÉS

Általános szabályok

200. § (1) Az ügyész és a nyomozó hatóság bírói engedély alapján az elkövető kilétének, tartózkodási helyének megállapítása, elfogása, valamint bizonyítási eszköz felderítése érdekében a nyomozás elrendelésétől a nyomozás iratainak ismertetéséig az érintett tudta nélkül

a) a magánlakásban történeteket technikai eszközzel megfigyelheti és rögzítheti,

b) levelet, egyéb postai küldeményt, valamint telefonvezetéken vagy más hírközlési rendszer útján továbbított közlés tartalmát megismerheti, és azt technikai eszközzel rögzítheti,

c) a számítástechnikai rendszer útján továbbított és tárolt adatokat megismerheti és felhasználhatja (a továbbiakban: titkos adatszerzés).

(2) Az ügyész és a nyomozó hatóság a nyomozás elrendelését követően a bírói engedélyhez kötött titkos adatszerzést e törvény alapján végzi.

(3) E Cím rendelkezései nem érintik a nyomozás elrendelését megelőzően a bírói, illetőleg az igazságügy-ministeri engedélyhez kötött titkos információgyűjtést; e tevékenységet a külön törvényekben meghatározottak szerint az erre feljogosított szervezetek a rájuk irányadó szabályok szerint végzik.

(4) Ha a nyomozás elrendelését megelőzően külön törvény alapján a bíró, illetőleg az igazságügy-minister által engedélyezett titkos információgyűjtés végrehajtása során az ügyben a nyomozást elrendelik, a titkos információgyűjtést a továbbiakban csak e törvény szerint mint titkos adatszerzést lehet folytatni.

(5) Az (1) bekezdés a) pontja alkalmazásában magánlakásnak minősül a lakás, a lakás céljára használt egyéb helyiség, tárgy, a lakáshoz tartozó nem lakás céljára szolgáló helyiség, az ezekhez tartozó bekerített hely, továbbá a nyilvános vagy a közönség részére nyitva álló helyen kívül minden más helyiség vagy terület.

201. § (1) Titkos adatszerzésnek akkor van helye, ha az eljárás

a) öt évi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel büntetendő szándékos, továbbá

b) országhatáron átnyúló bűnözéssel kapcsolatos,

c) kiskorú ellen irányuló,

d) sorozatban vagy szervezett elkövetéssel megvalósuló (ideértve az üzletszerűen, bűnszövetségben vagy bűnszerzetben történő elkövetést is),

e) kábítószerrel vagy kábítószernek minősülő anyaggal kapcsolatos,

f) pénz- vagy értékpapír-hamisítással kapcsolatos,

g) fegyveresen elkövetett,

bűncselekmény vagy ilyen bűncselekmény kísérletének, illetőleg előkészületének gyanúja miatt folyik.

(2) Ha a nyomozást az ügyész végzi [28. § (4) bek. e) pont, 29. §, 474. § (2)—(4) bek.], titkos adatszerzésnek az (1) bekezdésben fel nem sorolt bűncselekmény miatt is helye van.

202. § (1) Titkos adatszerzést elsősorban a gyanúsítottal, illetve azzal a személlyel szemben lehet alkalmazni, aki a bűncselekmény elkövetésével a nyomozás addigi adatai alapján gyanúsítható.

(2) Titkos adatszerzés mással szemben akkor alkalmazható, ha az (1) bekezdésben megjelölt személlyel való bűnös kapcsolattartásra adat merült fel, vagy ilyen kapcsolat megalapozottan feltehető. A titkos adatszerzésnek nem akadálya, ha az kívülálló személyt elkerülhetetlenül érint.

(3) Az ügyben védőként eljáró ügyvéd magánlakásában és irodájában, illetőleg az ügyvéd birtokában lévő telefonvezetékére vagy más hírközlési rendszerre, az ügyvéd levelezésére, ideértve a számítástechnikai rendszer útján történő levelezést is, akkor végezhető titkos adatszerzés, ha az ügyvéddel szemben a terhelt ellen folyamatban lévő ügygel összefüggő bűncselekmény megalapozott gyanúja merült fel.

(4) A rendőrségi fogdában, illetőleg a büntetés-végrehajtási intézetben levő ügyvédi beszélő helyiségben akkor végezhető titkos adatszerzés, ha az ügyvéddel szemben a terhelt ellen folyamatban lévő ügygel összefüggő bűncselekmény megalapozott gyanúja merült fel.

(5) A (3) és (4) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni arra is, aki a 81. § (1) bekezdésének a) pontja alapján tanúként nem hallgatható ki, illetőleg aki a 82. § (1) bekezdése alapján a tanúvallomást megtagadhatja.

(6) Titkos adatszerzésnek a 201. §-ban és az (1)–(5) bekezdésben meghatározott esetekben is csak akkor van helye, ha megalapozottan feltehető, hogy más módon a bizonyíték beszerzése kilátástalan, vagy aránytalanul nagy nehézséggel járna, és a titkos adatszerzéssel a bizonyíték beszerzése valószínűsíthető.

Bírói engedély

203. § (1) A titkos adatszerzés engedélyezéséről a bíróság az ügyész indítványára e Fejezet VI. Címe szerinti eljárásban határoz.

(2) Az indítványnak tartalmaznia kell

a) a nyomozást végző ügyészi szerv vagy nyomozó hatóság megnevezését, a nyomozás elrendelésének időpontját, az ügy számát, annak előadását, hogy a nyomozás elrendelését megelőzően történt-e, vagy az indítvány előterjesztésekor folyik-e és milyen titkos információgyűjtés, azt mely szervezet végezte, illetve végzi, és milyen adatokat szerzett meg,

b) a titkos adatszerzés tervezett alkalmazásának helyét, telefonlehallgatás esetén a kapcsolási számot is,

c) a titkos adatszerzés tervezett alkalmazásával érintett nevét, illetőleg az azonosításra alkalmas adatot, valamint a titkos adatszerzés vele szemben alkalmazni kívánt eszközének, illetőleg módszerének megnevezését,

d) az alkalmazás tervezett tartamának kezdő és befejező időpontját, naptári napban és órában meghatározva,

e) az alkalmazás 201. és 202. §-ban meghatározott feltételeinek a meglétére vonatkozó részletes leírást, így különösen az alapul szolgáló bűncselekmény megnevezését és a bűncselekmény gyanújára okot adó adatokat, a titkos adatszerzés elkerülhetetlen alkalmazását indokoló körülményeket, az alkalmazás célját és annak valószínűsítését, hogy a bizonyíték a titkos adatszerzés során alkalmazott eszközzel, illetőleg módszerrel beszerezhető,

f) halaszthatatlan elrendelés [(6) bekezdés] esetén annak okát és időpontját.

(3) Az indítványhoz csatolni kell az indítványban foglaltakat megalapozó iratokat. Az alkalmazás meghosszabbítására vonatkozó indítvány előterjesztésével egyidejűleg be kell mutatni a korábbi engedélyezés óta keletkezett iratokat is.

(4) A bíróság az indítvány előterjesztésétől számított hetvenkét órán belül határoz. Ha a bíróság az indítványnak helyt ad vagy részben ad helyt, meghatározza, hogy kivel szemben, a titkos adatszerzés mely eszköze, illetőleg módszere mettől meddig alkalmazható.

(5) A titkos adatszerzés legfeljebb kilencven napra engedélyezhető, ez ismételt indítványra egy alkalommal legfeljebb kilencven nappal meghosszabbítható. Ha a bíróság az indítványnak helyt ad, és az engedélyezés idején a titkos adatszerzés indítvány szerinti kezdő időpontja már elmúlt, az alkalmazás kezdő időpontja az engedélyezés napja.

(6) Ha az engedélyezés olyan késedelemmel járna, amely a titkos adatszerzés sikerét veszélyeztetné, az ügyész legfeljebb hetvenkét óra időtartamra elrendelheti a titkos adatszerzést (halaszthatatlan elrendelés). Ez esetben az elrendeléssel egyidejűleg az engedélyezés iránti indítványt is elő kell terjeszteni. Ha a bíróság az indítványt elutasította, változatlan ténybeli alapon újabb halaszthatatlan elrendelésnek nincs helye.

A titkos adatszerzés végrehajtása

204. § (1) A titkos adatszerzést a külön törvényben meghatározott szervezet hajtja végre. Ha az ügyészségi nyomozás során elrendelt titkos adatszerzés tárgya a nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagja által elkövetett bűncselekmény, az ügyész titkos adatszerzés elvégzésére az érintett nemzetbiztonsági szolgálatot is felkérheti.

(2) A hírközlési szolgáltatást, a postai küldemények, illetőleg a számítástechnikai rendszer útján rögzített adatok továbbítását, feldolgozását, kezelését végző szervezetek kötelesek a titkos adatszerzés végrehajtását biztosítani és a titkos adatszerzésre jogosult hatóságokkal együttműködni. A hírközlési szolgáltatást, valamint a postai küldemények továbbítását végző szervezetek kötelezettségeiről és az együttműködés részletes szabályairól külön jogszabály rendelkezik.

(3) A titkos adatszerzést az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság vezetője haladéktalanul megszünteti, ha

a) halaszthatatlan elrendelés esetén a bíróság az indítványt elutasította,

b) az engedélyben meghatározott célját elérte,

c) az engedélyben megállapított időtartam eltelt,

d) a nyomozást megszüntették,

e) nyilvánvaló, hogy a további alkalmazástól sem várható eredmény.

(4) A titkos adatszerzés befejezését követő nyolc napon belül a titkos adatszerzést folytatott ügyész, illetőleg nyomozó hatóság megsemmisíti a titkos adatszerzés célja szempontjából érdektelen, rögzített adatot és az ügyben nem érintett személy rögzített adatait. A (3) bekezdés a) pontja esetében az addig rögzített adatokat haladéktalanul meg kell semmisíteni.

(5) A titkos adatszerzés végrehajtásáról jelentést (168. §) kell készíteni, amely részletesen tartalmazza a titkos adatszerzés lefolyását, így különösen azt, hogy annak során milyen eszközt, illetőleg módszert, meddig és hol alkalmaztak, a titkos adatszerzés mely természetes vagy jogi személyt, illetőleg jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetet érintett, a titkos adatszerzés során milyen — a (4) bekezdés alapján meg nem semmisített — adatot, milyen módon, milyen forrásból hol és mikor szereztek

meg. A jelentést úgy kell elkészíteni, hogy abból a bíróság engedélyező végzésében foglaltak megtartása megállapítható legyen. A jelentésben ki kell térni arra is, hogy a titkos adatszerzés elérte-e a célját, és ha nem, akkor annak milyen akadálya volt. A jelentést a titkos adatszerzést folytatott ügyészi szerv, illetőleg nyomozó hatóság vezetője írja alá.

A titkos adatszerzés eredményének megismerése

205. § (1) A titkos adatszerzés során keletkezett és rögzített adatok megóvásáról az ügyész, illetőleg a titkos adatszerzést folytatott nyomozó hatóság az államtitokról és a szolgálati titokról szóló törvényben szabályozottak szerint gondoskodik.

(2) A titkos adatszerzés tényét, valamint az azzal beszerzett és rögzített adatot a titkos adatszerzés végrehajtása során, illetőleg azt követően mindaddig, amíg a titkos adatszerzésről szóló jelentést az ügyész nem csatolta az iratokhoz, az engedélyező bíró, az ügyész és a nyomozó hatóság, valamint az ügyész és a nyomozó hatóság hivatali felettese (szolgálati előljárója) ismerheti meg. A titkos adatszerzés engedélyezésével kapcsolatos bírósági iratokat az engedélyező bírónak a 207. § (1) bekezdésében meghatározott igazgatási vezetője is megismerheti.

(3) A titkos adatszerzést engedélyező bíró megkeresésére a titkos adatszerzés során a megkeresés időpontjáig beszerzett adatokat az ügyész köteles bemutatni. Ha a bíró megállapítja, hogy az engedély kereteit túllépték, a titkos adatszerzést megszünteti, más törvénysértés esetén a titkos adatszerzést megszüntetheti. E végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

(4) A külön törvény alapján a nyomozást megelőzően végzett titkos információgyűjtés [200. § (3) bek.] eredményét — annak a büntetőeljárásban történő felhasználásáig — a külön törvényekben meghatározottak ismerhetik meg.

(5) Az ügyész a titkos adatszerzés tényéről — annak befejezését követően — értesíti a bírói engedélyben érintettet, ha az érintett ellen nem indult büntetőeljárás, és az értesítés a büntetőeljárás sikerét nem veszélyezteti.

A titkos adatszerzés eredményének felhasználása

206. § (1) Ha az ügyész a titkos adatszerzés eredményét a büntetőeljárásban bizonyítékként kívánja felhasználni, a titkos adatszerzés engedélyezése iránti indítványt, a bíróság határozatát és a titkos adatszerzés végrehajtásáról készített jelentést csatolja a nyomozás irataihoz. Ha az iratok csatolása a nyomozás iratainak megismerése (193. §) után történt, a gyanúsítottat és a védőt erről értesíteni kell, és lehetőséget kell adni a csatolt iratok megismerésére.

(2) A titkos adatszerzés végrehajtásáról készített jelentés a nyomozás irataihoz történő csatolást követően az okiratra (116. §) vonatkozó szabályok szerint használható fel bizonyítékként.

(3) A titkos adatszerzés eredménye más büntetőeljárásban, valamint a nyomozás elrendelését megelőzően bíró, illetőleg az igazságügy-miniszter engedélyéhez kötött

titkos információgyűjtés eredménye az általános szabályok szerint [76. § (2) bek.] használható fel.

(4) Bizonyítékként nem lehet felhasználni a titkos adatszerzés eredményét, ha a titkos adatszerzést a 204. § (3) bekezdésének *a)* vagy *e)* pontja, illetőleg a 205. § (3) bekezdése alapján szüntették meg, vagy a titkos adatszerzés érintette — anélkül, hogy azt a bíróság engedélyezte volna — az ügyben eljáró védő, illetőleg olyan személy, aki tanúként nem hallgatható ki, vagy a vallomástételt a 82. § (1) bekezdése alapján megtagadhatja.”

122. § (1) A Be. 207. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vádirat benyújtása előtt a bíróság feladatait első fokon a megyei bíróság elnöke által kijelölt bíró (nyomozási bíró) látja el.”

(2) A Be. 207. §-a (2) bekezdésének *a)* és *b)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(A nyomozási bíró dönt)

„*a)* a vádirat benyújtása előtt a bíróság hatáskörébe tartozó kényszerintézkedésekkel [129. §, 137. §, 138. §, 140. §, 146. §, 147. §, 149. § (6) és (8) bek., 151. § (2), (3) és (6) bek., 153. § (2) bek., 156. §, 159. §, 483. §], az elmeállapot megfigyelésével (107. §) kapcsolatos indítványokról, valamint a védő kizárásáról [45. § (4) bek.],

b) a titkos adatszerzés engedélyezéséről [203. § (4) és (6) bek.] és megszüntetéséről [205. § (3) bek.],”

(3) A Be. 207. §-ának (3) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„A nyomozási bíró ismételtén kihallgatja a különösen védett tanút, ha ezt a tárgyalás előkészítése vagy a tárgyalás során a bíróság elrendeli [268. § (2) bek., 305. § (3) bek.].”

(4) A Be. 207. §-ának (5) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Az ügyész, a gyanúsított, a védő, a tanú érdekében eljáró ügyvéd, valamint a kiskorú tanú gondozója és törvényes képviselője a tanúnak vagy kivételes esetben a gyanúsítottnak a zártcélú távközlő hálózat útján történő kihallgatását is indítványozhatja.”

(5) A Be. 207. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A vádirat benyújtása előtt az előzetes letartóztatás egy éven túli meghosszabbítására, valamint az ideiglenes kényszergyógykezelés felülvizsgálatára irányuló eljárást a megyei bíróság egyesbírája e Címben foglalt rendelkezések szerint folytatja le.”

123. § A Be. 210. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A nyomozási bíró ülést tart, ha az indítvány tárgya)

„*a)* a személyi szabadságot elvonó vagy korlátozó kényszerintézkedés (129. §, 137. §, 138. §, 140. §, 146. §, 483. §) elrendelése,”

124. § (1) A Be. 211. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A nyomozási bíró meghatározza az ülés hatánapját. Ha az indítványt az ügyész terjesztette elő, gondoskodik a gyanúsítottak a nyomozási bíró előtti megjelenéséről, az ülés hatánapjáról és helyéről értesíti a védőt. Ha az indítványt nem az ügyész terjesztette elő, a nyomozási bíró intézkedik a szükséges iratok beszerzése iránt, az ülés hatánapjáról és helyéről értesíti az indítványozót, az ügyészt, a gyanúsítottat és a védőt.”

(2) A Be. 211. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A nyomozási bíró az ülést zártcélú távközlő hálózat útján is megtarthatja. Az ülésen védő részvétele kötelező, a védőnek az ülés tartama alatt a gyanúsítottal azonos helyen kell tartózkodnia. A zártcélú távközlő hálózat útján történő ülésre a 244/A—244/D. § rendelkezéseit kell alkalmazni.”

125. § A Be. 213. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A különösen védett tanú kihallgatásánál a nyomozási bírón, a jegyzőkönyvvezetőn és — ha szükséges — a tolmácson kívül csak az ügyész és a tanú érdekében eljáró ügyvéd lehet jelen. A különösen védett tanú kihallgatása során a nyomozási bírónak fel kell tárnia, és szükség esetén a nyomozó hatóság közreműködésével vagy más módon ellenőriznie kell a tanú szavahihetőségét, tudomásának megbízható voltát, és azokat a körülményeket, amelyek vallomása hitelt érdemlőségét befolyásolhatják. Az így szerzett adatokat a kihallgatásról készült jegyzőkönyvben fel kell tüntetni. A jegyzőkönyvről kivonatot kell készíteni, amely a jelenlévők közül csak a nyomozási bíró és az ügyész nevét, a tanú különösen védetté nyilvánításának tényét és a különösen védetté nyilvánított tanú vallomását tartalmazza. A nyomozási bíró gondoskodik arról, hogy a különösen védett tanú személyére és tartózkodási helyére a vallomásáról készült jegyzőkönyvi kivonat alapján ne lehessen következtetni. A jegyzőkönyvi kivonat az ügyész részére át kell adni. A jegyzőkönyvi kivonatnak a vádirat benyújtásáig történő elkülönített, zárt kezeléséről az ügyész gondoskodik. A jegyzőkönyvi kivonat a vádirat benyújtásáig az ügyészen kívül a nyomozó hatóság ismerheti meg.”

126. § A Be. 215. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A fellebbezést a megyei bíróság másodfokú tanácsa tanácsülésein bírálja el.”

127. § A Be. 216. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„216. § (1) Az ügyész, ha a 193. § (1) bekezdése szerinti eljárási cselekményt maga végezte, ennek megtörténte

után, ha pedig azt a nyomozó hatóság végezte, az iratok hozzá érkezését követő harminc napon belül az ügy iratait megvizsgálja, és ennek eredményéhez képest

a) további nyomozási cselekményt végezhet, vagy az elvégzéséről rendelkezhet,

b) a nyomozást felfüggesztheti,

c) a nyomozást megszüntetheti,

d) vádat emel, vagy határoz a vádemelés részbeni mellőzéséről, illetőleg a vádemelés elhalasztásáról.

(2) Az (1) bekezdésben megjelölt határidőt az ügyészség vezetője kivételes esetben harminc nappal meghosszabbíthatja. Nagy terjedelmű ügyben az ügyészség vezetőjének javaslatára a felettes ügyész kivételesen ennél hosszabb — legfeljebb kilencven napos — határidőt is engedélyezhet. A határidőt az (1) bekezdés a) pontjában szabályozott esetben a nyomozási cselekmény elvégzésétől kell számítani.

(3) Ha az (1) bekezdés a) pontja szerinti nyomozási cselekmény elvégzése után az ügyész vádat emel, ezt megelőzően a nyomozási cselekményről készült iratok megismerésének lehetőségét a 193. § szerint biztosítja a gyanúsítottak és a védőnek. Más esetben az iratok megismerésének lehetőségét a gyanúsított vagy a védő indítványára kell biztosítani.”

128. § A Be. 217. §-a (3) bekezdésének e) pontja a következő rendelkezéssel egészül ki:

(A vádirat tartalmazza)

„továbbá a vádiratot benyújtó ügyész hatáskörére, illetőleg illetékességére vonatkozó szabályokra való utalást,”

129. § A Be. 218. §-ának (1) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Ha az ügyész az előzetes letartóztatás fenntartását indítványozza, és a nyomozás során az előzetesen letartóztatott korlátozásoknak volt alávetve, az indítványban ki kell térni arra, hogy az ügyész mely korlátozások fenntartását látja indokoltnak.”

130. § (1) A Be. 219. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vádiratot annyi példányban kell benyújtani, hogy a bíróságnak, valamennyi vádlottnak és védőnek egy-egy példány jusson. A vádirat bírósági példányához csatolni kell a vádemelés alapjául szolgáló mindazon iratot, amelyet az ügyész a gyanúsítottak, illetve a védőnek ismertetésre az eljárás végén átadott, valamint a tárgyi bizonyítási eszközöket.”

(2) A Be. 219. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a vádlott a magyar nyelvet nem ismeri, a vádirat e vádlottra vonatkozó részét a vádlott anyanyelvére, regionális vagy kisebbségi nyelvére, illetőleg kérésére az általa korábban ismertként megjelölt, az eljárásban korábban használt más nyelvre le kell fordítani, és azt így kell a bírósághoz benyújtani.”

(3) A Be. 219. §-a a következő (4)–(6) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha az ügyész a különösen védett tanú vallomását a bírósági eljárásban bizonyítékként kívánja felhasználni, a különösen védetté nyilvánított tanú kihallgatásáról készült jegyzőkönyv-kivonatot csatolja a vádemelés alapjául szolgáló iratokhoz. Ha ennek az iratnak a csatolása a nyomozás iratainak megismerése (193. §) után történt, a gyanúsítottat és a védőt erről értesíteni kell, és lehetőséget kell adni az utóbb csatolt irat megismerésére.

(5) A különösen védetté nyilvánított tanú kihallgatásáról készült jegyzőkönyv-kivonat a nyomozás irataihoz történő csatolást követően az okiratra (116. §) vonatkozó szabályok szerint használható fel bizonyítékként.

(6) A vádemelésről a sértettet értesíteni kell.”

131. § A Be. 221. §-a a helyébe a következő rendelkezés lép:

„221. § Az ügyész a határozatban tájékoztatja a sértettet, hogy a polgári jogi igényét egyéb törvényes úton érvényesítheti, valamint, hogy annak a cselekménynek a tekintetében, amely miatt a vádemelést részben mellőzte, pótmagánvádnak van helye.”

132. § A Be. 222. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a Btk. 282/A. §-a (6) bekezdésének *a)* vagy *b)* pontjában meghatározott büntethetőséget megszüntető okból az eljárás megszüntetésének lehet helye, az ügyész a vádemelést egy ízben, egy évi időtartamra elhalasztja, ha a kábítószerfüggő gyanúsított vállalja a kábítószerfüggőséget gyógyító folyamatos kezelést.”

133. § A Be. 223. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A vádemelés a 222. § (1) bekezdése alapján nem halasztható el, ha a gyanúsított]

„*b)* a szándékos bűncselekményt a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaideje alatt vagy a szándékos bűncselekmény elkövetése miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítéltése után, a szabadságvesztés végrehajtásának befejezése előtt követte el.”

134. § A Be. 224. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„*Meghallgatás a vádemelés elhalasztása előtt*

224. § (1) Az ügyész — ha a vádemelés elhalasztása mellett magatartási szabályokat állapít meg, és kötelezettségeket ír elő — a vádemelés elhalasztása feltételeinek megállapítása érdekében a gyanúsítottat meghallgatja. A meghallgatás során tisztázni kell, hogy a gyanúsított a kilátásba helyezett magatartási szabályok megtartását és kötelezettségek teljesítését képes-e és kész-e vállalni.

(2) A 225. § (2) bekezdésének *a)* és *b)* pontjában írt kötelezettségek a gyanúsított és a sértett hozzájárulásával,

a c) és *d)* pontjában írt kötelezettségek a gyanúsított hozzájárulásával írhatók elő.

(3) A 225. § (2) bekezdésének *a)* és *b)* pontja esetén az ügyész a sértettet is meghallgatja; a sértett meghallgatása mellőzhető, ha a hozzájárulásáról korábban nyilatkozott. A sértett hozzájárulásának hiánya nem akadályozza annak, hogy a kártérítési, illetve a sértettnek teljesítendő jóvátéti kötelezettség előírása nélkül az ügyész a vádemelést elhalasztja, ha annak feltételei enélkül is fennállnak.”

135. § A Be. 225. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„*Magatartási szabályok megállapítása a vádemelés elhalasztása esetén*

225. § (1) Az ügyész a vádemelés elhalasztásáról szóló határozatában elrendeli a gyanúsított pártfogó felügyeletét, a gyanúsítottat magatartási szabályok megtartására vagy más kötelezettségek teljesítésére kötelezheti. A magatartási szabályok megtartását és a kötelezettségek teljesítését a pártfogó — a pártfogó felügyelet végrehajtására vonatkozó jogszabályok szerint — ellenőrzi és segíti. A pártfogó e feladatainak a teljesítéséhez más szervek és szervezetek segítségét is igénybe veheti.

(2) Az ügyész a gyanúsított részére kötelezettségként írhatja elő, hogy

a) részben vagy egészen térítse meg a sértettnek a bűncselekménnyel okozott kárt,

b) más módon gondoskodik a sértettnek adandó jóvátételről,

c) meghatározott célra anyagi juttatást teljesítsen, vagy a köz számára munkát végezzen (a köz javára teljesített jóvátétel),

d) pszichiátriai vagy alkoholfüggőséget gyógyító kezelésben vegyen részt.

(3) Az ügyész a (2) bekezdésben felsoroltakon kívül más magatartási szabályt is megállapíthat és más kötelezettséget is előírhat.

(4) A 222. § (2) bekezdése esetén kötelezettségként elő kell írni a kábítószer-függőséget gyógyító kezelésen történő részvételt.

(5) A vádemelést elhalasztó határozatot a sértettel, a feljelentővel és a magánindítvány előterjesztőjével is közölni kell. A sértett a vádemelés elhalasztásáról döntő határozat ellen jogorvoslattal élhet.”

136. § A Be. 226. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az eljárást a vádemelés elhalasztása tartamának eltelte előtt is meg kell szüntetni, ha a kábítószerfüggő gyanúsított igazolja, hogy legalább hat hónapig folyamatosan kábítószer-függőséget gyógyító kezelésben részesült, illetve, ha a tartás elmulasztása vétségének gyanúsítottja a tartási kötelezettségét teljesítette.”

137. § (1) A Be. 227. §-ának (1) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

(Az ügyész vádat emel, ha)

„d) a vádemelés elhalasztásának tartama alatt állapítják meg, hogy a vádemelés elhalasztása a 223. §-ban meghatározott valamely kizáró ok ellenére történt.”

(2) A Be. 227. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a vádemelés elhalasztására a 222. § (2) bekezdése alapján került sor, vádat kell emelni, ha a gyanúsított okirattal nem igazolja, hogy a felfüggesztéstől számított egy éven belül legalább hat hónapig tartó folyamatos, kábítószer-függőséget gyógyító kezelésben részesült.”

138. § A Be. 229. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a felettes ügyész a sértettnek a feljelentést elutasító vagy a nyomozást megszüntető határozat elleni panaszát elutasította, és a 199. § (2) bekezdése alapján pótmagánvádnak van helye — feltéve, hogy a pótmagánvád emelését a 199. § (3) bekezdése nem zárja ki —, továbbá ha az ügyész a vádemelést részben mellőzte, a sértett a panaszt elutasító határozat közlésétől számított harminc napon belül pótmagánvádlóként léphet fel.”

139. § A Be. 230. §-a (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Ha a sértett pótmagánvádlóként kíván fellépni, ügyvédje útján az ügyben addig eljár első fokú ügyészségnél vádindítványt nyújt be. A vádindítványt az ügyészség az iratokkal együtt továbbítja az ügyben hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bírósághoz.

(3) A vádindítvány a 217. § (3) bekezdésének a)–c), g) és h) pontjában felsoroltakat, továbbá azokat az indokokat tartalmazza, amelyek alapján a pótmagánvádló a feljelentés elutasítása, a nyomozás megszüntetése vagy a vádemelés részbeni mellőzése ellenére a bírósági eljárás lefolytatását indítványozza. A pótmagánvádló a vádindítványban illetékes bírósággal a terhelt lakóhelye szerint illetékes bíróságot is megjelölheti [17. § (3) bek.]. Ebben az esetben az ügyészség az iratokat és a vádindítványt a pótmagánvádló indítványa alapján illetékességgel rendelkező bírósághoz továbbítja.”

140. § (1) A Be. 231. §-a (2) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A bíróság a vádindítványt elutasítja, ha)

„b) a pótmagánvádlót ügyvéd nem képviseli, kivéve, ha a természetes személy pótmagánvádló jogi szakvizsgával rendelkezik [56. § (4) bek.],”

(2) A Be. 231. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha a bíróság a vádindítványt nem utasította el,

a) gondoskodik arról, hogy a bizonyítási eszközök a tárgyaláson rendelkezésre álljanak,

b) kényszerintézkedést rendelhet el.”

141. § A Be. 237. §-a (3) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A bíróság hivatalból vagy az ügyész, a vádlott, a védő, a sértett, illetőleg a tanú indítványára a nyilvánosságot az egész tárgyalásról vagy annak egy részéről indokolt határozattal kizárhatja (zárt tárgyalás)]

„c) az eljárásban részt vevő személyek (V. Fejezet) vagy a tanú védelme érdekében,”

142. § (1) A Be. 238. §-a (1) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A nyilvánosság kizárása tárgyában hozott határozat ellen külön fellebbezésnek nincs helye, azt az ügydöntő határozattal szemben bejelentett fellebbezésben lehet sérelmezni.”

(2) A Be. 238. §-ának (2) bekezdése a következő mondatl egészül ki:

„A külföldi állampolgár vádlott ellen, illetőleg a külföldi állampolgár sértett sérelmére elkövetett bűncselekmény miatt indult eljárás során lehetővé kell tenni, hogy a tárgyaláson a külföldi állampolgár államának konzuli tisztviselője, illetőleg törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződés rendelkezése alapján a külföldi állam hatóságának tagja jelen lehessen.”

(3) A Be. 238. §-ának (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A nyilvánosság kizárása esetén a sértett, ha nincs képviselője, illetőleg a vádlott, ha nincs védője, indítványozhatja, hogy a tárgyalás helyszínén tartózkodó, általa megnevezett személy — kivéve a tárgyaláson kihallgatandó személyt — legyen jelen a tárgyaláson. Ha a nyilvánosságot a bíróság a 237. § (3) bekezdésének d) pontja alapján zárta ki, ilyen indítvány nem terjeszthető elő. Az indítvány tárgyában hozott határozat ellen fellebbezésnek nincs helye.

(4) Ha a bíróság zárt tárgyalást rendel el, figyelmezteti a résztvevőket arra, hogy a tárgyaláson elhangzottakról tájékoztatást nem adhatnak, szükség esetén figyelmezteti őket az államtitok és a szolgálati titok megsértésének következményeire. A figyelmeztetést a jegyzőkönyvben fel kell tüntetni.”

143. § (1) A Be. 241. §-a (1) bekezdésének b) és d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A tárgyaláson az ügyész részvétele kötelező)

„b) másodfokon, ha az ügyész részvétele az első fokú tárgyaláson kötelező volt, kivéve, ha a részvétel oka a másodfokú eljárásban már nem áll fenn,”

„d) ha a vádlott — a beszámítási képességére tekintet nélkül — kóros elmeállapotú,”

(2) A Be. 241. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés c) és e) pontja kivételével a helyi bíróságon ügyészségi titkár is képviselheti a vádat.”

144. § A Be. 242. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A tárgyaláson a védő részvétele kötelező)

„a) ha e törvény másképp nem rendelkezik, a megyei bíróság mint első fokú bíróság előtt,”

145. § A Be. 244. §-a (3) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A tanács elnöke e szabály alól kivételt tehet.”

146. § A Be. a következő alcímmel és 244/A—244/D. §-sal egészül ki:

„Tárgyalás tartása zártcélú távközlő hálózat útján

244/A. § (1) A tanács elnöke az ügyész, a vádlott, a védő, a tanú, a tanú érdekében eljáró ügyvéd, a kiskorú tanú gondozója vagy törvényes képviselője indítványára, valamint hivatalból a tanúnak, vagy kivételes esetben a vádlottnak zártcélú távközlő hálózat útján történő kihallgatását rendelheti el. A zártcélú távközlő hálózat útján történő kihallgatás során a tárgyalás helyszíne és a kihallgatott személy tartózkodási helye között az összeköttetés közvetlenségét a mozgóképet és a hangot egyidejűleg továbbító készülék biztosítja.

(2) A tanács elnöke zártcélú távközlő hálózat útján történő kihallgatását rendelheti el

a) a tizennegyedik életévét be nem töltött tanúnak,

b) annak a tanúnak, akinek sérelmére az élet, a testi épség és az egészség elleni bűncselekmények (Btk. XII. Fejezet I. Cím), vagy a házasság, a család, az ifjúság és a nemi erkölcs elleni bűncselekmények (Btk. XIV. Fejezet) körébe tartozó vagy más, személy elleni erőszakos bűncselekményt követtek el,

c) annak a tanúnak, akinek a tárgyaláson való megjelenése egészségi állapotára vagy más körülményre tekintettel aránytalan nehézséggel járna,

d) annak a tanúnak vagy vádlottnak, aki a külön jogszabályban meghatározott tanúvédelmi programban vesz részt, vagy a védelme ezt egyébként indokoltá teszi,

e) annak a fogva lévő vádlottnak vagy tanúnak, akinek a tárgyaláson való megjelenése a közbiztonság veszélyeztetésével járna.

(3) A zártcélú távközlő hálózat útján történő kihallgatást a tanács elnöke indokolt végzéssel rendeli el. A zártcélú távközlő hálózat útján történő kihallgatás tárgyában hozott végzés ellen külön fellebbezésnek nincs helye, azt az ügydöntő határozatban lehet sérelmezni.

(4) A végzést legalább öt nappal a tárgyalás határnapja előtt közölni kell az ügyésszel, a vádlottal, a védővel, a kihallgatandó tanúval, az érdekében eljáró ügyvéddel, a kiskorú tanú esetén a törvényes képviselővel vagy gondozóval, és ha a kihallgatandó személy fogva van, a fogvatartást végrehajtó intézettel. A végzést haladéktalanul meg kell küldeni a vádlott vagy a tanú kihallgatásához elkülönített helyiséget biztosító bíróságnak, illetőleg fogvatartást végrehajtó intézetnek.

244/B. § (1) A zártcélú távközlő hálózat útján kihallgatandó tanút vagy vádlottat a kihallgatását biztosító bíróságon vagy fogvatartást végrehajtó intézetben elkülönített helyiségben kell elhelyezni. Az elkülönített helyiségben kizárólag a tanú érdekében eljáró ügyvéd, kiskorú tanú esetében a törvényes képviselője vagy gondozója, illetőleg szükség esetén a szakértő, a tolmács és a zártcélú távközlő hálózat működését biztosító személyzet lehet jelen. A vádlott zártcélú távközlő hálózat útján történő kihallgatása esetén védője mind a tárgyalás helyszínén, mind az elkülönített helyiségben jelen lehet.

(2) Az elkülönített helyiségben — az annak helye szerint illetékes bíróságról — egy bírónak jelen kell lennie. A tárgyalás megnyitása során a tárgyalás helyszínén jelen lévők számbavétele után a tanács elnökének felhívására a bíró állapítja meg az elkülönített helyiségben jelen lévők személyazonosságát, valamint igazolja, hogy az elkülönített helyiségben illetéktelen személy nem tartózkodik, továbbá, hogy a tanú, illetőleg a vádlott nincs korlátozva eljárási jogainak gyakorlásában.

(3) A kihallgatás megkezdésekor a tanács elnöke tájékoztatja a zártcélú távközlő hálózat útján kihallgatott tanút, illetőleg vádlottat, hogy a kihallgatására zártcélú távközlő hálózat útján kerül sor.

(4) A kihallgatás helye szerint illetékes bíróság bírójának e §-ban meghatározott feladatait bírósági titkár is teljesítheti, ebben az esetben a 244/D. § (1) bekezdése szerinti jegyzőkönyvet a bírósági titkár készíti el.

244/C. § (1) A zártcélú távközlő hálózat útján történő kihallgatás során biztosítani kell, hogy a büntetőeljárásban résztvevők az őket megillető kérdezési, észrevételezési, indítványtételi és egyéb eljárási jogait a (4) bekezdésben írt kivétellel e törvény rendelkezései szerint gyakorolhassák.

(2) A kihallgatás során biztosítani kell, hogy a vádlott a védőjével érintkezhesen. Ha a védő a tárgyalás helyszínén tartózkodik, e jog biztosítása érdekében az elkülönített helyiség és a tárgyalás helyszíne között telefonkapcsolatot kell biztosítani.

(3) Biztosítani kell, hogy a tárgyaláson jelen lévő résztvevők láthassák az elkülönített helyiségben a kihallgatott tanút, illetőleg vádlottat, valamint a tanúval, illetőleg vádlottal egyidejűleg ott-tartózkodó valamennyi személyt. Az elkülönített helyiségben tartózkodó tanú, illetőleg vádlott részére biztosítani kell, hogy követhessék a tárgyalás menetét.

(4) A zártcélú távközlő hálózat útján kihallgatott tizennegyedik életévét be nem töltött tanúhoz kizárólag a tanács elnöke intézhet kérdéseket. A tanács tagjai, az ügyész, a vádlott, a védő, valamint a sértett kérdések feltevését indítványozhatják. Az elkülönített helyiségben tartózkodó tizennegyedik életévét be nem töltött tanú — a szembesítés esetét kivéve — kizárólag a tanács elnökét láthatja és hallhatja a közvetítő készüléken keresztül.

(5) A zártcélú távközlő hálózat útján történt kihallgatáskor a tanú személyazonosságának megállapítására alkalmas egyedi tulajdonságai (pl. arcvonásai, hangja) a közvetítés során technikai úton torzíthatók.

244/D. § (1) Az elkülönített helyiségben jelen lévő bírósági jegyzőkönyvet készít a zártcélú távközlő hálózat útján történt kihallgatás lefolytatásának körülményeiről, feltüntetve az elkülönített helyiségben jelen lévő személyeket. A jegyzőkönyvet a tárgyalásról készült jegyzőkönyvhöz kell csatolni.

(2) A zártcélú távközlő hálózat útján történt kihallgatással egyidejűleg a tárgyalás helyszínén és a kihallgatott személy tartózkodási helyén történeteket rögzítő kép- és hangfelvételt kell készíteni. A kép- és hangfelvételt az iratokhoz kell csatolni.

(3) A tanács elnöke a büntetőeljárás résztvevőinek indítványára elrendelheti a kép- és hangfelvételnek a tárgyaláson, illetőleg a tárgyaláson kívül történő lejátzását. A kép- és hangfelvétel lejátzásakor biztosítani kell, hogy a felvételt illetéktelen személy ne ismerhesse meg, a tartalmát ne változtathassa vagy semmisíthesse meg, illetőleg ne másolhassa le.”

147. § A Be. 245. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A bíróság a rendzavarót vagy azt, aki a tárgyalás szabályszerű menetét zavarja, rendbárással sújthatja, a tárgyalásról való kivezetése vagy kiutasítása esetén a rendzavarás napján tartott tárgyalás befejezéséig őrizetbe veheti.”

148. § (1) A Be. 250. §-a (2) bekezdésének c) és h) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(A jegyzőkönyvben fel kell tüntetni)

„c) a bírósági eljárás helyét, a tárgyalás kitűzött és tényleges megkezdésének időpontját, eltérés esetén annak okát,”

„h) hogy az a tárgyalással egyidejűleg készült-e, ha nem, a jegyzőkönyv írásba foglalása napját.”

(2) A Be. 250. §-ának (4) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Ha a tanács elnöke a jegyzőkönyv aláírásában akadályozva van, a jegyzőkönyvet helyette — a helyettesi minőségének feltüntetésével — a tanács egyik tagja írja alá.”

(3) A Be. 250. §-a a következő (5)—(7) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A jegyzőkönyvben a leírt sorok közé nem szabad beírni. A módosítás vagy javítás folytán szükségtelemmé vált szövegrészeket áthúzással, úgy kell törölni, hogy a törölt szövegrész az áthúzás után is olvasható maradjon. Az esetleges módosításokat vagy javításokat a tanács elnöke és a jegyzőkönyvvezető aláírja.

(6) Ha a jegyzőkönyv több lapon készült, a lapokat össze kell fűzni, és az ügyszámot valamennyi lapon fel kell tüntetni.

(7) Ha a jegyzőkönyv szabályszerű aláírását megelőzően történt kiegészítés, módosítás vagy javítás nem felel meg az (5) bekezdésben írt alaki követelményeknek, az okiratot jegyzőkönyvként nem szabad aláírni, azt a továbbiakban tárgyalási jegyzetnek kell tekinteni.”

149. § A Be. 251. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A több napra egy intézkedéssel kitűzött, valamint a félbeszakított tárgyalásról egy jegyzőkönyvet, elnapolt tárgyalásról külön jegyzőkönyvet kell készíteni. Ha a tárgyalás folytatódólagos vagy ismételt, ennek a jegyzőkönyvből ki kell tűnnie.”

150. § (1) A Be. 252. §-a (5) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha a bíróság felmentő ítélete első fokon jogerőre emelkedik, rövidített jegyzőkönyvet lehet készíteni.”

(2) A Be. 253. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha e törvény másképp nem rendelkezik, a büntetőeljárás során keletkezett iratokat — ideértve az ügyben eljáró ügyész és nyomozó hatóság által beszerzett, illetőleg a büntetőeljárásban részt vevő személyek által benyújtott, vagy becsatolt iratokat is — az ügyész, a vádlott, a védő és a sértett megtekintheti, kérelmükre azokat a bíróság a hivatalos helyiségében történő elolvasásra átadja.”

151. § A Be. 254. §-a (1) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép, és e bekezdés a következő mondatlal egészül ki:

„Erről a bíróság — indokolt esetben az eljárási cselekményeknél jelen voltak megkérdezése után — határoz, ami ellen fellebbezésnek van helye. A kiegészítést és a kijavítást a tanács elnöke és a jegyzőkönyvvezető aláírja.”

152. § A Be. 255. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„255. § (1) A tanácsülésről akkor kell jegyzőkönyvet készíteni, ha a határozat nem egyhangú. A tanácskozási jegyzőkönyv készítését a tanács elnöke rendeli el. A tárgyalási jegyzőkönyvben legkésőbb a határozat kihirdetésekor kell feltüntetni, hogy a tanácskozásról jegyzőkönyv készült, vagy különvéleményt foglaltak írásba.

(2) A tanácskozási jegyzőkönyvet és a 256. § (5) bekezdése szerinti mellékleteit az iratok között lezárt borítékban kell elhelyezni, és azt csak a fellebbezés során eljáró bíróság, illetőleg a rendkívüli jogorvoslat során eljáró bíróság és ügyész, valamint fegyelmi eljárás során a fegyelmi bíróság, valamint ha büntetőeljárás indult, a büntetőügyben eljáró bíróság és ügyész tekintheti meg.

(3) A bíróság tanácsulási jegyzőkönyvéről, határozatának tervezetéről és a kisebbségi véleményen lévő bíró különvéleményéről nem adható másolat.”

153. § (1) A Be. 256. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ítélethozatalnál a tanács megállapítja a tényállást, és annak alapján dönt arról, hogy a vádlott bűnös-e, és ha igen, milyen bűncselekményben, majd arról, hogy milyen büntetést kell kiszabni, illetőleg milyen intézkedést kell alkalmazni, továbbá dönt arról, hogy milyen egyéb rendelkezéseket kell hozni.”

(2) A Be. 256. §-a a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A tanácskozás és a szavazás titkos. A tanácskozáson és a szavazásnál az eljáró tanács elnökén és tagjain kívül csak a jegyzőkönyvvezető lehet jelen.

(7) A tárgyaláson felmerült nem érdemi kérdések a tárgyaláson halk tanácskozásban is eldönthetők.”

154. § (1) A Be. 257. §-ának (1) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„A bíróságnak az ügydöntő határozatban a vádról határoznia kell; a tényállás jogi elbírálásában az indítványok nem kötik.”

(2) A Be. 257. §-ának (4) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Ez a rendelkezés nem alkalmazható a határozat rendelkező részének a 321. § (1) bekezdésében szabályozott aláírására.”

155. § (1) A Be. 258. §-a (2) bekezdésének c) pontja a következő rendelkezéssel egészül ki:

(Az ítélet és az ügydöntő végzés rendelkező része tartalmazza)
„vagy azt, hogy a bíróság az eljárást megszünteti,”

(2) A Be. 258. §-a (3) bekezdésének a) és e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az ítélet és az ügydöntő végzés indokolása összefüggően tartalmazza)

„a) a vádra történő utalást, a vádirat szerinti jogi minősítést, szükség esetén a vádirati tényállás lényegének ismeretét,”

„e) a bíróság által megállapított tényállás szerinti cselekmény jogi minősítését, büntetés kiszabása, intézkedés alkalmazása, illetőleg ezek mellőzése esetén e döntés indokolását, az alkalmazott jogszabályok megjelölésével,”

(3) A Be. 258. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az őrizetbe vételről, az előzetes letartóztatásról, az ideiglenes kényszergyógykezelésről, a lakhelyelhagyási tilalomról, valamint a házi őrizetről rendelkező határozat tartalmára az (1) bekezdés b)—d) pontjában, továbbá a (2) bekezdés a) és b) pontjában foglaltak irányadók.”

156. § (1) A Be. 259. §-ának (1) bekezdése a következő szövegrésszel egészül ki:

„(Rövidített indokolás.)”

(2) A Be. 259. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az ügydöntő határozat több vádlottat érint, az indokolás az (1) bekezdés szerinti formában is írásba foglalható az olyan vádlott tekintetében, akivel szemben az ügydöntő határozat első fokon jogerőre emelkedett.”

157. § (1) A Be. 260. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A pervezető végzést — a tárgyalás megnyitását követően az ügy menetét megállapító, de nem az ügy érdeméről rendelkező határozatot — nem kell indokolni.”

(2) A Be. 260. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A jegyzőkönyvbe nem foglalt határozatot — ha e törvény másképp nem rendelkezik — legkésőbb a meghozatalától, illetőleg a kihirdetésétől számított harminc napon belül, ha hosszabb indokolást igényel, hatvan napon belül kell írásba foglalni. A határozat teljes írásba foglalásának napját a határozat eredeti példányán fel kell jegyezni.”

158. § A Be. 261. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„261. § (1) Nyilvánvaló név-, számelírás, számítási hiba és más hasonló elírás esetén a bíróság a határozat kijavítását mind indítványra, mind hivatalból elrendelheti. A kijavítást elrendelő végzés ellen az ügyész és az élhet fellebbezéssel, akire a határozat vagy kijavítása rendelkezést tartalmaz, a vádlott esetén a védő is.

(2) A kijavítást a határozatra és a kiadmányaira fel kell jegyezni. Ha a határozat kijavítását megelőzően a hibás kiadmányt már kézbesítették, a kijavító végzést azoknak kell kézbesíteni, akiknek a részére a bíróság a hibás kiadmányt megküldte.”

159. § (1) A Be. 262. §-a (1) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A tárgyalás vezetése és rendjének fenntartása körében hozott határozat kivételével a határozatot közölni kell az ügyésszel, az ügy áttételéről, a bíróság kijelöléséről és az eljárás felfüggesztéséről hozott határozatot közölni kell a sértettel is.”

(2) A Be. 262. §-ának (4)—(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) Az ügyész, a vádlott, a védő és a sértett részére az ügydöntő határozat indokolást is tartalmazó kiadmányát akkor is kézbesíteni kell, ha velük a határozat rendelkező részét kihirdetés vagy kézbesítés útján már közölték, egyébként a határozat indokolást is tartalmazó kiadmányát — ha a határozat ellen a felsoroltakon kívül más fellebbezett — a fellebbezőnek kell kézbesíteni.

(5) Külön jogszabály határozza meg, hogy a határozatot, illetőleg a határozat tartalmáról szóló értesítést az e §-ban felsoroltakon kívül kinek kell megküldeni.

(6) A magyar nyelvet nem értő vádlott részére a kihirdetés után az ítélet és az ügydöntő végzés reá vonatkozó részét az anyanyelvére, regionális vagy kisebbségi nyelvére, illetőleg kérésére az általa ismertként megjelölt, az eljárásban korábban használt más nyelvre le kell fordítani, és azt a részére kézbesíteni kell.”

160. § (1) Be. 263. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tanács elnöke az ügy iratainak a bírósághoz érkezését követően tizenöt napon, nagy terjedelmű ügyben harminc napon belül megvizsgálja, hogy van-e helye a 264—271. §-ban foglalt rendelkezések alkalmazásának,”

(2) A Be. 263. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tanács elnöke a vádirat kézbesítésével egyidejűleg közli a vádlottal és a védővel, ha az ügyész különösen védett tanú vallomását kívánja bizonyítási eszközként felhasználni, figyelmezteti őket arra, hogy a különösen védett tanú vallomását tartalmazó jegyzőkönyvi kivonatot megtekinthetik, és írásban a különösen védett tanúhoz kérdések feltevését, továbbá a tanú különösen védetté nyilvánításának megszüntetését indítványozhatják. A különösen védett tanúhoz feltett kérdések közvetlenül nem irányulhatnak a különösen védett tanú személyének és tartózkodási helyének felfedésére.”

161. § (1) A Be. 265. §-ának (1) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„A különböző bíróságok előtt folyamatban lévő ügyek egyesítése, vagy annak mellőzése kérdésében az együttes elbírálásra hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság dönt. A bíróság az előtte folyamatban lévő ügyet az egyesítés kérdésében határozathozatalra jogosult bíróságnak az egyesítés megfontolása végett megküldi.”

(2) A Be. 265. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Ha a próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt a próbára bocsátott ellen újabb eljárás indul, vagy ha a próbára bocsátott ellen a próbaidő előtt elkövetett bűncselekmény miatt a próbaidő alatt indult eljárás, az ügyeket egyesíteni kell, és az újabb ügy elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság jár el. Ha a vádlottat katonai büntetőeljárásban bocsátották próbára, az ügyeket az a bíróság egyesíti, amely a katonai büntetőeljárást lefolytatta, kivéve, ha a katonai büntetőeljárás hatályát a 470. § (3) bekezdése alapozta meg.

(3) Az egyesítésnek nem akadálya, hogy a vádlottat korábban magánvádas ügyben bocsátották próbára, az újabb büntető ügyben azonban az ügyész, pótmagánvádló vagy másik magánvádló képviseli a vádat. Ha a vádlottat közvádas ügyben bocsátották próbára, és az újabb büntetőeljárás magánvádra indul ellene, az ügyeket akkor lehet egyesíteni, ha az ügyész a vád képviselőjét a magánvádlótól átvette. Ebben az esetben a bíróság az iratokat a vádképviselő átvételének megfontolása végett az ügyésznek küldi meg. Ez a korlátozás nem érvényesül, ha az újabb ügyben a vádat pótmagánvádló képviseli.”

(3) A Be. 265. §-a a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha az újabb eljárásban a vádlott bűnösségét a bíróság nem állapítja meg, az egyesített ügyeket újból el kell különíteni.

(5) A 175. § (7) bekezdése a bírósági eljárásban is irányadó.”

162. § (1) A Be. 266. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság az eljárást a 188. § (1) bekezdésének a), b) és d)—f) pontjában meghatározott okból felfüggeszti.”

(2) A Be. 266. §-a (3) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha a vádlott huzamosabb ideig külföldön tartózkodik, indítványozhatja, hogy a tárgyalást későbbi hatánapra tűzzék ki.”

(3) A Be. 266. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha a Btk. 282/A. §-a (6) bekezdésének a) vagy b) pontjában meghatározott büntethetőséget megszüntető okból az eljárás megszüntetésének lehet helye, és az ügyész a vádemelést a 222. § (2) bekezdése alapján nem halasztotta el, a bíróság az eljárást egy ízben, egyévi időtartamra felfüggeszti, feltéve, hogy a kábítószerfüggő vádlott vállalja a kábítószer-függőséget gyógyító folyamatos kezelést.”

(4) A Be. 266. §-a a következő új (7) bekezdéssel egészül ki, és az eredeti (7) bekezdés számozása (8) bekezdésre módosul:

„(7) Az eljárást folytatni kell, ha a vádlott nem igazolja, hogy a felfüggesztéstől számított egy éven belül legalább hat hónapig tartó folyamatos, kábítószer-függőséget gyógyító kezelésben részesült.”

(5) A Be. 266. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az (1) és (2) bekezdésben felsorolt okok miatt az eljárást a bírósági titkár is felfüggesztheti.”

163. § A Be. 267. §-ának (1) bekezdése a következő g) és h) ponttal egészül ki:

(A bíróság az eljárást megszünteti,)

„g) az olyan bűncselekmény miatt, amelynek a vád tárgyává tett jelentősebb súlyú bűncselekmény mellett a felelősségre vonás szempontjából nincs jelentősége,

h) és a vádlottat megrovásban (Btk. 71. §) részesíti, ha a bűncselekmény már nem veszélyes, vagy oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen.”

164. § A Be. 268. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„268. § (1) A bíróság hivatalból vagy az eljárásban részt vevő személyek indítványára intézkedik aziránt, hogy a bizonyítási eszközök a tárgyaláson rendelkezésre álljanak. Ennek érdekében megkeresheti az ügyészt. Az ügyész megkeresése bizonyítási eszköz felkutatására és a vádirat hiányosságainak pótlására is irányulhat.

(2) Ha az ügyész a különösen védett tanú vallomását kívánja bizonyítási eszközként felhasználni, a tanács elnöke a nyomozási bírótól beszerzi a különösen védett tanú vallomásáról készült jegyzőkönyvet és a 207. § (2) bekezdésének d) pontja szerinti határozatot.

(3) Ha a vádlott, a védője vagy az ügyész a különösen védett tanúhoz kérdés feltevését indítványozta [263. § (3) bek.], illetőleg a különösen védett tanúhoz a tanács elnöke tesz fel kérdést, a bíróság a különösen védett tanú

vallomásáról készült jegyzőkönyv és a 207. § (2) bekezdésének d) pontja szerinti határozat egyidejű visszaküldésével elrendeli, hogy a nyomozási bíró a vádlott, a védője vagy az ügyész által feltett kérdésekre ismételt kihallgatásra a különösen védett tanút. A kihallgatásra a 213. § (2) és (4) bekezdését kell alkalmazni.”

165. § A Be. 270. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság megállapíthatja, hogy a vád tárgyává tett cselekmény a vádirati minősítéstől eltérően hogyan minősülhet. Ekkor a bíróság az áttételről, az egyesítésről, az elkülönítésről, az eljárás felfüggesztéséről és az eljárás megszüntetéséről is határozhat.

(2) Ha a bíróság azt állapítja meg, hogy a vád tárgyává tett cselekmény magánvádra üldözendő bűncselekmény, az ügyésznek a vád átvételére vonatkozó nyilatkozatát nem kell beszerezni.”

166. § (1) A Be. 272. §-ának (2)—(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az előkészítő ülés kötelező, ha a bíróság előzetes letartóztatás, lakhelyelhagyási tilalom, házi őrizet vagy ideiglenes kényszergyógykezelés elrendeléséről határoz, illetőleg ha a vádlott vagy a védője a tanú különösen védetté nyilvánításának megszüntetését indítványozta.

(3) A tanács elnöke az előkészítő ülés határnapjáról az ügyészt, a vádlottat és a védőt értesíti; a (2) bekezdés esetén, valamint ha a vádlott meghallgatása más okból szükséges, a vádlottat és — kötelező védelem esetén — a védőt megidézi.

(4) Az előkészítő ülés nem tartható meg az ügyész, valamint a megidézett vádlott és védő távollétében, kivéve, ha az előkészítő ülés tárgya előzetes letartóztatás, lakhelyelhagyási tilalom, házi őrizet vagy ideiglenes kényszergyógykezelés elrendelése.”

(2) A Be. 272. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha a vádlott vagy a védő a különösen védetté nyilvánított tanút megnevezi, vagy a személyét más, kétséget kizáró módon azonosítja, a bíróság a tanú különösen védetté nyilvánítását megszünteti. Ebben az esetben a tanú idézésére és kihallgatására az általános szabályok irányadóak; a tanács elnöke szükség esetén hivatalból vagy indítványra a tanú védelmének más formáját kezdeményezi.”

167. § (1) A Be. 273. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tárgyalás előkészítése során a bíróság tanácsa vagy a tanács elnöke jár el.”

(2) A Be. 273. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A bíróság tanácsa minden olyan kérdésben határozhat, amely egyébként a tanács elnökének jogkörébe tartozik.”

168. § A Be. 274. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„274. § (1) A tanács elnöke határoz azokban a kérdésekben, amelyek a 273. § (3) bekezdése alapján nem tartoznak a bíróság tanácsának jogkörébe, illetőleg amelyről a 273. § (4) bekezdése alapján nem a bíróság tanácsa határozott.

(2) Ha a bíróság a vádlottat távollétében részesítette megrovásban (Btk. 71. §), ennek fogatosításáról a tanács elnöke gondoskodik.”

169. § (1) A Be. 276. §-a (1) bekezdésének c) és h) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Nincs helye fellebbezésnek)

„c) az eljárásnak a 188. § (1) bekezdésének a) pontja vagy a 266. § (3) bekezdése alapján történt felfüggesztése,”

„h) a bíróságnak a 268. § (1)—(3) bekezdésében meghatározott intézkedése”

(ellen.)

(2) A Be. 276. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a bíróság a vádlottat megrovásban (Btk. 71. §) részesíti, ez ellen fellebbezésnek nincs helye, de az ügyész és a vádlott, valamint védője a végzés közlésétől számított nyolc napon belül tárgyalás tartását kérheti. A kérelem alapján a bíróság tárgyalást tart. A vádlottnak az idézést legalább öt nappal a tárgyalás előtt kell kézbesíteni.”

170. § (1) A Be. 281. §-a (4)—(6) bekezdésének helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) A tárgyalás a vádlott távollétében megtartható, ha az eljárás tárgya a vádlott kényszergyógykezelésének elrendelése, és az állapota miatt a tárgyaláson nem jelenhet meg, illetőleg a jogainak gyakorlására képtelen.

(5) Ha a tanács elnökének a (2) bekezdésben megjelölt intézkedése nem lehetséges, vagy az nem vezetett eredményre, a tárgyalást a szabályszerű idézés ellenére meg nem jelent, szabadlábon lévő vádlott távollétében is meg lehet tartani, a bizonyítási eljárást azonban — a (9) bekezdés esetét kivéve — nem lehet befejezni.

(6) Az (5) bekezdés esetében, ha a (9) bekezdés alkalmazásának nincs helye, a megjelent személyek kihallgatását, illetőleg meghallgatását követően a tárgyalást el kell napolni, és a meg nem jelent vádlottnak a következő tárgyalási határnapra történő elővezetését kell elrendelni. Ha a bírósági eljárás során a meg nem jelent vádlott elővezetését már elrendelték, szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény esetén elfogatóparancsot kell kibocsátani, vagy az előzetes letartóztatását lehet elrendelni. Ha a vádlottnak nincs védője, számára védőt kell kirendelni.”

(2) A Be. 281. §-a a következő (7)—(9) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha a kitűzött új tárgyalási határnapra a vádlottat azért nem lehetett elővezetni, mert a lakóhelyéről ismeretlen helyre távozott, illetőleg ha az újabb tárgyalási határnapig az elfogatóparancs alapján a vádlottat nem sikerült a bíróság elé állítani, a bíróság megállapítja, hogy a vádlott

ismeretlen helyen tartózkodik, és a továbbiakban a XXIV. Fejezet szerint jár el.

(8) Ha a (6) bekezdés alapján kitűzött tárgyaláson a vádlott jelen van, a távollétében megtartott tárgyalás jegyzőkönyvét a vádlott kihallgatása után ismertetni kell. Szükség esetén a bíróság a már kihallgatott tanú, illetőleg meghallgatott szakértő megidőzését és a vádlott jelenlétében való ismételt kihallgatását, illetőleg meghallgatását rendelheti el, illetőleg a tanút írásban történő vallomástételre [85. § (5) és (6) bek.] hívhatja fel.

(9) A bíróság a vádlottat távollétében felmentheti vagy vele szemben a büntetőeljárást megszüntetheti; az erről szóló határozatot — a fellebbezési jogára (324—325. §) vonatkozó rendelkező részi záradék feltüntetése mellett — kézbesítés útján közli a vádlottal és a védővel.”

171. § A Be. 282. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki, és az eredeti (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre módosul:

„(3) A tárgyalási időköz [279. § (3) bek.] be nem tartása miatt a tárgyalást nem kell elhalasztani, ha a vádlott és a védő egybehangzóan kéri a tárgyalás megtartását. Ha a védelem nem kötelező, és a meghatalmazott védő a tárgyaláson nem jelent meg, a tárgyalást nem kell elhalasztani, ha ezt a vádlott nem kéri.”

172. § A Be. 284. §-a (2) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A tanács elnöke felhívására)

„*b*) a jelen lévő sértett, illetőleg képviselője nyilatkozik arról, hogy érvényesít-e polgári jogi igényt; ha a sértett polgári jogi igényt kíván érvényesíteni, a tanács elnöke felhívja őt igényének ismertetésére, és — ha nincs képviselője — figyelmezteti őt az 54. § (7) bekezdésében foglaltakra; ezt követően”

(a tanúként kihallgató sértett a tárgyalótermet elhagyja.)

173. § A Be. 285—297. §-a és az e §-okat megelőző alcímek helyébe a következő alcímek és rendelkezések lépnek:

„A bizonyítás felvételének sorrendje

285. § (1) A bizonyítási eljárás során az ügyész, a vádlott, a védő, a sértett, a magánfél, illetőleg az őt érintő körben az egyéb érdekelt indítványokat és észrevételeket tehet.

(2) Az ügyész, illetve a vádlott és a védő által indítványozott bizonyítási cselekményekről és azok sorrendjéről a tanács elnöke az ügyész, illetve a vádlott és a védő indítványainak a figyelembevételével határoz.

(3) A bizonyítási indítvány elutasítása ellen külön fellebbezésnek nincs helye, azt az ügydöntő határozattal szemben bejelentett fellebbezésben lehet sérelmezni.

(4) Az ügyész által indítványozott bizonyítás rendszerint megelőzi a vádlott és a védő által indítványozott bizonyítás felvételét.

286. § (1) A bizonyítási eljárás a vádlott kihallgatásával kezdődik.

(2) A tanúk közül rendszerint a sértettet kell elsőként kihallgatni.

(3) A vádlott és a tanú kihallgatását, illetőleg a szakértő meghallgatását követően hozzájuk a bíróság tagjain kívül az ügyész, a vádlott, a védő, a sértett, a magánfél, valamint az őt érintő körben az egyéb érdekelt és a szakértő kérdést tehet fel.

A tárgyalás folytonossága

287. § (1) A bíróság a megkezdett tárgyalást az ügy befejezéséig lehetőleg nem szakítja meg. Ha az ügy terjedelme miatt vagy egyéb okból szükséges, a tanács elnöke a megkezdett tárgyalást legfeljebb nyolc napra félbeszakíthatja, a bíróság pedig — bizonyítás kiegészítése céljából vagy más fontos okból — a tárgyalást elnapolhatja.

(2) Az (1) bekezdés esetében a tárgyalás folytatásának napját ki kell tűzni, kivéve, ha — az elnapolás okára tekintettel — kétséges, hogy a tárgyalást hat hónapon belül folytatni lehet.

(3) A tárgyalást hat hónapon belül ismétlés nélkül lehet folytatni, ha a tanács összetételében nem történt változás; egyébként a tárgyalást előről kell kezdeni.

(4) A tárgyalás hat hónapon belül a tárgyalás anyagának ismertetésével is megismételhető, ha a tanács összetételében a hivatásos bíró személye nem változott. A tárgyalás anyagának ismertetése után figyelmeztetni kell az ügyészt, a vádlottat és a védőt arra, hogy az ismertetésre észrevételt tehet, és az ismertetés kiegészítését kérheti. A figyelmeztetést és az észrevételt jegyzőkönyvbe kell foglalni.

(5) Az elnapolt tárgyalást a tárgyalás legutóbbi részéről készült jegyzőkönyv ismertetésével kell folytatni, ha a megszakítása óta nyolc napnál hosszabb idő telt el, és az ismertetést az ügyész, a vádlott, illetve a védő indítványozza. A jegyzőkönyv ismertetése után figyelmeztetni kell az ügyészt, a vádlottat és a védőt arra, hogy az ismertetésre észrevételt tehet, és az ismertetés kiegészítését kérheti. A figyelmeztetést és az észrevételt jegyzőkönyvbe kell foglalni.

A vádlott kihallgatása

288. § (1) A vádlottat rendszerint a még ki nem hallgatott vádlott-társai távollétében kell kihallgatni.

(2) A tanács elnöke az ügyész, a vádlott vagy a védő indítványára, illetőleg hivatalból a vádlott kihallgatásának tartamára a tárgyalóteremből eltávolíttatja azt a már kihallgatott vádlott-társat, akinek jelenléte a vádlottat a kihallgatása során zavarná.

(3) A tanács elnöke megállapítja a vádlott személyazonosságát és a 117. § (1) bekezdésében felsorolt személyi adatait, megkérdezi a vádlottat, hogy a vádat megértette-e, nemleges válasz esetén a vádat megmagyarázza. Ezután kérdést intéz a vádlotthoz, hogy a büntetőjogi felelősségét elismeri-e. A vádlott e kérdésre nyilatkozhat.

289. § (1) A vádlott kihallgatására a 117. § (2)–(5) bekezdését és a 118. § rendelkezéseit a (2) bekezdésben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A tanács elnöke a 117. § (2) bekezdésében foglaltakon kívül a vádlottat figyelmezteti arra, hogy a bizonyítási eljárás során kihallgatottakhoz kérdéseket intézhet, indítványokat és észrevételeket tehet. A figyelmeztetés kiterjed arra is, hogy ha a vádlott nem tesz vallomást, a terheltként tett korábbi vallomása felolvasható.

(3) A vádlott — a tárgyalás rendjének zavarása nélkül — a tárgyalás alatt is értekezhet a védőjével, de a kihallgatása közben ezt csak a tanács elnökének engedélyével teheti meg.

290. § (1) A 289. § (2) bekezdésében írt figyelmeztetést követően, ha a vádlott vallomást kíván tenni, a vádra vonatkozó, a védekezését is magába foglaló vallomását összefüggően adhatja elő. Ezt követően a tanács elnöke, majd a 286. § (3) bekezdésében felsorolt személyek — az ott meghatározott sorrendben — kérdéseket intézhetnek a vádlotthoz.

(2) A tanács elnöke gondoskodik arról, hogy a kérdezés módja a vádlott emberi méltóságát ne sértse.

(3) Ha a kérdés a vádlott befolyásolására alkalmas, illetőleg a választ magában foglalja, az nem az ügyre tartozik, arra illetéktelen személy tette fel, a tárgyalás tekintélyét sérti, vagy az ismételten ugyanarra a tényre irányul, a tanács elnöke a kérdésre a feleletet megtiltja.

A vádlott korábbi vallomásának felolvasása és ismertetése

291. § (1) Ha a vádlott a tárgyaláson nem kíván vallomást tenni, illetőleg a 281. § (5) bekezdése esetén, valamint ha a vádlott ismeretlen helyen tartózkodik, a nyomozás során tett vallomását az ügyész, a vádlott vagy a védő indítványára, illetve hivatalból a tanács elnöke felolvassa, vagy a jegyzőkönyvvezetővel felolvastatja.

(2) Ha a vádlottat a nyomozás során tanúként hallgatták ki, a tanúvallomás csak akkor olvasható fel, ha ezt a vádlott indítványozza, vagy a tanúvallomásról készült jegyzőkönyvből a 85. § (3) bekezdésében meghatározott figyelmeztetés és az erre adott válasz egyértelműen kitűnik.

(3) A vádlottnak más büntetőeljárásban gyanúsítottként vagy vádlottként tett vallomása akkor olvasható fel, ha a vallomásról készült jegyzőkönyvből a 117. § (2) bekezdésében meghatározott figyelmeztetés és az erre adott válasz egyértelműen kitűnik.

(4) A tanács elnöke az ügyész vagy a védő indítványára, illetőleg hivatalból ismertetheti a vádlott korábbi — az eljárásban gyanúsítottként vagy vádlottként tett — vallomásának részeit, ha a vádlott vallomása a korábbi vallomásától eltér.

(5) A korábbi vallomás részeinek ismertetésére csak akkor kerülhet sor, ha az ismertetésben foglalt tényekre és körülményekre a vádlotthoz kérdést intéztek, illetve a vádlott e tényekre és körülményekre a tárgyaláson vallomást tett. A tanács elnöke gondoskodik arról, hogy az ismertetés a tényállás megállapításához szükséges mértékű legyen.

A tanú kihallgatása

292. § (1) A tanú kihallgatása alatt a még ki nem hallgatott tanúk nem lehetnek jelen. Ettől a rendelkezéstől a tanúként kihallgatandó sértett esetében el lehet térni.

(2) A tanács elnöke az ügyész, a vádlott vagy a védő indítványára, illetőleg hivatalból a tanú kihallgatásának tartamára a tárgyalóteremből eltávolíttatja azt a vádlottat, akinek jelenléte a tanút a kihallgatása során zavarná.

293. § (1) A tanú kihallgatásának kezdetén a tanács elnöke a 85. § (2) és (3) bekezdése szerint jár el, majd ezt követően, ha a tanú vallomástételének nincs akadálya, a tanács elnöke a tanút — a 88. § rendelkezéseire figyelemmel — kihallgatja. A tanúként kihallgatandó sértett a kihallgatás kezdetén, ha korábban erről nem nyilatkozott, a 284. § (2) bekezdésének b) pontja szerinti nyilatkozatot is megteheti.

(2) A tanú kihallgatására a 290. § (2) és (3) bekezdését megfelelően alkalmazni kell.

294. § A különösen védett tanú a tárgyaláson nem hallgatható ki. Ha a tanú kihallgatására a 207. § (4) bekezdése alapján került sor, a tanú csak akkor hallgatható ki, ha a tárgyalás időpontjában tizennegyedik életévét betöltötte, és a tárgyaláson történő kihallgatása különösen indokolt.

A tanú kihallgatása az ügyész, a vádlott vagy a védő által

295. § (1) Az ügyész, a vádlott vagy a védő indítványára a tanács elnöke engedélyezheti, hogy a tanút először az ügyész és a védő kérdések feltevésével hallgassa ki. Ebben az esetben a tanú kihallgatására a 293. § rendelkezéseit a következő eltérésekkel kell alkalmazni:

a) ha a tanú kihallgatását az ügyész indítványozta, a tanút előbb az ügyész hallgatja ki, ezt követően a tanúhoz a vádlott és a védő kérdéseket intézhet, majd a sértett kérdések feltevését indítványozhatja,

b) ha a tanú kihallgatását a vádlott vagy a védő indítványozta, a tanút előbb a vádlott vagy a védő hallgatja ki, ezt követően a tanúhoz az ügyész intézhet kérdéseket, majd a sértett kérdések feltevését indítványozhatja,

c) ezt követően újabb kérdéseket az jogosult intézni a tanúhoz, aki a tanú kihallgatását indítványozta, de csak olyan új tényekre és körülményekre nézve, melyek a másik kérdező kérdése folytán merültek fel,

d) a tanács elnöke és a bíróság tagjai mind a kérdezés befejezése, mind bármelyik kérdésre adott felelet után kérdéseket intézhetnek a tanúhoz.

(2) Ha a 290. § (3) bekezdésében meghatározott valamely eset — ugyanazon kérdező részéről — ismételten előfordul, a tanács elnöke a kérdezőtől a kérdezés jogát megvonja.

A tanú korábbi vallomásának felolvasása és ismertetése

296. § (1) A tanács elnöke a tanúnak az eljárás korábbi szakaszában tett vallomását az ügyész, a vádlott vagy a védő indítványára vagy hivatalból felolvashatja vagy a jegyzőkönyvvezetővel felolvastathatja, ha

a) a tanú a tárgyaláson nem hallgatható ki, vagy a tárgyaláson való megjelenése egészségi állapotára tekintettel aránytalan nehézséggel járna, vagy az tartós külföldi tartózkodása miatt nem lehetséges,

b) a tanú a tárgyaláson a vallomástételt jogosulatlanul megtagadja,

c) a tárgyalást a 287. § (3) bekezdése alapján előről kell kezdeni,

d) a tanú a 85. § (5) és (6) bekezdése alapján írásban tett vallomást, és a tanú tárgyaláson történő kihallgatását a bíróság nem tartja szükségesnek,

e) a bíróság a tanút a 281. § (8) bekezdése alapján írásban történő vallomástételre hívta fel.

(2) Ha a tanú a tárgyaláson a mentességi jogával él, a korábban tett vallomása nem olvasható fel.

(3) Ha a tárgyaláson tanúként kihallgatandó személyt az eljárás korábbi szakaszában gyanúsítottként vagy vádlottként hallgatták ki, a hozzájárulása nélkül a korábbi vallomása vagy vallomásának csak az a része olvasható fel, amelyre nem vonatkozik a 82. § (1) bekezdésében biztosított mentességi joga.

297. § (1) A tanács elnöke az ügyész, a vádlott vagy a védő indítványára, illetőleg hivatalból ismertetheti a tanú korábbi vallomásának részeit, ha a tanú a történetekre nem emlékszik, vagy ha a tárgyaláson tett és a korábbi tanúvallomása között ellentét van. Az ismertetés — a 296. § (3) bekezdésében meghatározott keretek között — kiterjedhet a tanúnak az eljárás korábbi szakaszában vagy más eljárásban gyanúsítottként vagy vádlottként tett vallomására is.

(2) A korábbi vallomás részeinek ismertetésére csak akkor kerülhet sor, ha az ismertetésben foglalt tényekre és körülményekre a tanúhoz kérdést intéztek, illetve a tanú e tényekre és körülményekre nyilatkozott. A tanács elnöke gondoskodik arról, hogy az ismertetés a tényállás megállapításához szükséges mértékű legyen.”

174. § A Be. 299. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„299. § (1) Ha a szakértő a tárgyaláson az értesítés ellenére nem jelent meg, vagy a szakértő értesítését a bíróság a 108. § (6) bekezdése alapján mellőzte, az írásban előterjesztett szakvéleményt a tanács elnöke felolvassa, vagy a jegyzőkönyvvezetővel felolvastatja. Ha a szakvélemény felolvasása után a 109. § alapján a szakértő meghallgatása szükséges, a tárgyalást el kell napolni, és a szakértőt a kitűzött tárgyalásra meg kell idézni.

(2) Ha a szakértő az idézés ellenére a tárgyaláson nem jelenik meg, a bíróság hivatalból vagy indítványra engedélyezheti az írásban előterjesztett szakvélemény felolvasását. Ha a szakértői vélemény felolvasása után az ügyész, a vádlott, a védő, a sértett vagy a magánfél kérdéseket kíván feltenni, a tárgyalást el kell napolni, és a szakértőt a kitűzött tárgyalásra ismételtén meg kell idézni.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározottakon kívül fel lehet olvasni a szakvéleményt, ha a szakértőt a tárgyaláson már meghallgatták, de a tárgyalást a 287. § (3) bekezdése alapján előről kell kezdeni.”

175. § A Be. 301. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A tárgyaláson csatolt, valamint benyújtott iratokat a tanács elnöke a tárgyalási jegyzőkönyvhöz mellékel.”

176. § (1) A Be. 304. §-a a következő új (2) és (3) bekezdéssel egészül ki, és az eredeti (2) és (3) bekezdés számozása (4) és (5) bekezdésre módosul:

„(2) A megkeresett bírósággal közölni kell a vádlott, a védő és a sértett nevét és lakcímét, a bizonyítás során tisztázandó tényállást, a kihallgatandó személyek nevét és lakcímét, valamint azt, hogy milyen körülményekre kell őket kihallgatni. A megkeresett bíróság részére meg kell küldeni azokat az iratokat vagy az iratok másolatát, amelyek a megkeresés teljesítéséhez szükségesek.

(3) A megkeresett bíróság a megkeresést harminc napon belül teljesíti. Ha a megkeresett bíróság a megkeresést harminc napon belül nem teljesítette, a teljesítés akadályát a megkereső bírósággal közli. Ha a megkeresés teljesítésére részben más bíróság illetékes, a megkeresett bíróság — a rá háruló bizonyítás felvétele után — az iratokat az illetékes más bíróságnak küldi meg, és erről a megkereső bíróságot értesíti.”

(2) A Be. 304. §-ának eredeti (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A vádlott, a védő és a sértett értesítését mellőzni kell, ha a megjelenésük következtében a tanúnak a 96. § alapján zártan kezelt adatai a felsoroltak előtt ismertté válnának. A vádlott és a védő értesítését mellőzni lehet a tizennegyedik életévét be nem töltött tanú kihallgatására vonatkozó bizonyítás felvételéről [280. § (1) bek.]”

177. § A Be. 305. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„305. § (1) Ha a bíróság a bizonyítás eredményéhez képest az ügy teljesebb felderítését tartja szükségesnek, hivatalból vagy indítványra új bizonyítás felvételét, illetőleg bizonyíték megszerzését rendelheti el. Ha ez nyomban nem lehetséges, a bíróság a tárgyalást elnapolja, és a bizonyítást az új határnapra kitűzött tárgyaláson veszi fel.

(2) Ha a bizonyítás felvétele kiküldött bíró vagy megkeresett bíróság útján nem lehetséges (304. §), továbbá, ha a bizonyítás kiegészítése tárgyaláson nem végezhető el, a bíróság az ügyészt bizonyítási eszköz felkutatására hívja fel.

(3) Az ügyész, a vádlott és a védő a bizonyítás eredményéhez képest a különösen védett tanúhoz újabb kérdések feltevését indítványozhatja. A különösen védett tanúnak a bíróság is tehet fel kérdéseket. Ebben az esetben a 268. § (2) és (3) bekezdése szerint kell eljárni.

(4) Ha a vádlott vagy a védő a különösen védetté nyilvánított tanút akár a tárgyaláson, akár az (1) bekezdésben meghatározott intézkedéseket követően — annak eredményeként — megnevezi vagy a személyét más, kétséget kizáró módon azonosítja, a bíróság a tanú különösen védetté nyilvánítását megszünteti. Ebben az esetben a tanú idézésére és kihallgatására az általános szabályok irány-

adóak; a tanács elnöke szükség esetén hivatalból vagy indítványra a tanú védelmének más formáját kezdeményezi.”

178. § A Be. 306. §-a helyébe a következő rendelkezés lép, és a 306. § a következő alcímet kapja:

„A bizonyítás mellőzése

306. § A bíróság a bizonyítást mellőzheti az olyan bűncselekmény miatt, amelynek a vád tárgyává tett jelentősebb súlyú bűncselekmény mellett a felelősségre vonás szempontjából nincs jelentősége.”

179. § A Be. 307. §-ának második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha a bíróság az eljárást a vádlottnak a bűncselekmény elkövetése után bekövetkezett elmebetegsége miatt vagy azért függesztette fel, mert a vádlott ismeretlen helyen tartózkodik, elkobzást, illetőleg vagyoneklobzást rendelhet el.”

180. § A Be. 309. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„309. § (1) A tárgyalás elnapolása után, ha szükséges, a bíróság tanácsulésen is határozhat az ügy áttételéről [308. § (1) bek.], az ügyek egyesítéséről vagy elkülönítéséről [308. § (2) bek.], az eljárás felfüggesztéséről [266. § (1)—(3) és (6) bek.] vagy megszüntetéséről [267. § (1) bek. c)—e) pont], eljárási cselekmény elvégzése iránti intézkedésről (268. §), valamint a személyi szabadság elvonásával vagy korlátozásával járó kényszerintézkedésről.

(2) Az (1) bekezdésben fel nem sorolt kérdésekben, a tárgyaláson kívül a tanács elnöke határoz.”

181. § A Be. 310. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha az ügyész — a vád tárgyává tett és azokkal összefüggő tények tekintetében — úgy látja, hogy a vádlott más bűncselekményben bűnös, vagy más bűncselekményben is bűnös, mint amely miatt ellene vádat emelt, a 321. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésig a vádat megváltoztatja, illetőleg kiterjeszti, vagy a vádirat kiegészítése végett a tárgyalás elnapolását indítványozza.”

182. § A Be. 312. §-a (3) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a sértett pótmagánvádlóként kíván fellépni, a vádindítványt az ügyben addig eljárt bírósághoz nyújtja be.”

183. § A Be. 314. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha ugyanazon vádlott érdekében több védő jár el, a védőbeszédet a vezető védő vagy az általa kijelölt védő tartja. Ha a sértett, a magánfél és az egyéb érdekelt érdekében több képviselő jár el, a felszólalást — megegyezésük szerint — egyikük tartja.”

184. § A Be. 316. §-ának második mondata helyébe a következő mondat lép:

„A sértett nyilatkozhat arról, hogy a vádlott bűnösségének megállapítását és megbüntetését kívánja-e.”

185. § A Be. 317. §-ának (1) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Ha a vádlottnak nincs védője, e felszólalásra a perbeszédre vonatkozó szabályok [314. § (3) és (4) bek.] az irányadóak.”

186. § (1) A Be. 321. §-ának (2) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A tárgyaláson meghozott határozat — a bíróság tagjai által aláírt — rendelkező részének eredeti példányát a tárgyalási jegyzőkönyvhöz kell fűzni.”

(2) A Be. 321. §-a (3) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az ügydöntő határozat rendelkező részét a tanács elnöke állva olvassa fel, és a jelenlevők állva hallgatják meg, a tanács elnöke valamely jelen lévő személy egészségi állapotára tekintettel e szabály alól kivételt tehet.”

(3) A Be. 321. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a bíróság az ügydöntő határozat meghozatala előtt azt állapítja meg, hogy a vád tárgyává tett cselekmény a vádirati minősítéstől eltérően minősülhet, a tárgyalást a védelem előkészítése érdekében elnapolhatja, erre nézve a jelen lévő ügyészt, a vádlottat és a védőt meghallgatja.”

187. § A Be. 322. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„322. § (1) Ha az ügy bonyolultsága, a határozat nagy terjedelme vagy más fontos ok szükségessé teszi, a határozat meghozatalára és kihirdetésére a tárgyalás nyolc, kivételesen tizenöt napra elnapolható. A határozat kihirdetésének határnapját a tárgyalás elnapolásakor ki kell tűzni.

(2) Az (1) bekezdés alapján kitűzött tárgyaláson a tárgyalás legutóbbi részéről készült jegyzőkönyvet nem kell ismertetni. Ha a tárgyaláson a vádlott a szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, az ítélet a távollétében kihirdethető.”

188. § (1) A Be. 323. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A fellebbezőnek meg kell jelölnie, hogy a határozat mely rendelkezését sérelmezi, és a fellebbezés mire irányul. A fellebbezési ok téves megjelölése, vagy a fellebbezés egyébként téves volta miatt a fellebbezés érdemi elbírálását nem lehet megtagadni. Az ügyésznek meg kell jelölnie azt is, ha a vádlott terhére fellebbez [354. § (2) bek.].

(3) A fellebbezésben új tényt is lehet állítani, új bizonyítékra is lehet hivatkozni, és olyan bizonyítást is lehet indítványozni, amelyet az első fokon eljárt bíróság mellőzött.”

189. § A Be. 327. §-a és alcíme helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Határozat a kényszerintézkedésről és az összbüntetésbe foglalásról

327. § (1) Ha az ügydöntő határozat a kihirdetésekor nem emelkedik jogerőre, a bíróság az előzetes letartóztatás, az ideiglenes kényszerorvoskezelés, a lakhelyelhagyási tilalom vagy a házi őrizet felől nyomban határoz.

(2) Az (1) bekezdés esetén az előzetes letartóztatás a 129. § (2) bekezdésének *a)*, *b)* vagy *d)* pontjában meghatározott okokon kívül akkor is elrendelhető, ha az ítéletben kiszabott szabadságvesztés tartamára figyelemmel a vádlott szökésétől vagy elrejtőzésétől kell tartani.

(3) A vádlott felmentése, próbára bocsátása, az eljárás megszüntetése esetén, vagy ha a bíróság nem szabott ki végrehajtandó szabadságvesztést, illetőleg ha a felmentés esetén nem rendelt el kényszerorvoskezelést, az előzetes letartóztatást, a lakhelyelhagyási tilalmat, a házi őrizetet, illetőleg az ideiglenes kényszerorvoskezelést megszünteti, és nyomban intézkedik a vádlott szabadlábra helyezéséről.

(4) Az ítélet jogerőre emelkedése esetén, ha ennek feltételei fennállnak, a bíróság lehetőleg azonnal lefolytatja az összbüntetési eljárást.”

190. § (1) A Be. 330. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a vádlott bűnösségét a bíróság próbára bocsátás ideje alatt vagy a próbára bocsátás előtt elkövetett bűncselekmény miatt állapítja meg, a próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezi, és halmazati büntetést szab ki.”

(2) A Be. 331. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a felmentés alapja büntethetőséget kizáró vagy megszüntető ok, a bíróság elkobzást, illetőleg vagyonelkobzást rendelhet el.”

191. § (1) A Be. 332. §-ának (1) bekezdése a következő *e)* ponttal egészül ki:

(A bíróság az eljárást megszünteti)

„*e)* a büntethetőséget megszüntető egyéb ok [Btk. 32. § *e)* pont] esetén.”

(2) A Be. 332. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és e § a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A bíróság az (1) vagy (2) bekezdésben meghatározott ok észlelésekor az eljárást nyomban megszünteti.

(4) Az eljárás megszüntetéséről a bíróság értesíti a magánfelet azzal a figyelmeztetéssel, hogy a polgári jogi igényét egyéb törvényes úton érvényesítheti.”

192. § A Be. 334. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„334. § Az eljárásnak a 332. § (1) bekezdése *a)*—*b)* és *e)* pontja alapján történt megszüntetése esetén a bíróság elkobzást, illetőleg vagyonelkobzást rendelhet el.”

193. § A Be. 335. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A polgári jogi igényt a bíróság az ítéletben lehetőleg érdemben bírálja el; annak helyt ad, vagy azt elutasítja. Ha ez jelentékenyen késleltetné az eljárás befejezését, valamint a vádlottat felmentése esetén a bíróság a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja.”

194. § (1) A Be. 337. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés esetében a bíróság elkobzást rendelhet el, és a polgári jogi igényt érdemben elbíráhatja.”

(2) A Be. 337. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha a vádlottal szemben több bűncselekmény miatt emeltek vádat, és valamely vád tárgyává tett cselekményről a bíróság megállapítja, hogy az szabálysértés, a bíróság e szabálysértés miatt az eljárást megszüntetheti, ha a vád tárgyává tett más bűncselekmény mellett e cselekménynek a felelősségre vonás szempontjából nincs jelentősége.”

195. § A Be. 338. §-ának (3) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Ha a bűnügyi költség, illetőleg annak meghatározott része a bűnösnek kimondott vádlottak szerint nem különíthető el, a bíróság a vádlottakat egyetemlegesen kötelezi a bűnügyi költség viselésére.”

196. § A Be. 339. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az állam viseli azt a költséget is, amely annak kapcsán merült fel, hogy a vádlott süket, néma, vak, illetőleg a magyar nyelvet nem ismeri, vagy az eljárás során regionális vagy kisebbségi nyelvét használta.

(3) Ha a vádat az ügyész képviselte, és a bíróság a vádlottat felmenti, az állam a határozat jogerőre emelkedésétől számított tizenöt napon belül — a külön jogszabályban meghatározott mértékben — megtéríti a vádlott készkiadását, továbbá védőjének az eljárás során nem előlegezett díját és a készkiadását.”

197. § A Be. 342. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„342. § (1) Ha e törvény szerint a tárgyalás az ügyész, illetve a védő távollétében megtartható, az I. és II. Cím rendelkezéseit az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Ha az ügyész nincs jelen a tárgyaláson, a vádiratból a vádat a bíróság ismerteti.

(3) Ha a vád kiterjesztésének feltételei állnak fenn, és az ügyész nincs jelen a tárgyaláson, erről a bíróság az ügyészt a tárgyalás elnapolása vagy az eljárás elkülönítése mellett értesíti.

(4) Ha védő nincs jelen a tárgyaláson, a védőbeszédet a vádlott adhatja elő.

(5) Ha a kihirdetés útján közölt ügydöntő határozat ellen a vádlott és a védő nem jelentett be fellebbezést, a bíróság azt a tárgyaláson jelen nem levő ügyésszel a rendelkező rész kézbesítése útján közli. Ha az ügydöntő határozatot a bíróság az ügyésszel a rendelkező rész kézbesítése útján közli, az ügyész a fellebbezését öt napon belül jelentheti be. E határidő elmulasztása ellen nincs helye igazolásnak.”

198. § A Be. 348. §-a (1) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az ítélet tényállásának megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, valamint intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit a másodfokú bíróság arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.”

199. § A Be. 351. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A másodfokú bíróság a határozatát az első fokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az első fokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak [323. § (3) bek.], és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.”

200. § (1) A Be. 352. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*Megalapozatlanság [351. § (2) bek.] esetében a másodfokú bíróság*]

„*b)* az első fokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapíthat meg, ha a felvett bizonyítás alapján a vádlott felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének van helye.”

(2) A Be. 352. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdés esetében a másodfokú bíróság csak azokkal a tényekkel kapcsolatban értékelheti az első fokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyekre bizonyítást vett fel.”

201. § A Be. 353. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„353. § (1) A másodfokú bírósági eljárásban bizonyításnak hivatalból a 351. § (2) bekezdésében meghatározott okok esetén, indítványra a 323. § (3) bekezdése alapján van helye.

(2) Az első fokú bíróság ítélete megalapozatlanságának kiküszöbölése végett bizonyításnak akkor van helye, ha a megállapított tényállás nincs felderítve vagy hiányos. A bizonyítás felvételére — a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel — tárgyalást kell kitűzni.

(3) Ha az ügyben a bünteteskiszabási körülmények további tisztázása érdekében a vádlott meghallgatása szükséges, a másodfokú bíróság nyilvános ülést tart.”

202. § (1) A Be. 354. §-ának (1) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Ez irányadó akkor is, ha a másodfokú bíróság a 353. § alapján bizonyítást vesz fel, és annak eredményeként súlyosabb bűncselekmény állapítható meg.”

(2) A Be. 354. §-a a következő (4)—(6) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A súlyosítási tilalom folytán a másodfokú bíróság a vádlott terhére bejelentett fellebbezés hiányában nem szabhat ki

a) büntetést azzal szemben, akinek az ügyét első fokon önállóan alkalmazott intézkedéssel bírálták el,

b) pénzbüntetés helyett közérdekű munkát vagy szabadságvesztést, közérdekű munka helyett szabadságvesztést,

c) felfüggesztett szabadságvesztés helyett végrehajtandó szabadságvesztést; végrehajtandó szabadságvesztés helyett hosszabb tartalmú szabadságvesztést, annak felfüggesztése mellett sem,

d) végrehajtandó pénzbüntetés vagy közérdekű munka helyett felfüggesztett szabadságvesztést,

e) felfüggesztett pénzbüntetés helyett végrehajtandó pénzbüntetést, végrehajtandó pénzbüntetés helyett nagyobb összegű pénzbüntetést, annak felfüggesztése mellett sem,

f) az első fokú bíróság által nem alkalmazott mellékbüntetést,

g) az első fokon főbüntetés helyett önálló büntetésként alkalmazott mellékbüntetés helyett főbüntetést.

(5) Ha az első fokú bíróság az elkobzásról, illetőleg a vagyonelkobzásról a törvény rendelkezése ellenére nem rendelkezett, a tényállás azonban a döntéshez szükséges adatokat tartalmazza, erről a másodfokú bíróság is határozhat abban az esetben is, ha a terhelt terhére nem jelentettek be fellebbezést.

(6) Ha az első fokú bíróság szabálysértés miatt alkalmazott jogkövetkezményt [337. § (1) bek.], e jogkövetkezmény a másodfokú eljárásban akkor súlyosítható, ha a fellebbezés a felmentő rendelkezés ellen irányul, vagy az a szabálysértés miatt alkalmazott jogkövetkezmény súlyosítását célozza.”

203. § A Be. 355. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„355. § Az életfogytig tartó szabadságvesztés esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának későbbi időpontban történő meghatározását, illetőleg a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének kizárását a büntetés súlyosításának; az erre irányuló fellebbezést a vádlott terhére bejelentettnek kell tekinteni.”

204. § A Be. 358. §-a (1) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(*A másodfokú bíróság tanácsának elnöke*)

„*d)* a vádlottnak és a védőnek kézbesíti a más által bejelentett fellebbezést és a másodfokú bíróság mellett működő ügyész indítványát,”

205. § A Be. 359. §-a (3) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A 188. § (1) bekezdésének *b)* pontja alapján az eljárás akkor függeszthető fel, ha a tárgyalás a vádlott távollétében nem tartható meg.”

206. § (1) A Be. 361. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A másodfokú bíróság nyilvános ülést tart, ha a megalapozatlanság esetén a hiánytalan, illetőleg a helyes tényállás az iratok tartalma vagy ténybeli következtetés útján megállapítható, illetőleg ha az ügyben a büntetőkiszabási körülmények további tisztázása érdekében a vádlott meghallgatása szükséges.”

(2) A Be. 361. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A nyilvános ülés megtartására a tárgyalásra (366. §) vonatkozó szabályokat kell alkalmazni azzal, hogy az ügy előadása — ha a jelenlévők nem kérik — mellőzhető.”

207. § A Be. 363. §-t megelőző alcím helyébe a következő alcím, és a 363—365. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„A tárgyalás

363. § (1) A másodfokú bírósági eljárásban a XIII. Fejezet rendelkezéseit a következő eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Bizonyítás felvételére — a 353. § (3) bekezdésének esetét kivéve — tárgyalást kell kitűzni.

364. § (1) A vádlottat a tárgyalásra idézni kell, ha a másodfokú bíróság a tárgyaláson bizonyítást vesz fel, vagy a megítélése szerint a vádlott jelenléte szükséges. Ha a megidézett vádlott fogva van, a másodfokú bíróság az előállítása iránt intézkedik. A vádlottnak az idézést legalább öt nappal a tárgyalás előtt kell kézbesíteni.

(2) Kötelező védelem esetén a védőt a tárgyalásra idézni kell.

(3) Ha a vádlottat a tárgyalásra nem kell idézni, a tárgyalásról értesíteni kell. A fogva lévő vádlottat saját vagy a védője kérelmére a tárgyalásra elő kell állítani.

(4) A tárgyalásról értesíteni kell az ügyészt, a kötelező védelem esetén kívül a védőt, a sértettet, valamint azokat, akik fellebbeztek. Az értesítést olyan időben kell kiadni, hogy a kézbesítése legalább öt nappal a tárgyalás előtt megtörténjék.

365. § (1) A tárgyalást a vádlott távollétében meg lehet tartani, ha

a) a szabadlábon lévő vádlott szabályszerű értesítése megtörtént,

b) a vádlottat a tárgyalásról azért nem lehetett értesíteni, mert a lakcímének megváltozását nem jelentette be.

(2) A megidézett vádlott távollétében a tárgyalás akkor is megtartható, ha a vádlott előzetesen bejelentette, hogy

azon nem kíván részt venni, illetőleg a vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést.”

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben említett esetekben a tárgyalás elmulasztása miatt nincs helye igazolásnak.”

208. § A Be. 366. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„366. § (1) A tárgyaláson a tanács elnöke által kijelölt bírő az ügyet előadja. Ismerteti az első fokú bíróság ítéletét, a fellebbezést és az arra tett észrevételeket, továbbá az iratokból azt, ami az ügy felülbírálásához szükséges. Az első fokú bíróság ítélete indokolásának ismertetése mellőzhető, ha azt a jelenlévők nem kérik, és azt a másodfokú bíróság sem tartja szükségesnek.

(2) A bíróság tagjai, az ügyész, a vádlott, a védő és a sértett az ügy előadásának kiegészítését kérhetik.

(3) Ezután a fellebbezésre jogosultaknak [324. § (1) bek.] lehetővé kell tenni, hogy az előterjesztéseiket, illetőleg indítványukat megtehessek.

(4) A bizonyítást az ügy előadása, illetve a (3) bekezdésben írt indítványok megtétele után kell felvenni.

(5) Az ügy előadása, illetőleg a bizonyítás felvétele után az erre jogosultak perbeszédet tartanak, illetőleg felszólalnak. Perbeszédet először a fellebbező tart. Ha az ügyész is fellebbezett, először ő mondja el a perbeszédet.

(6) Ha a másodfokú bíróság az ügydöntő határozat meghozatala előtt azt állapítja meg, hogy a cselekmény az első fokú bíróság által megállapított minősítéstől eltérően minősülhet, a 321. § (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően jár el.”

209. § A Be. 367. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„367. § (1) A másodfokú bíróság ügydöntő határozatát a fellebbezővel is közölni kell.

(2) A másodfokú bíróság az ügydöntő határozatát kézbesíti az ügyésznek, a vádlottnak, a védőnek, a sértettnek és annak, akire a határozat rendelkezést tartalmaz.”

210. § A Be. 368. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„368. § Az első fokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése esetén az előzetes letartóztatásról, a lakhelyelhagyási tilalomról, a házi őrizetről, az ideiglenes kényszerógyógykezelésről és az úti okmány elvételéről a másodfokú bíróság a hatályon kívül helyező végzésben határoz.”

211. § A Be. 369. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Intézkedések a fellebbezés elintézése után

369. § (1) A fellebbezés elintézése után a másodfokú bíróság a határozatának kiadmányait kézbesíti, és az ügy iratait a határozatának kiadmányával és a tárgyalásról, illetve a nyilvános ülésről készült jegyzőkönyvvel visszaküldi az első fokú bíróságnak.

(2) Ha a másodfokú bíróság a vádlottat távollétében részesítette megrovásban (Btk. 71. §), ennek foganatosításáról az első fokú bíróság tanácsának elnöke gondoskodik.”

212. § A Be. 371. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, e § a következő új (2) bekezdéssel egészül ki, és az eredeti (2) és (3) bekezdés számozása (3) és (4) bekezdésre módosul:

„(1) A másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét helyben hagyja, ha a fellebbezés alaptalan, illetőleg egyébként az ítéletet nem kell hatályon kívül helyezni, vagy nem kell, illetőleg — a súlyosítási tilalom vagy a (2) bekezdés rendelkezése folytán — nem lehet megváltoztatni.

(2) Ha a tényállás kiegészítésére, illetve helyesbítésére [352. § (1) bek. a) pont] nem került sor, az első fokú bíróság ítéletében a törvényi büntetési tételkeretek között kiszabott büntetés kisebb megváltoztatásának nincs helye.”

213. § A Be. 372. §-ának eredeti szövege az (1) bekezdés jelölést kapja, és e § a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét megváltoztathatja akkor is, ha a 352., illetőleg 353. § alapján a másodfokú eljárásban az első fokú bíróság ítélete megalapozatlanságának kiküszöbölésére került sor.”

214. § (1) A Be. 373. §-ának eredeti szövege az (1) bekezdés jelölést kapja, és e bekezdés II. c) pontjának helyébe a következő rendelkezés lép:

(A másodfokú bíróság tanácsulésen hatályon kívül helyezi az első fokú bíróság ítéletét, és az első fokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha)

„c) a bíróság a hatáskörét túllépte, katonai büntető-eljárás hatálya alá tartozó, vagy más bíróság kizárólagos illetékességébe tartozó ügyet bírált el,”

(2) A Be. 373. §-a a következő (2) és (3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az (1) bekezdés II. a) pontja alapján az ítéletet nem kell hatályon kívül helyezni, ha a másodfokú bíróság a bűncselekmény minősítésének megváltoztatása folytán állapítja meg, hogy az ügyben az első fokú bíróság tanácsának kellett volna eljárnia.

(3) Az (1) bekezdés II. d) pontja alapján,

a) ha a másodfokú bíróság a bűncselekmény minősítésének megváltoztatása folytán állapítja meg, hogy az első fokú bírósági tárgyaláson védő részvétele kötelező lett volna [242. § (1) bek. b) pont], az ítéletet csak akkor kell hatályon kívül helyezni, ha az ügyész eredetileg is olyan bűncselekmény miatt emelt vádat, amelyre a törvény öt évi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztést rendel, vagy a bíróság az első fokú eljárás során megállapította a vádtól eltérő súlyosabb minősítés lehetőségét,

b) nincs helye az ítélet hatályon kívül helyezésének a védő részvételének hiánya miatt, ha az első fokú bíróság a cselekményt tévesen minősítette öt évi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekménynek.”

215. § (1) A Be. 374. §-a (1) bekezdésének bevezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha a másodfokú bíróság az eljárást a 373. § (1) bekezdésének I. a) pontja alapján szünteti meg, vagy az eljárást a 188. § (1) bekezdésének b) pontjában írt okból függeszti fel, az első fokú bíróság ítéletének az elkobzásra, vagyonelkobzásra és a polgári jogi igény megállapítására vonatkozó rendelkezését”

(hatályban tartja,)

(2) A Be. 374. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A felmentő ítéletet, illetőleg az ítélet felmentő rendelkezését a 373. § (1) bekezdésének II. d) pontja alapján nem kell hatályon kívül helyezni, ha az ítéletet a vádlott vagy a védő távollétében hozták meg.”

216. § (1) A Be. 375. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, és az első fokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a 373. § (1) bekezdésének II. pontjában fel nem sorolt olyan eljárási szabálysértés történt, amely lényeges hatással volt az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására. Ilyennek kell tekinteni különösen, ha az eljárásban részt vevő személyek a törvényes jogaikat nem gyakorolhatták, vagy ezek gyakorlását korlátozták, illetőleg ha az első fokú bíróság az indokolási kötelezettségének nem tett eleget. A másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezheti, és az első fokú bíróságot új eljárásra utasíthatja akkor is, ha a nyilvánosságot a tárgyalásról törvényes ok nélkül kizárták.”

(2) A Be. 375. §-a a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az ítéletet az (1) bekezdés alapján nem kell hatályon kívül helyezni, ha a bíróság a törvény kötelező rendelkezése ellenére nem tartott előkészítő ülést.

(4) Ha az első fokú bíróság a lefoglalt dologról, az elkobzásról, illetőleg a vagyonelkobzásról a törvény rendelkezése ellenére nem rendelkezett, és a döntéshez szükséges adatok a másodfokú eljárás során bizonyítás felvétele keretében nem tisztázhatóak, a másodfokú bíróság az első fokú bíróságot az 569. § (1) bekezdésében írt különleges eljárás lefolytatására utasítja.”

217. § A Be. 376. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„376. § (1) A másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, és az első fokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a 352. § alapján ki nem küszöbölhető megalapozatlanság a bűnösség megállapítását vagy a büntetés kiszabását, illetőleg az intézkedés alkalmazását lényegesen befolyásolta.

(2) Az ítélet felmentő rendelkezését nem kell hatályon kívül helyezni, ha az ítélet csupán egyéb részében megalapozatlan.”

218. § A Be. 378. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A hatályon kívül helyező végzés indokolása tartalmazza a hatályon kívül helyezés okát, továbbá a másodfokú bíróságnak a megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatását.”

219. § (1) A Be. 379. §-ának alcíme helyébe a következő alcím lép:

„A polgári jogi igény és az egyéb érdekelt tulajdonjogát érintő rendelkezés”

(2) A Be. 379. §-a a következő (3)—(5) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha az egyéb érdekelt az első fokú bíróság ítéletének elkobzást, illetőleg vagyoneklobzást elrendelő rendelkezése ellen fellebbezést jelentett be, és a másodfokú bíróság e fellebbezés vagy bármely más fellebbezés alapján az első fokú bíróságnak az — egyéb érdekelt tulajdonjogát érintő — elkobzást, illetőleg vagyoneklobzást kimondó rendelkezését

a) nem változtatta meg, és nem helyezte hatályon kívül, a másodfokú bíróság az iratokat az egyéb érdekelt tulajdonjogra vonatkozó igényének elbírálására első fokon hatáskörrel és illetékességgel rendelkező polgári ügyben eljáró bíróságnak küldi meg,

b) megváltoztatta, de az elkobzást, illetőleg vagyoneklobzást nem mellőzte, az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság határozatának az egyéb érdekelt részére történő közléséről az egyéb érdekeltnek az 55. § (3) bekezdésében írt jogára való tájékoztatással gondoskodik.

(4) Ha az egyéb érdekelt tulajdonjogát érintő elkobzást, illetőleg vagyoneklobzást a másodfokú bíróság rendeli el, a határozat rendelkező részének tartalmaznia kell az egyéb érdekeltnek az 55. § (3) bekezdésében írt jogára történő tájékoztatást.

(5) Az (1) bekezdés esetén a polgári perben eljáró elsőfokú bíróság az egyéb érdekelt tulajdonjogi igényét az egyéb érdekeltnek a büntetőeljárás során bejelentett fellebbezése keretei között, a Polgári perrendtartás szerint bírálja el.”

220. § A Be. XIV. Fejezetének IV. Címe és 382—384. §-a helyébe a következő cím és rendelkezések lépnek:

„A MÁSODFOKÚ ELJÁRÁS SORÁN HOZOTT NEM ÜGYDÖNTŐ VÉGZÉS ELLENI FELLEBBEZÉS

382. § A másodfokú bíróság eljárása során hozott olyan, nem ügydöntő végzés elleni jogorvoslatra, amely ellen az első fokú eljárásban fellebbezésnek lenne helye, a 326. §-t és az I—III. Címbe foglaltakat az e Címbe meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

383. § (1) A másodfokú bíróság eljárása során a kényszerintézkedés elrendeléséről, megszüntetéséről, a kényszerintézkedés tartamának egy évet meghaladó felülvizsgálatáról hozott végzés ellen, valamint a másodfokú eljárás-

ban hozott, olyan nem ügydöntő végzés ellen, amely ellen az első fokú eljárásban fellebbezésnek lenne helye, ha a végzést

a) a megyei bíróság hozta, az ítéletáblához,

b) az ítéletábla hozta, a Legfelsőbb Bírósághoz fellebbezésnek van helye.

384. § Az ítéletábla, illetőleg a Legfelsőbb Bíróság a fellebbezést tanácsülésein bírálja el.”

221. § (1) A Be. XIV. Fejezetének V. Címe helyébe a következő „XV. Fejezet” jelölés és fejezetcím lép:

„XV. Fejezet

A MEGISMÉTELT ELJÁRÁS”

(2) A Be. 385—386. §-a helyébe a következő rendelkezés, és a 385. § elé a következő alcím lép:

„Általános rendelkezések

385. § A bíróság határozatának hatályon kívül helyezése folytán megismételt eljárásban a XIII. Fejezet rendelkezéseit az e Fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

386. § (1) A megismételt eljárásban a bíróság soron kívül jár el.

(2) A megismételt eljárásban a bíróság az ügyet a hatályon kívül helyező határozat okainak és indokainak figyelembevételével bírálja el.

(3) A megismételt eljárásban hozott ítélet felülbírlata során a másodfokú bíróságot változatlan tényállás mellett sem kötik a hatályon kívül helyező határozatban kifejtett okok és indokok.”

(3) A Be. XV. Fejezete, valamint e Fejezet I. Címe és a 387. § alcíme helyébe a következő I. Cím lép:

„I. Cím

*AZ ELSŐ FOKÚ BÍRÓSÁGI ELJÁRÁS
MEGISMÉTLÉSE”*

(4) A Be. 387—389. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„387. § (1) A tárgyalás megkezdése után a tanács elnöke ismerteti a másodfokú bíróság hatályon kívül helyező határozatát, az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezett határozatát, valamint a vádiratot.

(2) Ha az ügyész a vádat az elsőfokú bíróság határozatának hatályon kívül helyezése után módosította, a módosított vádiratot az ügyész ismerteti.

(3) Ha a vádlott nem kíván vallomást tenni, a tanács elnöke a hatályon kívül helyezett határozat alapjául szolgáló tárgyaláson tett vallomását is felolvashatja.

388. § (1) A tanú kihallgatása, illetőleg a szakértő meghallgatása helyett a tanúnak a hatályon kívül helyezett határozat alapjául szolgáló tárgyaláson tett vallomásáról, illetőleg a szakértőnek az ott előterjesztett szakvéleményéről készült jegyzőkönyvet fel lehet olvasni.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható, ha az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése azért történt, mert az ítélet megalapozatlanságát a másodfokú bírósági eljárásban nem lehetett kiküszöbölni.

(3) A (2) bekezdés nem zárja ki annak a tanúvallomásnak, illetőleg szakvéleménynek a felolvasását, amely nem az ítéleti tényállás megalapozatlan részére vonatkozik.

389. § (1) Ha a vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést, a megismételt eljárásban nem lehet a felmentett vádlott bűnösségét megállapítani, illetőleg a hatályon kívül helyezett ítéletben kiszabott büntetésnél súlyosabb büntetést kiszabni, vagy büntetés helyett alkalmazott intézkedésnél súlyosabb intézkedést alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdés nem irányadó, ha

a) az első fokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése a 373. § (1) bekezdésének II. a)–c) pontjában vagy 376. §-ának (1) bekezdésében meghatározott ok miatt történt,

b) a megismételt eljárásban felmerült új bizonyíték alapján a bíróság olyan új tényt állapít meg, amelynek folytán súlyosabb büntetést kell kiszabni, feltéve, hogy az ügyész ezt indítványozza,

c) az ügyész vádkiterjesztése folytán a vádlott bűnösségét más bűncselekményben is meg kell állapítani,

d) az első fokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére a felülvizsgálati eljárásban a terhelt terhére bejelentett felülvizsgálati indítvány folytán került sor.

(3) A (2) bekezdés esetében sem lehet a vádlott bűnösségét megállapítani, illetőleg súlyosabb büntetést kiszabni vagy a büntetés helyett alkalmazott intézkedésnél súlyosabb intézkedést alkalmazni, ha a másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét a 349. § (2) bekezdése alapján helyezte hatályon kívül.”

(5) A Be. 390. §-a és alcíme helyébe a következő rendelkezés és II. Cím lép:

„II. Cím

A MÁSODFOKÚ BÍRÓSÁGI ELJÁRÁS MEGISMÉTLÉSE

390. § Ha a Legfelsőbb Bíróság a másodfokú bíróság határozatát hatályon kívül helyezi, és a másodfokú bíróságot utasítja új eljárásra, a másodfokú bíróság eljárására az I. Cím rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.”

(6) A Be. 391. §-a és alcíme helyébe a következő rendelkezés és III. Cím lép:

„III. Cím

TÁRGYALÁS AZ ÜGYEK UTÓLAGOS EGYESÍTÉSEKOR

391. § (1) Az 568. § (3) bekezdése alapján kitűzött tárgyalás lefolytatására az e §-ban foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.

(2) A tárgyalás megkezdése után a tanács elnöke ismereti a bíróság utólagos egyesítést kimondó határozatát, valamint az alapügyekben hozott határozatokat.

(3) A bíróság a tárgyalás alapján a próbára bocsátást megszünteti; a próbára bocsátás előtt, illetőleg alatt elkövetett bűncselekményt elbíráló határozat büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezi, és halmazati büntetést szab ki.

(4) Ha a bíróság a tárgyalás alapján megállapítja, hogy az ügyek utólagos egyesítésének nem volt helye, az egyesítést kimondó végzést hatályon kívül helyezi.”

222. § A Be. 392—404. §-a, az e §-okat megelőző alcímek, Címek és Fejezet helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„NEGYEDIK RÉSZ

XVI. Fejezet

A PERÚJÍTÁS

A perújítás okai

392. § (1) A bíróság jogerős ítéletével elbírált cselekmény (alapügy) esetén perújításnak van helye, ha

a) az alapügyben akár felmerült, akár fel nem merült tényre vonatkozó olyan új bizonyítékot hoznak fel, amely valószínűvé teszi, hogy

1. a terheltet fel kell menteni, lényegesen enyhébb büntetést kell kiszabni, vagy büntetés helyett intézkedést kell alkalmazni, illetve a büntetőeljárást meg kell szüntetni,

2. a terhelt bűnösségét meg kell állapítani, vagy lényegesen súlyosabb büntetést, intézkedés helyett büntetést kell kiszabni, vagy büntetés helyett lényegesen súlyosabb intézkedést kell alkalmazni;

b) a terhelttel szemben ugyanazon cselekmény miatt több jogerős ítéletet hoztak, vagy a terheltet nem a valódi nevén ítélték el;

c) az alapügyben hamis vagy hamisított bizonyítékot használtak fel;

d) az alapügyben a bíróság, az ügyészség vagy a nyomozó hatóság tagja a köteletségét a büntető törvénybe ütköző módon megszegte;

e) az alapügyben az ítéletet a XXIV. Fejezet alapján a terhelt távollétében tartott tárgyaláson hozták.

(2) Az (1) bekezdés c) és d) pontja esetében perújításnak csak akkor van helye, ha

a) a perújítási okként megjelölt bűncselekmény elkövetését jogerős ítélet megállapította, vagy ilyen ítélet meghozatalát nem bizonyítottaság hiánya zárja ki, és

b) e bűncselekmény a bíróság határozatát befolyásolta.

393. § A 392. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti új bizonyítéknak kell tekinteni az olyan személy tanúvallomását is, aki az alapügyben a mentességi jogával élve a vallomástételt megtagadta.

394. § Perújításnak a terhelt terhére csak életében és csak az elévülési időn belül van helye. A perújítást nem zárja ki, hogy a terhelt büntetését végrehajtották, a terhelt javára szóló perújítást pedig az sem, hogy a terhelt büntetése megszűnt.

A perújítási indítvány

395. § (1) A terhelt terhére perújítási indítványt terjeszthet elő

a) az ügyész,
b) a pótmagánvádló, a felmentett vádlott bűnösségének megállapítása érdekében.

(2) A terhelt javára perújítási indítványt terjeszthet elő

a) az ügyész,
b) a terhelt,
c) a védő, kivéve ha a terhelt ezt megtiltja,
d) a kényszergyógykezelés elrendelése ellen — a terhelt hozzájárulása nélkül is — a terhelt törvényes képviselője és hozzátartozója,
e) a terhelt halála után egyenesági rokona, testvére vagy házastársa.

(3) A 392. § (1) bekezdésének e) pontja alapján csak a terhelt javára és csak abban az esetben lehet perújítást indítványozni, ha a terhelt a tartózkodási helyéről idézhető.

396. § (1) A nem jogosulttól származó perújítási indítványnak a bíróság részére történő megküldését az ügyész mellőzi, erről az indítvány előterjesztőjét írásban értesíti.

(2) A perújítási indítványban meg kell jelölni az indítvány okát és bizonyítékait. Az ok nem szabatos megjelölése a perújításnak nem akadálya.

(3) Ha bármely bíróság, más hatóság vagy hivatalos személy a hivatali hatáskörében olyan körülményről szerez tudomást, amelynek alapján perújítást lehet indítványozni, köteles erről a perújítás megengedhetőségének kérdésében döntésre jogosult bíróság területén működő ügyészt értesíteni.

A perújítási eljárás

397. § (1) A perújítás megengedhetőségének kérdésében, ha az alapügyben a helyi bíróság járt el első fokon, a megyei bíróság, ha a megyei bíróság járt el első fokon, az ítéltábla dönt.

(2) A perújítási indítványt — ha azt nem az ügyész nyújtja be — a perújítás megengedhetőségének kérdésében döntésre jogosult bíróság területén működő ügyésznél kell írásban benyújtani vagy jegyzőkönyvbe mondani. Az ügyész az indítványt a nyilatkozatával együtt, harminc napon belül megküldi a bíróságnak. Ha a pótmagánvádló nyújt be perújítási indítványt, azt közvetlenül a döntésre jogosult bíróságnál kell előterjesztenie.

(3) A perújítási indítvány megküldése előtt az ügyész nyomozást rendelhet el. Ha az ügyész nyomozást rendel el, a (2) bekezdésben írt határidő a nyomozás befejezésétől számít.

(4) Ha a perújítási indítványt a 392. § (1) bekezdésének e) pontja alapján terjesztették elő, a perújítási eljárást soron kívül kell lefolytatni.

398. § (1) A bíróság beszerzi az alapügy iratait, és ha a perújítás megengedhetőségében való döntéshez szükséges, az indítványozó által megjelölt bizonyítási eszközök felkutatása érdekében megkeresheti az ügyészt. A nyomozásra a IX. Fejezet rendelkezései a perújítási eljárás jellegének megfelelően irányadók. Előzetes letartóztatás, ideiglenes kényszergyógykezelés, lakhelyelhagyási tilalom és házi őrizet nem rendelhető el.

(2) A perújítási indítványt a bíróság másodfokú tanácsa tanácsulésen bírálja el.

(3) A perújítási indítvány a (2) bekezdés szerinti tanácsulés megkezdéséig visszavonható. Ha a 395. § (2) bekezdésének b)—e) pontjában felsoroltak valamelyike a perújítási indítványt akkor vonta vissza, amikor az ügyész azt a nyilatkozatával együtt még nem küldte meg a bíróságnak, a perújítási indítványt nem kell megküldeni a bíróságnak.

399. § (1) Ha a bíróság a perújítási indítványt alaposnak találja, a perújítást elrendeli, és az ügyet a megismételt eljárás lefolytatása végett megküldi az alapügyben eljáró elsőfokú bíróságnak, illetőleg a megismételt eljárás lefolytatására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bírósághoz teszi át, egyidejűleg az alapügyben hozott bármely rendelkezés végrehajtását felfüggesztheti, illetőleg felfüggesztheti. A 392. § (1) bekezdésének b) pontja esetében a bíróság az alapeljárást a 332. § (1) bekezdésének c) pontja alapján maga is megszüntetheti.

(2) Az alaptalan, az arra nem jogosulttól származó vagy az ugyanazon jogosult által a korábbival azonos tartalommal ismételt, vagy egyébként a korábbival azonos tartalommal ismételt előterjesztett perújítási indítványt a bíróság elutasítja. A határozatot közli azzal, aki a perújítási indítványt előterjesztette, és ha az indítványt nem az ügyész terjesztette elő, az ügyésszel is.

(3) Az ugyanazon jogosult által a korábbival azonos tartalommal ismételt előterjesztett vagy egyébként a korábbival azonos tartalommal ismételt előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a bíróság mellőzheti.

(4) A felmerült bűnügyi költséget a perújítási indítvány elutasítása esetén az indítványozó viseli, ha a perújítási indítványt az ügyész terjesztette elő, a bűnügyi költséget az állam viseli.

400. § (1) A perújítás elrendelése ellen fellebbezésnek nincs helye, a perújítási indítvány elutasítása miatt az indítványt előterjesztő fellebbezhet. A jogerős határozat elleni fellebbezés elbírálására vonatkozó határozat hozatalát a bíróság mellőzheti.

(2) A megyei bíróság végzése elleni fellebbezést az ítéltábla, az ítéltábla végzése elleni fellebbezést a Legfelsőbb Bíróság tanácsulésen bírálja el.

401. § (1) A perújítás elrendelése esetén a XI. és a XIII. Fejezet rendelkezéseit a perújítás jellegéből folyó eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A terheltnek a tárgyalásra szóló idézéssel együtt — ha ez korábban nem történt meg — a perújítást elrendelő végzést is kézbesíteni kell, a tárgyaláson a vádirat helyett a perújítással megtámadott ítéletet és a perújítást elrendelő végzést ismerteti a tanács elnöke.

402. § (1) Ha a bíróság — a tárgyalás eredményétől függően — megállapítja, hogy a perújítás alapos, az alapügyben hozott ítéletet vagy az ítéletnek a perújítással megtámadott részét hatályon kívül helyezi, és új ítéletet hoz, ha pedig a perújítást alaptalannak találja, azt elutasítja.

(2) Ha az alapügyben kiszabott büntetést összbüntetésbe foglalták, és a perújítás alapossága folytán az összbüntetési ítéletet is hatályon kívül kell helyezni, a bíróság az összbüntetési ítéletet is hatályon kívül helyezi, és — ha ennek feltételei fennállnak — lefolytatja az összbüntetési eljárást, feltéve, hogy ez az 574. § (1) bekezdése szerinti hatáskörét nem haladja meg; ellenkező esetben az iratokat az összbüntetési eljárás lefolytatására hatáskörrel rendelkező bíróságnak küldi meg.

(3) Ha a perújítási indítványt a terhelt javára terjesztették elő, az ítéletet a hátrányára nem lehet megváltoztatni.

(4) A perújítás elrendelése után hozott határozatok ellen az általános szabályok szerint van helye jogorvoslatnak.

403. § Perújítás esetében az érdemben elbírált polgári jogi igényt újból el kell bírálni, ha ezt az ügyész, a terhelt vagy a magánfél indítványozza. Az ügyész vagy a terhelt indítványára a szülői felügyeleti jog megszüntetése tárgyában újból határozni kell. Kizárólag a polgári jogi igény vagy a szülői felügyeleti jog kérdésében azonban perújításnak (új eljárásnak) csak a polgári perben eljáró bíróságnál lehet helye az arra meghatározott feltételek alapján és eljárás szerint.

404. § E fejezet rendelkezéseit akkor is megfelelően alkalmazni kell, ha a perújítási indítványt a bíróság eljárást megszüntető vagy tárgyalás mellőzésével hozott végzése ellen terjesztették elő.”

223. § A Be. 405. §-a elé a következő „XVII. Fejezet” jelölés kerül, és a 405—429. §-a, az e §-okat megelőző alcímek és Fejezet helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„XVII. Fejezet

A FELÜLVIZSGÁLAT

A felülvizsgálat okai

405. § Felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügyszövege határozata ellen akkor van helye, ha

a) a terhelt felmentésére vagy az eljárás megszüntetésére, illetve a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítására, továbbá kényszergyógykezelésének elrendelésére a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor,

b) a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki, vagy törvénysértő intézkedést alkalmaztak, illetőleg a büntetés végrehajtását a Btk. 90. §-ában foglalt kizáró ok ellenére függesztették fel,

c) a bíróság határozatának meghozatalára a 373. § (1) bekezdésének II—IV. pontjában meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor,

d) a bíróság határozatának meghozatalára a súlyosítási tilalom [354. és 355. §, 389. § (1) és (3) bek., 549. § (4) bek.] megsértésével került sor.

406. § (1) A terhelt javára felülvizsgálatnak van helye akkor is, ha

a) az Alkotmánybíróság a jogerős határozattal befejezett büntetőeljárás felülvizsgálatát elrendelte, feltéve, hogy a terhelt még nem mentesült a büntetett előlethez fűződő hátrányos következmények alól, vagy a kiszabott büntetés, illetőleg az alkalmazott intézkedés végrehajtása még nem fejeződött be, vagy a végrehajthatósága még nem szűnt meg,

b) ha nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv megállapította, hogy az eljárás lefolytatása vagy a bíróság jogerős határozata megsértette a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés valamely rendelkezését, feltéve, hogy a nemzetközi emberi jogi szerv joghatóságának a Magyar Köztársaság alávetette magát,

c) a Legfelsőbb Bíróság jogegységi határozatából következően a jogegységi határozattal nem érintett jogerős bírósági határozatnak a terhelt büntetőjogi felelősségét megállapító rendelkezése törvénysértő.

(2) A terhelt javára felülvizsgálatnak van helye akkor is, ha a büntetőjogi felelősség megállapítására, a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására olyan büntető jogszabály alapján került sor, amelynek alkotmányellenességét az Alkotmánybíróság megállapította, de a terhelt már mentesült a büntetett előlethez fűződő hátrányos következmények alól, vagy a büntetés végrehajtása már befejeződött, illetve végrehajthatósága megszűnt, illetőleg a terhelt már nem áll az intézkedés hatálya alatt. Ebben az esetben a felülvizsgálati indítványt az Alkotmánybíróság határozatának közlésétől számított hat hónapon belül lehet benyújtani.

407. § Nincs helye felülvizsgálatnak a Legfelsőbb Bíróságnak a törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslati, illetőleg jogegységi eljárása alapján hozott határozata ellen.

A felülvizsgálati indítvány

408. § Felülvizsgálati indítvány benyújtására jogosult

I. a terhelt terhére:

a) az ügyész,

b) felmentés vagy az eljárás megszüntetése esetén a magánvádló, illetőleg a pótmagánvádló,

II. a terhelt javára:

a) az ügyész,

b) a terhelt,

- c) a védő, kivéve, ha a terhelt ezt megtiltotta,
- d) a fiatakorú terhelt törvényes képviselője,
- e) a kényszergyógykezelés elrendelése ellen — a terhelt hozzájárulása nélkül is — a nagykorú terhelt törvényes képviselője és házastársa,
- f) a terhelt halála után egyenesági rokona, testvére és házastársa.

409. § (1) A 406. § (1) bekezdésében felsorolt esetekben a legfőbb ügyész hivatalból köteles a felülvizsgálati indítványt benyújtani.

(2) Ha bármely bíróság, más hatóság vagy hivatalos személy a hivatali hatáskörében azt észleli, hogy büntetőügyben a terhelt sérelmére a 405. vagy 406. §-ban meghatározott törvénysértés történt, köteles erről a legfőbb ügyészt értesíteni.

410. § (1) Felülvizsgálati indítványt a terhelt terhére a jogerős ügydöntő határozat közlésétől számított hat hónapon belül lehet előterjeszteni.

(2) A terhelt javára szóló felülvizsgálati indítvány benyújtása — a 406. § (2) bekezdésének esetén kívül — nincs határidőhöz kötve. Az indítvány benyújtását nem zárja ki, hogy a terhelt büntetését végrehajtották, vagy a terhelt büntethetősége megszűnt.

(3) Minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 406. § (1) bekezdésének b) pontján alapul.

411. § A büntető ügyben hozott jogerős határozatnak kizárólag a polgári jogi igény vagy a szülői felügyeleti jog megszüntetése kérdésében hozott rendelkezése ellen a Polgári perrendtartás szabályai szerint van helye felülvizsgálati kérelem előterjesztésének.

412. § (1) A felülvizsgálati indítvány az azt elbíráló bíróság határozathozatal céljából tartott tanácsüléséig visszavonható.

(2) A védő az általa előterjesztett felülvizsgálati indítványt csak a terhelt hozzájárulásával vonhatja vissza.

(3) A felülvizsgálati indítvány visszavonása esetén a bíróság a felülvizsgálati eljárást megszünteti.

A felülvizsgálati eljárás

413. § (1) A felülvizsgálati indítványt a felülvizsgálat okának és céljának megjelölésével az alapügyben eljár első fokú bíróságnál kell írásban benyújtani.

(2) A bíróság a felülvizsgálati indítványt az alapügy irataival együtt harminc napon belül felterjeszti a felülvizsgálati eljárás lefolytatására hatáskörrel rendelkező bírósághoz.

414. § (1) A felülvizsgálati indítványt — a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel — a Legfelsőbb Bíróság tanácsa, ha pedig az a Legfelsőbb Bíróság határozata ellen irányul, a Legfelsőbb Bíróság öt hivatásos bíróból álló tanácsa bírálja el.

(2) Ha a felülvizsgálati indítványt a 405. § c) pontjában meghatározott eljárási szabálysértés miatt nyújtották be az első fokon jogerőre emelkedett ügydöntő bírósági határo-

zat ellen, a felülvizsgálati indítványt az ítéletábra tanácsa bírálja el.

415. § A felülvizsgálati eljárás lefolytatására a másodfokú bírósági eljárás szabályait az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

416. § (1) A tanács elnöke az indítvány előterjesztőjét az indítványnak harminc napon belüli kiegészítésére hívja fel, ha nem lehet megállapítani, hogy a határozatot miért tartja sérelmesnek, vagy ha az indítványban nem felülvizsgálati okra hivatkozott.

(2) A felülvizsgálati eljárásban védő részvétele kötelező. A tanács elnöke védőt rendel ki, ha a terheltnek nincs védője, és szükség esetén a felülvizsgálati indítvány megfogalmazására hívja fel.

(3) Ha a kirendelt védő az indítványt harminc napon belül nem, vagy hiányosan nyújtja be, rendbírsággal sújtható.

417. § (1) A törvényben kizárt, az arra nem jogosulttól származó, az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett vagy az elkésett indítványt a felülvizsgálati indítvány alapján eljáró bíróság elutasítja. A 416. § (3) bekezdését kivéve ugyanígy jár el, ha a felülvizsgálati indítványt a felhívás ellenére nem, vagy hiányosan nyújtották be.

(2) Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a felülvizsgálati indítvány alapján eljáró bíróság mellőzheti.

418. § (1) Ha a felülvizsgálati indítvány elutasításának nincs helye, a tanács elnöke az indítványt az alapügy irataival együtt nyilatkozattétel végett megküldi a Legfőbb Ügyészségnek, illetve a fellebbviteli főügyészségnek.

(2) Ha a felülvizsgálati indítványt magánvádas eljárásban vagy pótmagánvád alapján folytatott eljárásban hozott határozat ellen nyújtották be, az ügyészség nyilatkozatát csak abban az esetben kell beszerezni, ha az indítványt nem az ügyész nyújtotta be.

(3) Az ügyész az iratokat a nyilatkozatával együtt tizenöt napon belül visszaküldi a felülvizsgálati indítvány alapján eljáró bíróságnak.

419. § (1) A tanács elnöke az ügyész nyilatkozatát megküldi a felülvizsgálati indítvány előterjesztőjének.

(2) A terhelt és védője részére meg kell küldeni a más által benyújtott felülvizsgálati indítványt és az arra tett ügyészi nyilatkozatot.

(3) A magánvádas eljárásban vagy pótmagánvád alapján folytatott eljárásban hozott határozat ellen benyújtott felülvizsgálati indítványt a magánvádlónak, illetőleg a pótmagánvádlónak is meg kell küldeni.

(4) A tanács elnöke a felülvizsgálati indítványt és az ügyész nyilatkozatát a jogosultnak azzal küldi meg, hogy a kézbesítéstől számított tizenöt napon belül észrevételt tehet.

420. § (1) A felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó.

(2) A felülvizsgálati indítványt — a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel — a megtámadott határozat meghozatala idején hatályos jogszabályok alapján kell elbírálni.

(3) A 406. §-ban meghatározott esetekben a felülvizsgálati indítványt az elbírálásakor hatályos jogszabályok alapján, a 406. § (1) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott felülvizsgálati ok esetén a törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződéssel ellentétes jogszabály és jogegységi határozat figyelmen kívül hagyásával kell elbírálni.

(4) A felülvizsgálati indítvány alapján eljáró bíróság a megtámadott határozatot — az (5) bekezdésben meghatározott kivétellel — csak a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül, a terhelt terhére benyújtott felülvizsgálati indítvány esetén azonban a megtámadott határozatot a terhelt javára is megváltoztathatja.

(5) A Legfelsőbb Bíróság a megtámadott határozatot a 405. § *c)* pontja alapján akkor is felülbírálja, ha az indítványt nem ebből az okból nyújtották be.

421. § A felülvizsgálati indítványnak nincs halasztó hatálya, a felülvizsgálati indítvány alapján eljáró bíróság azonban az indítvány elbírálásáig a megtámadott határozat végrehajtását felfüggesztheti vagy félbeszakíthatja.

422. § (1) A bíróság a felülvizsgálati indítványt — a (2) bekezdésben meghatározott kivételekkel — nyilvános ülésen bírálja el.

(2) A bíróság tanácsülésen határoz, ha

a) a 417. § alapján az indítvány elutasításának van helye,

b) az eljárást a 412. § (3) bekezdése alapján meg kell szüntetni,

c) az indítványt a 405. § *c)* pontja alapján terjesztették elő.

(3) A tanács elnöke a tanácsülésre tartozó ügyet nyilvános ülésre utalhatja, ha úgy látja, hogy az indítvány csak nyilvános ülésen intézhető el.

(4) A nyilvános ülést a legfőbb ügyész, illetve a fellebbviteli főügyész vagy képviselője és a védő jelenléte nélkül nem lehet megtartani.

423. § (1) A nyilvános ülésről a terheltet, illetőleg a 408. § *I. b)* és *II. d)–f)* pontjában felsorolt jogosultakat értesíteni kell. A fogva levő terheltet a nyilvános ülésre elő kell állítani.

(2) Az értesítést olyan időben kell kiadni, hogy a kézbesítés legalább nyolc nappal a nyilvános ülés előtt megtörténjék. A nyilvános ülés megtartásának nem akadálya, ha az értesítést azért nem lehetett kézbesíteni, mert a címzett ismeretlen helyen tartózkodik.

424. § (1) A nyilvános ülés megnyitása után a tanács elnöke által kijelölt bírő ismerteti a felülvizsgálati indítványt, a megtámadott határozatot és az iratok tartalmából mindazt, ami a felülvizsgálati indítvány elbírálásához szükséges.

(2) Az ügy előadása után a felülvizsgálati indítvány előterjesztője, az ügyész, a védő, valamint a 408. §-ban felsorolt egyéb jogosultak a felülvizsgálati indítvány keretei között felszólalhatnak. A felszólalások után válasznak van helye. A felszólalás joga utoljára a terheltet illeti meg.

(3) A nyilvános ülés megnyitására, elnapolására, folytonosságára, rendjének fenntartására és a határozat közzétételére a XI. és XIII. Fejezet rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. A nyilvános ülésről jegyzőkönyvet kell készíteni.

A felülvizsgálati eljárás alapján hozott határozat

425. § (1) A felülvizsgálati indítvány alapján eljáró bíróság a megtámadott határozatot hatályon kívül helyezi, és

a) a korábban eljárt bíróságot új eljárásra utasítja, ha a bíróság az ügydöntő határozatát a 405. § *a)* vagy *b)* pontjában írt anyagi jogi jogszabálysértéssel hozta,

b) a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságot új eljárásra utasítja, ha a határozat meghozatalára a 373. § (1) bekezdésének II. pontjában meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor,

c) az iratokat az ügyésznek megküldi, illetőleg az első fokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a határozat meghozatalára a 373. § (1) bekezdésének IV. pontjában meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor,

d) a korábban eljárt bíróságot új eljárásra utasítja, ha a határozat meghozatalára a 405. § *d)* pontjában meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor.

(2) A felülvizsgálati indítvány alapján eljáró bíróság a megtámadott határozatot hatályon kívül helyezi, ha a határozat meghozatalára a 373. § (1) bekezdésének III. pontjában meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor.

426. § (1) Ha a terhelt felmentésének, a kényszergyógykezelés mellőzésének, az eljárás megszüntetésének, illetőleg enyhébb büntetés kiszabásának vagy enyhébb intézkedés alkalmazásának van helye,

a) a 405. § *a)* és *b)* pontjában meghatározott jogszabálysértés esetén a Legfelsőbb Bíróság,

b) a 405. § *c)* és *d)* pontjában meghatározott eljárási szabálysértés esetén a felülvizsgálati indítvány alapján eljáró bíróság

maga is hozhat a törvénynek megfelelő határozatot.

(2) A Legfelsőbb Bíróság maga is hozhat a törvénynek megfelelő határozatot, ha a bíróság a büntetés végrehajtását a Btk. 90. §-ában foglalt kizáró ok ellenére függesztette fel.

(3) A Legfelsőbb Bíróság a 406. §-ban felsorolt felülvizsgálati ok megállapítása esetén maga hoz a törvénynek megfelelő határozatot, ha ez az iratok alapján lehetséges. Ha a törvénynek megfelelő határozat meghozatalára új eljárás lefolytatása szükséges, a Legfelsőbb Bíróság a megtámadott határozatot hatályon kívül helyezi, és a korábban eljárt bíróságot új eljárás lefolytatására utasítja.

(4) Ha a felülvizsgálati indítvány alapján eljáró bíróság a jogerős ügydöntő határozatot hatályon kívül helyezi, és a terhelt fogva van, a fogvatartás kérdésében határoz.

427. § Ha a felülvizsgálati indítvány alapján eljáró bíróság a felülvizsgálati indítványnak nem ad helyt, a megtámadott határozatot a hatályában fenntartja.

428. § A felülvizsgálati eljárás során felmerült büntügyi költséget, ideértve a felülvizsgálati indítvány megfogalmazására kirendelt védő díját is, a felülvizsgálati indítvány elutasítása esetén — az ügyész által kezdeményezett felülvizsgálat esetét kivéve — az indítvány előterjesztője viseli. Más esetekben a büntügyi költséget az állam viseli.

429. § (1) A felülvizsgálati indítvány elintézése után a felülvizsgálati indítvány alapján eljáró bíróság a határozatának kiadmányait kézbesíti, és az ügy iratait a határozatának kiadmányával és az ülésről készült jegyzőkönyvvel együtt visszaküldi annak a bíróságnak, amely a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot hozta, vagy amelyet új eljárásra, illetőleg az eljárás lefolytatására utasított.

(2) Ha a Legfelsőbb Bíróság a másodfokú bíróságot utasítja új eljárásra, az iratokat a másodfokú bíróság részére küldi meg, és a Legfelsőbb Bíróság határozatát a másodfokú bíróság kézbesíti.”

224. § A Be. 430—438. §-a a következő fejezetcímet kapja, és a 430—438. § helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„XVIII. Fejezet

JOGORVOSLAT A TÖRVÉNYESSÉG ÉRDEKÉBEN

430. § A törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslat esetén a XVII. Fejezet rendelkezéseit az e Fejezetben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

A törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslat

431. § A legfőbb ügyész a bíróság törvénytörő és jogerős határozata ellen a Legfelsőbb Bíróságnál a törvényesség érdekében jogorvoslatot jelenthet be, feltéve, hogy a jogerős határozat más jogorvoslattal nem támadható meg.

432. § A jogorvoslat bejelentése nincs határidőhöz kötve, és a határozat végrehajtására nincs felfüggesztő hatálya.

433. § Nincs helye törvényesség érdekében jogorvoslat bejelentésének, ha a határozatot a Legfelsőbb Bíróság hozta.

Jogorvoslati eljárás a törvényesség érdekében

434. § (1) A törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslatot a Legfelsőbb Bíróság tanácsa nyilvános ülésen intézi el.

(2) A nyilvános ülésről a legfőbb ügyészt, a terheltet és védőjét értesíteni kell. Ha az alapügyben a terheltnek nem volt védője, a Legfelsőbb Bíróság a terhelt részére védőt rendel ki.

(3) A törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslati indítványra a terhelt és a védő észrevételeket tehet.

435. § (1) A nyilvános ülés a legfőbb ügyésznek vagy képviselőjének a távollétében nem tartható meg.

(2) A nyilvános ülés megtartására a XIV. Fejezet rendelkezései megfelelően irányadók. A nyilvános ülésen a legfőbb ügyész vagy képviselője, a terhelt és védője felszólalhat és — az eljárás jellegéhez képest — indítványokat tehet.

A törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslat alapján hozott határozat

436. § Ha a Legfelsőbb Bíróság a törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslatot alaposnak találja, ítéletében megállapítja, hogy a megtámadott határozat törvénytörő, ellenkező esetben a jogorvoslatot végzésével elutasítja.

437. § A Legfelsőbb Bíróság törvénytörés megállapítása esetén a terheltet felmentheti, a kényszergyógykezelését mellőzheti, az eljárást megszüntetheti, enyhébb büntetést szabhat ki, vagy enyhébb intézkedést alkalmazhat, illetőleg ilyen határozat meghozatala érdekében a megtámadott határozatot hatályon kívül helyezheti, és szükség esetén az eljáró bíróságot új eljárásra utasíthatja; egyéb esetekben a Legfelsőbb Bíróság határozata csak a törvénytörést állapíthatja meg.

438. § A jogorvoslati eljárás során felmerült büntügyi költséget az állam viseli.”

225. § A Be. 439. §-ának eredeti szövege az (1) bekezdés jelölést kapja, és e § a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az (1) bekezdés a) pontja alapján az egységes ítélezési gyakorlat biztosítása érdekében jogegységi eljárásnak van helye különösen akkor, ha az ítéletábrá, a megyei bíróság vagy a helyi bíróság elvi kérdésben korábban hozott jogerős bírósági határozattól eltérő jogerős határozatot hozott, és a Legfelsőbb Bíróság elnöke vagy a legfőbb ügyész az elvi kérdés eldöntését szükségesnek tartja.”

226. § A Be. 440. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a jogegységi eljárás eredménye a Legfelsőbb Bíróság előtt folyamatban lévő más rendkívüli jogorvoslati eljárásra kihatással lehet, a Legfelsőbb Bíróság a rendkívüli jogorvoslati eljárást a jogegységi határozat meghozataláig felfüggeszti.”

227. § A Be. 448. §-a és alcíme helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„A fiatalkorúak bírósága

448. § (1) A fiatalkorúak helyi bírósági hatáskörbe tartozó ügyében a megyei bíróság székhelyén lévő helyi bíróság, a Fővárosi Bíróság területén a Pesti Központi Kerületi Bíróság jár el, e bíróságok illetékessége a fiatalkorúak ügyében a megye, illetőleg a főváros területére terjed ki.

(2) Első fokon a tanács elnöke (egyesbíró), másodfokon a tanács egyik tagja az Országos Igazságszolgáltatási Tanács által kijelölt bíró.

(3) Az első fokú bíróságon a tanács egyik ülnöke pedagógus.

(4) A fiatalkorúak bírósága a felnőtt korú terhelt ügyét is elbírálja, ha az a fiatalkorú ügyével összefügg.”

228. § A Be. 451. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„451. § A törvényes képviselő az ügy iratait a nyomozás befejezése után megtekintheti. A nyomozás során is megtekintheti az olyan eljárási cselekményekről készült iratokat, amelyeknél jelen lehetett. Egyébként a törvényes képviselő jelenléti, észrevételezési, felvilágosításkérés, indítványtételi, valamint jogorvoslati jogára a védő jogai irányadók.”

229. § (1) A Be. 452. §-a (1) bekezdésének bevezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„A gyámhatóság — a vádirat benyújtásáig az ügyész, azt követően a bíróság megkeresésére — eseti gondnokot rendel ki, ha”

(a törvényes képviselő a bűncselekményt a fiatalkorúval együtt követte el, illetőleg az érdekei a fiatalkorú érdekeivel ellentétesek.)

(2) A Be. 452. §-a a következő új (2) bekezdéssel egészül ki, és az eredeti (2) bekezdés számozása (3) bekezdésre módosul:

„(2) Az (1) bekezdés a) pontja esetén az eseti gondnok kirendeléséig a vádirat benyújtásáig az ügyész, azt követően a bíróság a törvényes képviselőt kizárhatja az eljárásból.”

230. § A Be. 455. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„455. § Ha a fiatalkorúval szemben elrendelt előzetes letartóztatás végrehajtásának kezdetétől két év eltelt, az előzetes letartóztatást meg kell szüntetni, kivéve az ügydöntő határozat kihirdetése után elrendelt vagy fenntartott előzetes letartóztatás esetét, továbbá ha az ügyben hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárás van folyamatban.”

231. § A Be. 464. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„A tárgyalás mellőzése”

232. § (1) A Be. 470. §-ának (1) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

(Katonai büntetőeljárásnak van helye)

„d) a szövetséges fegyveres erő (Btk. 368. §) tagja által belföldön, valamint e személynek a Magyar Köztársaság határain kívül tartózkodó magyar hajón vagy magyar légi járművön elkövetett, magyar büntető joghatóság alá tartozó bűncselekménye esetén.”

(2) A Be. 470. §-a (3) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ez a rendelkezés az orgazdára és a bűnpártolóra is kiterjed.”

233. § A Be. 471. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„471. § (1) A katonai büntetőeljárásra tartozó ügyben első fokon a bíróságok szervezetről és igazgatásáról szóló törvényben kijelölt megyei bíróság katonai tanácsa jár el.

(2) A katonai büntetőeljárásra tartozó ügyben másodfokon az ítéltábla katonai tanácsa jár el.”

234. § A Be. 472. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„472. § (1) A katonai büntetőeljárásban első fokon és másodfokon hivatásos bíróként katonai bíró, első fokon ülnökként katonai ülnök jár el.

(2) Az első fokú bíróság a 14. § (1) bekezdésének a) pontjában és a 16. § (1) bekezdésének a)—g) pontjában meghatározott bűncselekmények esetén tanácsban, egyéb esetekben ülnökök közreműködése nélkül, egyesbíróként jár el.

(3) Az első fokú bíróság egy hivatásos bíróból és két ülnökből álló tanácsban is eljárhat, ha megállapítja, hogy a vád tárgyává tett bűncselekmény a vádirati minősítéstől eltérően súlyosabban minősülhet.

(4) A katonai büntetőeljárásban az ülnök a vádlottnál alacsonyabb rendfokozatú — az (5) bekezdés esetét kivéve — nem lehet. A tanácsot rendszerint annak a fegyveres szervnek az ülnökeiből kell megalakítani, amelynél a vádlott az elkövetés időpontjában szolgálatot teljesített. Igazságszolgáltatási érdekből ettől a szabálytól el lehet térni.

(5) Tábornoki rendfokozatú vádlott elleni eljárásban, ha a bírósághoz a megválasztott katonai ülnökökből a tanácsot a (4) bekezdés alapján nem lehet megalakítani, a katonai büntetőeljárásra kijelölt illetékes megyei bíróság elnöke az Országos Igazságszolgáltatási Tanács elnöke útján a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvényben meghatározott ülnökválasztási eljárást kezdeményez. Az ülnökválasztó állománygyűlést az Országos Igazságszolgáltatási Tanács elnökének kezdeményezését követő tizenöt napon belül meg kell tartani. Ebben az esetben a tanácsot a tábornoki állománygyűlésen megválasztott tábornok rendfokozatú katonai ülnökökből kell megalakítani.”

235. § A Be. 473. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A katonai büntetőeljárásra kijelölt megyei bíróság katonai tanácsának illetékességi területét a bíróságok szervezetről és igazgatásáról szóló törvény állapítja meg.”

236. § (1) A Be. 474. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki, és az eredeti (4) bekezdés számozása (5) bekezdésre módosul:

„(4) A katonai ügyész végzi a nyomozást a szövetséges fegyveres erő (Btk. 368. §) tagja által belföldön, valamint

az e személynek a Magyar Köztársaság határain kívül tartózkodó magyar hajón vagy magyar légi járművön elkövetett, magyar büntető joghatóság alá tartozó bűncselekménye miatt.”

(2) A Be. 474. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A katonai büntetőeljárásban elbírált bűncselekménnyel a fegyveres szervnek okozott kár miatt a katonai ügyész polgári jogi igényt érvényesíthet.”

237. § A Be. 475. §-ának (2) bekezdése a következő mondatall egészül ki:

„Ahol e törvény az ítéletábra mellett működő fellebbviteli főügyészségről, illetőleg fellebbviteli főügyésről rendelkezik, a katonai büntetőeljárásban a Katonai Fellebbviteli Ügyészséget, illetőleg a katonai fellebbviteli ügyészség vezetőjét, ahol a Legfőbb Ügyészségről, illetőleg a legfőbb ügyésről rendelkezik, ott a Katonai Főügyészséget, illetőleg a katonai főügyészt kell érteni.”

238. § A Be. 477. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A nyomozásra illetékes parancsnokokat és a parancsnoki nyomozás részletes szabályait a fegyveres szervet irányító miniszter az igazságügy-miniszterrel együttesen és a legfőbb ügyésszel egyetértésben állapítja meg.”

239. § A Be. 478. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„478. § (1) A sorkatonai szolgálatot teljesítő tanú különösen indokolt esetben kérheti más szolgálati helyre történő vezénylését vagy áthelyezését. A kérelemről a vádirat benyújtásáig a katonai ügyész, azt követően a bíróság határoz. A kérelem elutasítása ellen a tanú jogorvoslattal élhet.

(2) A vezénylést, illetve az áthelyezést a fegyveres erő illetékes személyügyi szerve a határozat kézbesítésétől számított hetvenkét órán belül hajtja végre.”

240. § A Be. 480. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Katonával szemben előzetes letartóztatást akkor is el lehet rendelni, ha ellene katonai bűncselekmény vagy a szolgálati helyen, illetőleg a szolgálattal összefüggésben elkövetett, szabadságvesztéssel büntetendő más bűncselekmény miatt folyik az eljárás, és a terhelt szolgálati vagy fegyelmi okból nem hagyható szabadlábon.”

241. § A Be. 481. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„481. § (1) A fegyveres erők tényleges állományú tagjának előzetes letartóztatása kivételesen, a bíróság határozata alapján legfeljebb harminc napig — ha a nyomozási cselekmény elvégzése ezt indokolttá teszi, a katonai ügyész

határozata alapján kétszer, alkalmanként legfeljebb tizenöt napig — helyőrségi fogdában is végrehajtható.

(2) A rendőrség hivatásos állományú tagjának előzetes letartóztatása során a 135. § (2) bekezdése nem alkalmazható. Az előzetes letartóztatás rendőrségi fogdában akkor sem hajtható végre, ha a terhelt szolgálati viszonya időközben megszűnt.

(3) A büntetés-végrehajtási szervezet hivatásos állományú tagjának előzetes letartóztatását — szolgálati viszonyának megszűnése után is — rendőrségi vagy katonai fogdában kell végrehajtani.”

242. § A Be. 482. §-a és alcíme helyébe a következő rendelkezés lép:

„A védekezés jogának biztosítása

482. § A terheltnek — tényleges szolgálati viszonya fennállása alatt — szolgálatmentességet kell biztosítani, ha olyan eljárási cselekményen vesz részt, amelyen a részvételét e törvény lehetővé, illetve kötelezővé teszi.”

243. § A Be. 483. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Sorállományú katonával szemben lakhelyelhagyási tilalom nem rendelhető el. A 129. § (2) bekezdésének b)—d) pontjában, valamint a 480. §-ban meghatározott letartóztatási ok fennállása esetén a bíróság a sorállományú katona előzetes letartóztatása helyett elrendelheti a terhelt alakulatánál a szoros felügyelet alá helyezését. A szoros felügyelet alá helyezett terhelt fegyveres szolgálatot nem láthat el, és szolgálati helyét a vádirat benyújtásáig a katonai ügyész, azt követően a bíróság engedélye nélkül nem hagyhatja el.”

244. § A Be. a következő alcímmel és 485/A—485/B. §-sal egészül ki:

„A bűncselekmény elbírálása fegyelmi eljárásban

485/A. § (1) A katonai ügyész a feljelentést elutasítja, illetőleg a nyomozást megszünteti, és az iratokat a fegyelmi eljárásra illetékes parancsnoknak megküldi, ha a katonai vétség miatt a büntetés célja fegyelmi fenytéssel is elérhető.

(2) Ha a katonai nyomozó hatóság lehetőséget lát a bűncselekmény fegyelmi eljárásban történő elbírálására, az iratokat az (1) bekezdés szerinti határozat meghozatala céljából haladéktalanul felterjeszti az illetékes katonai ügyészhez; a katonai ügyész hetvenkét órán belül határoz.

(3) A nyomozást el kell rendelni, illetőleg az eljárást folytatni kell, ha a gyanúsított vagy a védője a feljelentést elutasító, illetőleg a nyomozást megszüntető határozat ellen panasszal élt, és a feljelentés elutasításának, illetőleg a nyomozás megszüntetésének más oka nincs. Erre a gyanúsítottat a határozatban figyelmeztetni kell.

(4) Ha a katonai ügyész a bűncselekmény elbírálását fegyelmi eljárásra utalta, a fegyelmi eljárásra illetékes parancsnok a szolgálati viszonyt szabályozó külön törvé-

nyek rendelkezései szerinti eljárásban, az ott meghatározott fegyelmi fenyítéseket szabhatja ki.

(5) A fegyelmi fenyítést kiszabó határozatot a katonai ügyésznek is kézbesíteni kell.

485/B. § (1) A megfenyített és védője — ha a külön törvényben meghatározott panaszjogát kimerítette — a jogerős parancsnoki döntést követő három napon belül a fegyelmi eljárásra utalt bűncselekmény miatt fenyítést kiszabó határozat vagy parancs bírósági felülvizsgálatát kérheti. A kérelem elbírálásáig a fenyítés nem hajtható végre.

(2) A kérelmet a fenyítést kiszabó parancsnoknál kell előterjeszteni, aki azt az ügy irataival együtt huszonnégy órán belül megküldi a területileg illetékes megyei bíróság katonai tanácsának. A kérelem a tárgyalás megkezdéséig visszavonható.

(3) A bíróság

a) egyesbíróként jár el,

b) a kérelmet három napon belül, tárgyaláson, a megfenyített meghallgatása és az iratok alapján bírálja el; szükség esetén további bizonyítást vesz fel,

c) a tárgyalás időpontjáról értesíteni kell a fenyítést kiszabó parancsnokot és a katonai ügyészt.

(4) A tárgyaláson a parancsnok és az ügyész felszólalhat. Ha írásban kívánnak nyilatkozni, a nyilatkozatot a tárgyalás megkezdése előtt kell a bíróságnak megküldeni.

(5) A bíróság a kérelmet végzéssel bírálja el.

(6) A törvényben kizárt, az elkésett vagy a nem jogosulttól származó kérelmet a bíróság elutasítja. A kérelem elutasításának a tárgyalás kitűzése előtt is helye van.

(7) A bíróság

a) a határozatot vagy a parancsot helybenhagyja, ha a kérelem alaptalan,

b) a fenyítés mértékét csökkenti vagy enyhébb fenyítést alkalmaz,

c) a fenyítést kiszabó határozatot vagy parancsot megsemmisíti, ha az ügy büntetőeljárás során történő elbírálása esetén felmentő vagy az eljárást megszüntető rendelkezést kellene hozni.

(8) A bíróság (6)–(7) bekezdés szerinti végzése elleni fellebbezésre a 346. § (1) bekezdésében írt, az eljárást megszüntető végzés elleni fellebbezésre vonatkozó rendelkezések az irányadóak.”

245. § A Be. a következő alcímmel és 485/C. §-sal egészül ki:

„A vádemelés elhalasztásának kizárása

485/C. § A katona tényleges szolgálati viszonyának tartama alatt elkövetett katonai bűncselekménye, valamint a szolgálati helyen, illetőleg szolgálattal összefüggésben elkövetett más bűncselekménye miatt — ha a terhelt tényleges szolgálati viszonya a 216. § (1) bekezdése szerinti időpontban fennáll — a vádemelés nem halasztható el.”

246. § A Be. 486. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„486. § A katonai büntetőeljárásban a nyomozási bíró feladatait a megyei bíróság katonai bírója látja el. A katonai bíró mint nyomozási bíró határozata elleni fellebbezést az ítéletábla katonai tanácsa bírálja el.”

247. § A Be. 488. és 489. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„488. § A tárgyaláson a katonai ügyész részvétele a 241. § (1) bekezdésében meghatározott esetekben kötelező. A katonai büntetőeljárásban az ügyészségi titkár a vádat nem képviselheti.

489. § A tárgyaláson a védő részvétele kötelező,

a) ha a bűncselekményre a törvény öt évi vagy ennél

súlyosabb szabadságvesztést rendel,

b) a 46. §-ban szabályozott esetekben,

c) ha a vádlott sorállományú katona,

d) ha pótmagánvádló lép fel.”

248. § A Be. 490. §-a a következő új harmadik mondatall egészül ki:

„A rendfokozatba történő előlépés időpontjának azonosága esetén az szavaz először, aki fiatalabb életkorú.”

249. § A Be. 496. §-a a következő mondatall egészül ki:

„Az ügyész részére az ítéletet akkor kell kézbesíteni, ha a vád képviselőjét átvette.”

250. § A Be. 497. §-ának (3) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Viszonzád emelését nem zárja ki, hogy az ügyész a magánvádlótól a vád képviselőjét átvette.”

251. § A Be. 501. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdés a) pontja esetén az ügyész a nyomozást elrendeli. Nem kell elrendelni a nyomozást, ha a 174. § (1) bekezdésének c)—f) pontjában meghatározott körülmény áll fenn.”

252. § A Be. 510. §-ának (1) bekezdése a következő mondatall egészül ki:

„A magánvádló a megismételt eljárásban is elejtheti a vádat.”

253. § (1) A Be. 517. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az ügyész a terheltet a bűncselekmény elkövetésétől számított tizenöt napon belül bíróság elé állíthatja, ha)

„a) a helyi bíróság hatáskörébe, illetőleg a katonai büntetőeljárásra tartozó bűncselekményre a törvény nyolc évi szabadságvesztésnél nem súlyosabb büntetést rendel,”

(2) A Be. 517. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A magánvádló, illetőleg a pótmagánvádló a terhelt bíróság elé állítását nem indítványozhatja.”

254. § A Be. 519. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ügyész haladéktalanul értesíti a bíróságot, ha a vádlottat bíróság elé kívánja állítani, ebben az esetben a bíróság nyomban kitér a tárgyalás hatánapját.”

255. § A Be. 527. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A terheltnek szóló idézést és értesítést, valamint a részére kézbesítendő határozatot és más iratot a védő részére kell kézbesíteni.”

256. § A Be. 528. §-a a következő (1) bekezdéssel egészül ki, és az eredeti rendelkezés a (2) bekezdés jelölést kapja:

„(1) A bíróság az ismeretlen helyen tartózkodó vádlottal szemben az erre irányuló ügyési indítványra jár el. Ha az ügyész indítványozza az ismeretlen helyen tartózkodó vádlottal szembeni eljárást, a bíróság az eljárást a 188. § (1) bekezdésének a) pontja alapján nem függesztheti fel. A magánvádló, illetőleg a pótmagánvádló az ismeretlen helyen tartózkodó vádlottal szemben a bírósági eljárást nem indítványozhatja.”

257. § A Be. 529. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az (1)–(4) bekezdésben foglaltakat megfelelően alkalmazni kell a másodfokú bírósági eljárásban is.”

258. § A Be. 531. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„531. § (1) Ha a vádlott felkutatására tett intézkedések az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának meghozatala előtt eredményre vezettek, a bíróság a tárgyalást a korábbi tárgyalás anyagának ismertetésével folytatja, szükség esetén a bizonyítási eljárást újra megnyitja (320. §).

(2) Ha a vádlott felkutatására tett intézkedések az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának meghozatala után vezettek eredményre, a vádlott a fellebbezésre nyitva álló határidőn belül, a fellebbezés bejelentése helyett az elsőfokú bíróságnál indítványozhatja a tárgyalás megismétlését.

(3) A tárgyalás megkezdése után a bíróság ismerteti a vádlott távollétében tartott tárgyalás alapján hozott határozatát és a vádlottnak a tárgyalás megismétlésére irányuló indítványát. A megismételt tárgyaláson a tanú újabb kihallgatása, illetőleg a szakértő újabb meghallgatása helyett a bíróság előtt korábban tett vallomásról, illetőleg a korábban előterjesztett szakvéleményről készült jegyzőkönyvet fel lehet olvasni. A tárgyalásra egyébként a XIII. Fejezet rendelkezéseit kell alkalmazni.

(4) A bíróság a megismételt tárgyalás eredményétől függően a vádlott távollétében tartott tárgyalás alapján hozott határozatát hatályban tartja, vagy hatályon kívül helyezi, és új határozatot hoz.

(5) Ha a vádlott felkutatására tett intézkedések a másodfokú bírósági eljárásban vezettek eredményre, a másod-

fokú bíróság tárgyalást tűz ki, és azon a vádlottat kihallgatja, valamint — ha szükséges — a vádlott által indítványozott további bizonyítást vesz fel. A másodfokú bíróság az eljárás eredményétől függően az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja, megváltoztatja, vagy hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja.

(6) Ha a terhelt tartózkodási helye a jogerős határozat meghozatala után válik ismertté, a javára perújítási indítványt lehet előterjeszteni.”

259. § A Be. 532. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha az ismeretlen helyen tartózkodó vádlott távollétében megkezdett tárgyalás során állapítják meg, hogy a külföldön tartózkodó vádlott kiadatásának nincs helye, vagy a kiadatását megtagadták, és a bíróság a büntetőeljárás átadását nem tartja indokoltnak, a bíróság az ügyész felhívása nélkül folytatja a tárgyalást.”

260. § (1) A Be. 534. §-ának (1) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„A magánvádló, illetőleg a pótmagánvádló a tárgyalásról lemondás alapján folytatott eljárás lefolytatását nem indítványozhatja.”

(2) A Be. 534. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tárgyalásról lemondás alapján folytatott eljárásban a Btk. 87/C., illetőleg a 85/A. §-ának alapulvételével meghatározott mértékű szabadságvesztés szabható ki.”

261. § A Be. a következő alcímmel és 534/A. §-sal egészül ki:

„Tárgyalásról lemondás együttműködő terhelt esetében

534/A. § (1) Azzal szemben, aki a bűncselekményt bünszervezetben (Btk. 137. § 8. pont) követte el, és a nyomozás során az ügy, illetőleg más büntető ügy bizonyításához hozzájárulva az ügyésszel, illetőleg a nyomozó hatósággal jelentős mértékben együttműködött, de a nyomozás megszüntetésére bármely okból nem került sor, tárgyalásról lemondásnak nyolc évi szabadságvesztésnél súlyosabban büntetendő bűncselekmény miatt is helye van.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott személy esetén a tárgyalásról lemondás alapján folytatott eljárásban a Btk. 98. §-a, valamint a Btk. Általános Részében a bünszervezetben elkövetett bűncselekményre előírt szigorúbb rendelkezések nem alkalmazhatóak. A büntetést a Btk. 87/C., illetőleg a 85/A. §-ának alapulvételével kell kiszabni. Ha a bűncselekményre a törvény nyolc évi szabadságvesztésnél súlyosabb büntetést rendel, a büntetést e büntetési tételkeret között kell kiszabni.”

262. § A Be. 535. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„535. § (1) Az ügyész az ügy körülményeinek, így különösen a terhelt személyének és az elkövetett bűncselek-

ménynek figyelembevételével a vádiratban indítványozhatja az ügy nyilvános ülésen való elbírálását, ha a terhelt

a) a nyomozás során a bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást tett, és

b) kezdeményezi az ügy nyilvános ülésen való elbírálását.

(2) A terheltet a tárgyalásról lemondás lehetőségéről és annak következményeiről az ügyész a vádemelést megelőzően tájékoztatja. A tájékoztatást és a terhelt nyilatkozatát jegyzőkönyvbe kell foglalni. Az ügyész a tájékoztatásról készült jegyzőkönyvet a nyomozási iratok részeként akkor csatolhatja a vádirat bírósági példányához, ha a terhelt kezdeményezte az ügy nyilvános ülésen való elbírálását.

(3) A nyomozás során beismerő vallomást nem tett terhelt a nyomozás befejezése után, de legkésőbb a vádirat kézbesítésétől számított tizenöt napon belül az ügyésznél kezdeményezheti, hogy az ügyész indítványozza az ügy nyilvános ülésen való elbírálását.

(4) Ha az ügyész a kezdeményezéssel egyetért, a terheltet meghallgatja, és közli a terhelttel, hogy a kezdeményezést elfogadta. Ebben az esetben az ügyész haladéktalanul indítványt tesz a bíróságnak az ügy nyilvános ülésen való elbírálására. A terhelt részére — ha nincs védője — védőt rendel ki, és gondoskodik arról, hogy a védő a nyomozás iratait megismerhesse.

(5) Ha az ügyész az ügy nyilvános ülésen való elbírálását nem indítványozza, a terhelt kezdeményezéséről a bíróságot nem tájékoztathatja, az ezzel összefüggésben keletkezett iratokat nem nyújthatja be a bírósághoz.

(6) Az ügyész az ügy nyilvános ülésen való elbírálására vonatkozó indítványát nem vonhatja vissza. Ha az ügyész az ülés eredményéhez képest úgy látja, hogy a vádlott súlyosabb bűncselekményben bűnös, vagy más bűncselekményben is bűnös, indítványozza az ügy tárgyalásra utalását.”

263. § A Be. 538. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A bíróság a vádlottat a tárgyalásról lemondó nyilatkozata után kihallgatja a vád tárgyává tett cselekményekről. Ha a vádlott a vallomástételt megtagadja, a bíróság az ügyet tárgyalásra utalja, e végzés ellen nincs helye fellebbezésnek. Erre a vádlottat a kihallgatás megkezdése előtt figyelmeztetni kell.

(2) Ha a vádlott kihallgatását követően a bíróság úgy ítéli meg, hogy a vádlott beszámítási képessége, beismerésének önkéntessége vagy hitelt érdemlősége iránt ésszerű kétely mutatkozik, továbbá ha — az 535. § (3) bekezdésének esetét kivéve — a vádlott vallomása a nyomozás során tett vallomásától lényegesen eltér, az ügyet tárgyalásra utalja, e végzés ellen nincs helye fellebbezésnek. Ha a bíróság erre nem lát alapot, a vádlottat a büntetéskiszabási körülményekre is kihallgatja.”

264. § (1) A Be. 539. §-ának (2) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„E végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.”

(2) A Be. 539. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A bűnösséget megállapító ítélet indokolásában a 258. § (3) bekezdésének a)–c) pontjában foglaltakon kívül a büntetéskiszabási körülmények és az alkalmazott jogszabályok megjelölése mellett elegendő a tárgyalásról lemondás tényére utalni.”

265. § A Be. 541. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„A másodfokú bírósági eljárás

541. § (1) A bűnösség megállapítása, az 539. § szerint megállapított, a váddal egyező tényállás, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítés miatt nincs helye fellebbezésnek.

(2) A fellebbezésben az (1) bekezdés korlátai között lehet új tényt állítani és új bizonyítékokra hivatkozni.”

266. § A Be. 542. §-a a következő új (1) és (2) bekezdéssel egészül ki, és az eredeti (1) és (2) bekezdés számozása (3) és (4) bekezdésre módosul:

„(1) A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítélet tényállásának megalapozottságára, a bűnösség megállapítására és a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezéseit felülbírálja, de a bűnösség megállapítása, az 539. § szerint megállapított, a váddal egyező tényállás, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítés esetén az első fokú ítéletet akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének van helye, illetőleg — az első fokú ítéletben megállapított minősítés megváltoztatása folytán — lényegesen enyhébb büntetést kell kiszabni, vagy büntetés helyett intézkedést kell alkalmazni.

(2) A másodfokú eljárásban bizonyítás az 539. § (1) bekezdésében meghatározott keretek között vehető fel.”

267. § (1) A Be. XXVI. Fejezetének címe helyébe a következő cím lép:

„A TÁRGYALÁS MELLŐZÉSE”

(2) A Be. 544. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tárgyalás mellőzésével meghozott végzésre — ha e törvény másképp nem rendelkezik — az ítéletre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.”

268. § (1) A Be. 547. §-a (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és az (1) bekezdés a következő d) ponttal egészül ki:

(A bíróság)

„c) a végzésben elkobzást, illetőleg vagyoneklobzást is kimondhat, illetőleg a polgári jogi igénynek helyt adhat, vagy a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasíthatja,

d) a próbára bocsátást megszüntetheti, illetőleg hatályon kívül helyezheti.”

(2) A Be. 547. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A végzést bírósági titkár is meghozhatja.”

269. § (1) A Be. 548. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A magánfél kizárólag a polgári jogi igényt elbíráló rendelkezéssel, az egyéb érdekelt csak az elkobzással és a vagyoneklobzással kapcsolatban kérheti tárgyalás tartását. Ha a tárgyalás tartását kizárólag a magánfél kérte, a bíróság a tárgyaláson a polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezést hatályon kívül helyezi, és az igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja.”

(2) A Be. 548. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha a vádlott részére a tárgyalás mellőzésével hozott végzést nem lehetett kézbesíteni, a kézbesítés elmaradásának következményeire a 70. § (7) bekezdését azzal kell alkalmazni, hogy hirdetményi kézbesítésnek nincs helye, és a bíróság az ügy tárgyalásának kitűzése iránt intézkedik.”

270. § A Be. 549. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A tárgyalás megkezdése után a bíróság ismerteti a tárgyalás mellőzésével hozott végzést és a tárgyalás tartására irányuló kérelmet.

(2) A tárgyalás tartása iránti kérelemnek az 548. § (3) bekezdésében meghatározott esetében, továbbá ha az ügyész, a vádlott vagy a védő kizárólag az elkobzásra, illetőleg vagyoneklobzásra, a polgári jogi igényre vagy a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést sérelmezte, a bíróság a tárgyaláson csak ebben a kérdésben határoz.”

271. § A Be. 558. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„558. § A bíróság hivatalból vagy az ügyész indítványára tárgyaláson határoz az életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontja elhalasztásáról (Btk. 47/B. §).”

272. § (1) A Be. 565. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„Mentesítés a végleges hatályú foglalkozástól és járművezetéstől eltiltás, valamint a végleges hatályú kiutasítás alól”

(2) A Be. 565. §-a a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A végleges hatályú kiutasítás alóli mentesítést az elítélt az alapügyben első fokon eljáró bíróságnál kérheti. A kérelmet a Magyar Köztársaság külképviseleténél is elő lehet terjeszteni.

(4) A bíróság a kérelem elbírálása előtt beszerzi az ügyész, az idegenrendészeti hatóság, valamint — lehetőség

szerint — az elítélt lakóhelye szerinti állam bűnügyi jogsegély teljesítésére feljogosított hatóságának nyilatkozatát. Ha a mentesítés törvényi előfeltételei hiányoznak, a bíróság a kérelmet elutasítja, egyébként érdemben elbírálja.”

273. § (1) A Be. 566. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság a kényszergyógykezelés felülvizsgálatáról — ennek keretében fenntartásának szükségességéről, illetőleg megszüntetéséről — tanácsban, tárgyaláson, végzéssel határoz. A tárgyaláson az ügyészt, a védőt és — feltéve, hogy állapota miatt megjelenhet, és a jogainak gyakorlására képes — a kényszergyógykezelés alatt álló személyt meg kell hallgatni. Ha első fokon nem budapesti székhelyű helyi bíróság járt el, a felülvizsgálatra a Pesti Központi Kerületi Bíróság, ha pedig első fokon nem budapesti székhelyű megyei bíróság járt el, a felülvizsgálatra a Fővárosi Bíróság illetékes.”

(2) A Be. 566. §-ának (2) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Ha a kényszergyógykezelésre kötelezett személy a vele szemben hozott ítélet jogerőre emelkedése előtt ideiglenes kényszergyógykezelés hatálya alatt állt, a határidőt a kényszerintézkedés megkezdésének napjától kell számítani.”

(3) A Be. 566. §-ának (4) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Az eljárásban a kényszergyógykezelést végrehajtó intézet orvosa az elmeorvos-szakértői vélemény kialakításában egyik szakértőként közreműködhet.”

274. § A Be. 568. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az alapügyben eljáró bíróság hivatalból vagy az ügyész indítványára tárgyaláson, ítélettel határoz a próbaidő meghosszabbításáról vagy a próbára bocsátás megszüntetéséről [Btk. 73. § (1) és (2) bek.], ha a próbára bocsátott a pártfogó felügyelet magatartási szabályait súlyosan megszegte. Az ítéletben a vádlottat bűnösnek mondja ki a terhére már megállapított bűncselekményben, és büntetést szab ki vele szemben. Fiatalkorú esetén a bíróság a bűnösnek kimondás mellőzésével javítóintézeti nevelést is alkalmazhat.”

275. § (1) A Be. 569. §-ának alcíme helyébe a következő alcím lép:

„Az elkobzásra, illetőleg a vagyoneklobzásra irányuló eljárás”

(2) A Be. 569. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ügyész indítványára az elkobzásról, illetőleg a vagyoneklobzásról a bíróság határoz, ha büntetőeljárás senki ellen nem indult, vagy azt megszüntették, illetőleg a terhelt ismeretlen helyen tartózkodása vagy elmebetegsége miatt az eljárást felfüggesztették.”

276. § A Be. 570. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a bíróság a tárgyalás alapján hozott ügydöntő határozatában az elkobzásról, illetőleg a vagyoneklobzásról nem rendelkezett, erről az ügyész indítványára, illetőleg hivatalból utólag határoz. A bíróság eljárására az 569. § (3) bekezdése az irányadó.”

277. § (1) A Be. 572. §-ának alcíme helyébe a következő alcím lép:

„Próbaidőre felfüggesztett büntetés végrehajtásának utólagos elrendelése és utólagos rendelkezés a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésről”

(2) A Be. 572. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A bíróság utólag határoz a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtása elrendelésének hatályon kívül helyezéséről, ha a szabadságvesztés végrehajtását törvénytől rendelte el.”

278. § A Be. 574. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az egyik ügyben katonai büntetőeljárás volt folyamatban, az összbüntetésbe foglalásról az a bíróság határoz, amely a katonai büntetőeljárást lefolytatta, kivéve, ha a legutóbb befejezett ügyben a katonai büntetőeljárás hatályát a 470. § (3) bekezdése alapozta meg.”

279. § A Be. 577. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az egyik ügyben katonai büntetőeljárás volt folyamatban, az a bíróság jár el, amely a katonai büntetőeljárást lefolytatta, kivéve, ha a katonai büntetőeljárás hatályát a 470. § (3) bekezdése alapozta meg.”

280. § A Be. 579. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„579. § (1) A magyar bíróság ítéletével azonos érvényű külföldi elítélésről — ha annak végrehajtását nem kell elrendelni — a büntügyi nyilvántartást kezelő, külön jogszabályban meghatározott szervet az igazságügy-miniszter értesíti. A büntügyi nyilvántartást kezelő szerv az értesítés alapján a külföldi elítélést nyilvántartásba veszi.

(2) A büntügyi nyilvántartást kezelő szerv értesíti a külföldi elítéléssel érintett személyt, hogy a külföldi elítélést nyilvántartásba vette, és az a magyar bíróság ítéletével azonos érvényű. Az elítélés nyilvántartásba vétele ellen az érintett személy az államigazgatási eljárás, illetve a Polgári perrendtartás rendelkezései szerint élhet jogorvoslattal.

(3) Külföldi bíróság ítélete végrehajtásának elrendelésére a Fővárosi Bíróságnak van hatásköre és illetékessége. Erről a bíróság hivatalból vagy a legfőbb ügyész indítványára határoz, ennek során megállapítja, hogy az elítéléshez a magyar törvény alapján milyen hátrányok fűződnek,

illetőleg a külföldi bíróság ítéletét a magyar törvény alapján hogyan kell végrehajtani.

(4) A bíróság az elítéltet írásbeli nyilatkozat tételére hívja fel, szükség esetén meghallgatja, vagy a meghallgatás végett más bíróságot keres meg.”

281. § (1) A Be. 581. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A jogerős ítélet alapján kitöltött szabadságvesztésért, javítóintézeti nevelésért, illetőleg kényszergyógykezelésért a terheltnek kártalanítás jár, ha rendkívüli jogorvoslat folytán felmentették, enyhébb büntetésre ítélték, próbára bocsátották, megrovásban részesítették, illetőleg az eljárást vele szemben megszüntették vagy megállapították, hogy a kényszergyógykezelést törvényes ok nélkül rendelték el.”

(2) A Be. 581. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A (2) bekezdés b) pontja nem alkalmazható, ha a kártalanításra okot adó körülmény törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslati eljárásban, vagy jogegységi eljárásban hozott határozat alapján állapítható meg.”

282. § (1) A Be. 583. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A terhelt a nyomozást megszüntető határozat, a jogerős felmentő ítélet, a jogerős megszüntető végzés, a rendkívüli jogorvoslat eredményeképpen hozott jogerős határozat vele történő közlésétől számított hat hónapon belül terjeszthet elő kártalanítási igényt.”

(2) A Be. 583. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a nyomozást megszüntették, a kártalanítási igényt annál a bíróságnál kell előterjeszteni, amely az előzetes letartóztatást, illetőleg az ideiglenes kényszergyógykezelést elrendelte.”

283. § A Be. 584. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„584. § (1) A bíróság a kérelmet a büntetőügy irataival együtt az eljárás lefolytatása végett a kártérítés elbírálására a Polgári perrendtartás szerint hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságnak küldi meg. Az iratok megküldését elrendelő végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

(2) A kártalanítási igény elbírálása során az (1) bekezdés szerinti bíróság az e törvényben foglalt eltérésekkel a Polgári perrendtartás szabályai szerint jár el. A perben felperesként a terhelt (örökös), alperesként a Magyar Állam képviselőjében az igazságügy-miniszter vesz részt.

(3) Az 580. § (1) bekezdésének I. pontjának valamely rendelkezésére alapított kártalanítási igény elbírálása előtt — szükség esetén — a bíróság beszerzi az alapügyben eljáró ügyész nyilatkozatát. Az alperes indítványára az ügyész nyilatkozatát be kell szerezni.

(4) A kártalanítást az állam köteles megfizetni.”

284. § (1) A Be. 585. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénzbüntetés és a bünygyi költség címén befizetett összeget a terheltnek vissza kell téríteni, ha rendkívüli jogorvoslat folytán felmentették, vele szemben az eljárást megszüntették, illetőleg az ennek folytán hozott határozat ilyen kötelezést nem, vagy alacsonyabb mértékben tartalmaz.”

(2) A Be. 585. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A visszatérítést a felmentő, illetve az eljárást megszüntető rendelkezést meghozó vagy a kötelezést mellőző, illetőleg alacsonyabb mértékben megállapító bíróság rendeli el. A visszatérítést az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala teljesíti.”

285. § A Be. 586. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A biztosíték összegét az ügyész, illetőleg a bíróság határozza meg, a terhelttel szemben előreláthatóan kiszabásra kerülő pénzbüntetés, alkalmazandó vagyonekobzás, illetőleg a felmerülő bünygyi költség végrehajtásához szükséges mértékben.”

286. § (1) A Be. 587. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a bíróság pénzbüntetést szab ki, vagyonekobzást alkalmaz, illetőleg a terheltet a bünygyi költség megfizetésére kötelezi, az államra szállt biztosítékot ezek végrehajtására kell fordítani.”

(2) A Be. 587. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A biztosíték a terheltnek egészében vagy több bünygyselekmény esetén részben, arányosan visszajár,

a) a nyomozás részbeni megszüntetése esetén,

b) ha a bíróság a terheltet részben felmentette, illetőleg vele szemben az eljárást részben megszüntette.”

287. § (1) A Be. 588. §-a (2) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az első fokú bíróság ítélete azon a napon emelkedik jogerőre, amelyen)

„d) a másodfokú bíróság a fellebbezést elutasította, vagy az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyta.”

(2) A Be. 588. §-ának (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A másodfokú bíróság ítélete a kihirdetésével emelkedik jogerőre.

(4) Az ügydöntő határozat jogerőre emelkedése után a jogerőt és a határozat végrehajthatóságát a tanács elnöke a határozat eredeti példányára vezetett záradékkal tanúsítja, amelyben feltünteti mind a jogerőt, mind a végrehajthatóság napját.”

(3) A Be. 588. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A határozat részleges jogerőre emelkedése esetén a záradékban fel kell tüntetni azt a napot, amelyen a határozat részlegesen jogerőre emelkedett, valamint azt, hogy az mely részében lett jogerős, és mely rendelkezése hajtható végre.

(6) A jogerő és a végrehajthatóság megállapításáról szükség esetén a vádlottat és a védőt értesíteni kell.”

288. § A Be. 591. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„591. § (1) A tanács elnöke a két évet meg nem haladó szabadságvesztés végrehajtásának megkezdésére az elítélt kérelmére fontos okból, különösen az elítélt személyi vagy családi körülményeire való tekintettel, legfeljebb három hónapra halasztást engedélyezhet.

(2) Ha az elítélt betegsége az elítélt életét közvetlenül veszélyezteteti, a tanács elnöke

a) az (1) bekezdésben szabályozott tartamú halasztást meghaladó, határozott ideig tartó halasztást is engedélyezhet,

b) az (1) bekezdés alapján engedélyezett halasztást meghosszabbíthatja,

c) a két évet meghaladó szabadságvesztés végrehajtásának megkezdésére is halasztást engedélyezhet.

(3) El kell halasztani — kérelem nélkül, hivatalból is — a szabadságvesztés végrehajtásának megkezdését annak a nőnek az esetében, aki

a) a negyedik hónapot meghaladó terhes, legfeljebb a szülés várható idejét követő hatodik hónap végéig,

b) hat hónaposnál fiatalabb gyermekét gondozza.

(4) A (2) bekezdés és a (3) bekezdés a) pontja esetében a tanács elnöke igazságügyi orvos-szakértői szakvélemény alapján állapítja meg a halasztás egészségügyi feltételeinek fennállását, és a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága egészségügyi szolgálata vezetőjének — az elítélt egészségügyi állapotának büntetés-végrehajtás keretei között való kezelhetőségére vonatkozó — nyilatkozatát figyelembe véve határoz a kérelemről.

(5) A sorkatonai szolgálatának megkezdése előtt elkövetett bünygyselekmény miatt a sorkatonai szolgálata alatt jogerőre emelkedett, egy évet meg nem haladó szabadságvesztés végrehajtását az elítélt leszereléséig el kell halasztani.

(6) Az (1)—(5) bekezdésben meghatározott feltételek esetén sincs helye az elhalasztásnak, ha az súlyosan veszélyeztetné a közbiztonságot vagy a közrendet, illetve ha az elítélt szökésétől vagy elrejtőzésétől kell tartani.

(7) Ha a szabadságvesztés végrehajtásának elhalasztása iránti kérelmet olyan időben terjesztik elő, hogy annak elintézésére a végrehajtás megkezdésére kitűzött határnap előtt már nincs lehetőség, a tanács elnöke a kérelem elbírálását mellőzi és erről a kérelmezőt értesíti. Ha a szabadságvesztést már fogamatba vették, a kérelmet a szabadságvesztés végrehajtásának esetleges félbeszakítás iránti intézkedés végett a büntetés-végrehajtási intézetnek megküldi.”

289. § A Be. 592. §-a, és az azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Halasztás és részletfizetés engedélyezése pénzbüntetés és pénzmellékbüntetés esetén

592. § (1) Ha az elítélt valószínűsíti, hogy a pénzbüntetés, illetőleg a pénzmellékbüntetés azonnali vagy egy összegben való megfizetése magának vagy tartásra szoruló hozzátartozóinak a büntetés célján túlmenő jelentős anyagi nehézséget okozna, és megalapozottan feltehető, hogy az elítélt a meghosszabbított határidőben fizetési kötelezettségének pontosan eleget tesz, részére a bíróság legfeljebb három hónapi halasztást, illetőleg azt engedélyezheti, hogy a pénzbüntetést, illetve a pénzmellékbüntetést hat hónapon belül, részletekben fizesse meg.

(2) A pénzbüntetés, illetőleg a pénzmellékbüntetés megfizetésére adott halasztás fontos okból egy alkalommal, legfeljebb további három hónappal meghosszabbítható. Ha az ügy rendkívüli körülményei indokoltá teszik, a pénzbüntetésnek egy éven belüli részletekben való megfizetése is engedélyezhető.

(3) A részletfizetés olyan, havonta fizetendő összegben engedélyezhető, amely osztható a pénzbüntetés esetén az ítéletben megállapított napi tétel összegével, a pénzmellékbüntetés esetén az ítéletben a pénzbüntetés szabadságvesztésre átváltoztatását illetően meghatározott összeggel.

(4) A szabadságvesztésre átváltoztatás után a pénzbüntetés, illetőleg a pénzmellékbüntetés megfizetésére halasztás vagy részletfizetés nem engedélyezhető.”

290. § A Be. 593. §-a és azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Halasztás és részletfizetés engedélyezése rendbíróság és az államot illető bünyügyi költség esetén

593. § (1) A tízezer forintot meghaladó rendbíróság és az államot illető bünyügyi költség megfizetésére halasztás, illetőleg részletfizetés az 592. §-ban meghatározott feltételek mellett és keretek között, a bírósági végrehajtó által foganatosított foglалás után engedélyezhető, ha a foglалási jegyzőkönyvet a végrehajtó a bírósághoz betérjesztette.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott összeghatár alatti rendbíróság és bünyügyi költség megfizetésére kötelezés esetén a tanács elnöke foglалási cselekmény bevárása nélkül, a rendelkezésre álló adatok alapján legfeljebb két hónapi halasztást, illetőleg három hónapi részletfizetést engedélyezhet.”

291. § A Be. 595. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„A halasztás és a részletfizetés engedélyezésének eljárási szabályai

595. § (1) A halasztás és a részletfizetés iránti kérelemnek nincs halasztó hatálya.

(2) A kérelemről, ha azt a terhelt az ügydöntő határozat jogerőre emelkedését követően nyomban előterjesztette, az ügydöntő határozatot hozó bíróság dönt, a határozatát indokolni köteles.

(3) A terhelt később előterjesztett kérelmének elbírálására a különleges eljárások szabályait (XXVIII. Fejezet) kell alkalmazni.

(4) A pénzbüntetés, a pénzmellékbüntetés, a rendbíróság és az államot illető bünyügyi költség tekintetében a halasztás, illetőleg a részletfizetés engedélyezése tárgyában hozott határozat ellen nincs helye fellebbezésnek.

(5) A szabadságvesztés és a javítóintézeti nevelés végrehajtásának elhalasztása tárgyában hozott határozat ellen az ügyész, az elítélt és a védő fellebbezhet. Ha a halasztást a (2) bekezdés alapján a másodfokú bíróság engedélyezte, a fellebbezés elbírálására a XV. Fejezet IV. Címe megfelelően irányadó.”

292. § A Be. 596. §-a és alcíme helyébe a következő rendelkezés lép:

„Intézkedés a büntetés végrehajtásának biztosítására

596. § (1) A bíróság a szabadlábon lévő terhelttel szemben az öt évi vagy ezt meghaladó, jogerősen kiszabott szabadságvesztés azonnali foganatba vételét rendelheti el. A bíróság a jogerősen kiszabott szabadságvesztés azonnali foganatba vételét rendeli el, ha azt a szabadlábon lévő terhelttel szemben bünszervezetben elkövetett bűncselekmény miatt szabta ki.

(2) Az (1) bekezdés esetén a bíróság a székhelyén működő büntetés-végrehajtási intézet parancsnokától rövid úton büntetés-végrehajtási őr kirendelését kéri, és az elítéltet az őrnök adja át. Ha a bíróság székhelyén nincs büntetés-végrehajtási intézet, vagy a büntetés-végrehajtási őr kirendelésének akadálya van, a bíróság az elítéltnek a büntetés-végrehajtási intézetbe kísérése végett rövid úton a rendőrséget keresi meg.

(3) Ha a bíróság végrehajtandó szabadságvesztést kiszabó határozatának jogerőre emelkedésekor a terhelt nincs előzetes letartóztatásban, és a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának azonnali foganatba vételét nem rendeli el, de a kiszabott szabadságvesztésre tekintettel vagy egyéb okból alaposan feltehető, hogy a szökésével vagy az elrejtőzésével a büntetés végrehajtása alól kivonná magát, az elítélttel szemben — a büntetés-végrehajtási intézetbe történő befogadásáig — a szabadságvesztés végrehajtásának biztosítására irányuló intézkedés rendelhető el.

(4) A szabadságvesztés végrehajtásának biztosítására irányuló intézkedést el kell rendelni, ha a bíróság a két évet meghaladó szabadságvesztés végrehajtásának megkezdésére halasztást engedélyezett [591. § (2) bek. c) pont].

(5) A szabadságvesztés végrehajtásának biztosítására irányuló intézkedés elrendeléséről a bíróság határoz. Az intézkedés hatálya alatt álló elítélt a bíróság határozatában meghatározott területet, körzetet engedély nélkül nem hagyhatja el, a tartózkodási helyét, illetőleg a lakóhelyét nem változtathatja meg. A határozatban előírható, hogy a

terhelt meghatározott időközönként a rendőrségen jelentkeznek.

(6) A szabadságvesztés végrehajtásának biztosítására irányuló intézkedés előírásainak megtartását a — lak-helyelhagyási tilalom megtartásának ellenőrzésére vonatkozó szabályok szerint — a rendőrség ellenőrzi. Ha a szabadságvesztés végrehajtásának biztosítására irányuló intézkedés előírásait az elítélt megszegte, a rendőrség haladéktalanul értesíti az intézkedést elrendelő bíróságot, és az elítéltet a bíróság határozatának meghozataláig — legfeljebb hat napig — őrizetbe veheti. A bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának biztosítására irányuló intézkedés előírásainak megszegése esetén a szabadságvesztés azonnali foganatba vételét rendelheti el, és megteheti az 590. § (3) bekezdésében szabályozott intézkedéseket.

(7) A szabadságvesztés végrehajtásának biztosítására irányuló intézkedést meg kell szüntetni, ha a büntetés végrehajthatósága megszűnt.

(8) Ha a bíróság a terhelttel szemben nem végrehajtható szabadságvesztés mellett alkalmazott kiutasítás mellék-büntetést, és az ügydöntő határozat a kihirdetésekor jogerőre emelkedik, a bíróság a kiutasítás mellék-büntetés végrehajtása érdekében elrendeli a terheltnek az illetékes idegenrendészeti hatósághoz történő előállítását. Az előállítás végrehajtása érdekében a tanács elnöke a rendőrséget keresi meg.”

293. § A Be. 597. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„597. § (1) Kegyelem iránti előterjesztést — hivatalból vagy kérelemre — a büntetőeljárás megszüntetésére a vádirat benyújtásáig a legfőbb ügyész, azt követően az igazságügy-miniszter, a még végre nem hajtott büntetés elengedése vagy mérséklésére, illetőleg a büntetett előélet-höz fűződő hátrányok alóli mentesítésre az igazságügy-miniszter tehet a köztársasági elnökhöz.

(2) Intézkedés mérséklése vagy elengedése, valamint már végrehajtott büntetés vagy intézkedés utólagos elengedése iránti kegyelmi kérelem nem nyújtható be.

(3) Kegyelemi kérelmet a terhelt, a védő, valamint a terhelt hozzátartozója nyújthat be.

(4) A büntetőeljárás megszüntetése iránti kegyelmi kérelmet annál az ügyésznél, illetőleg bíróságnál kell benyújtani, amely előtt az eljárás folyik. A még végre nem hajtott büntetés elengedése vagy mérséklése, illetőleg a büntetett előlethez fűződő hátrányok alóli mentesítés iránti kegyelmi kérelmet az első fokon eljáró bíróságnál kell benyújtani.

(5) Az ügyész, illetőleg a bíróság a kegyelmi eljárás során a terheltnek a kegyelmi döntéshez szükséges személyes adatait beszerzi és kezeli.”

294. § (1) A Be. 598. §-ának (2) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Az igazságügy-miniszter az előterjesztés előkészítése során — a büntetés végrehajtásának megkezdésére halasztó

hatállyal — elrendelheti az elítéltnak a büntetés-végrehajtás központi kórházában történő szakorvosi vizsgálatát.”

(2) A Be. 598. §-ának (4) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Ha az elítélt a szabadságvesztését tölti, a kegyelmi döntésről az értesítést részére a büntetés-végrehajtási intézet útján kell kézbesíteni.”

295. § A Be. 600. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„600. § A bírósági titkár is teljesítheti a más bíróságtól származó megkereséseket, valamint lefolytathatja — az 557. § (2) bekezdése, az 558. §, az 565. §, az 566. §, az 568. §, az 572—577. §, az 579. §, az 586. és az 587. § szerinti eljárások kivételével — a XXVIII. Fejezet II. és III. Címe szerinti eljárásokat.”

296. § (1) A Be. 601. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ahol e törvény hozzátartozóról rendelkezik, a Btk. 137. §-ának 6. pontja az irányadó, ahol e törvény állami szervről rendelkezik, ezen költségvetési szervet kell érteni.”

(2) A Be. 601. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ahol e törvény a jogkövetkezményeket a törvényben meghatározott büntetéshez fűzi, ezen a Btk. Különös Részében meghatározott büntetési tételkeret felső határát kell érteni.”

297. § (1) A Be. 603. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Ha a Legfelsőbb Bíróság a bíróságnak e törvény hatálybalépése előtt hozott határozatát rendkívüli jogorvoslati eljárás folytán hatályon kívül helyezi, és a bíróságot új eljárásra utasítja, a megismételt eljárást az e törvény szerint hatáskörrel rendelkező és illetékes bíróság folytatja le.

(2) A 417. § (2) bekezdése alapján a törvényben kizártnak kell tekinteni azt az indítványt, amelyet a korábbi törvény alapján benyújtott felülvizsgálati indítvány és törvényesség érdekében emelt jogorvoslat elbírálása során hozott határozat ellen nyújtottak be. A 406. § (1) bekezdésének a) pontja alapján felülvizsgálati indítványt csak az Alkotmánybíróság e törvény hatálybalépését követően közzétett határozata alapján lehet előterjeszteni.”

(2) A Be. 603. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a bíróságnak az e törvény hatálybalépése előtt, a tárgyalás mellőzésével hozott végzésével kapcsolatban tárgyalás tartását kérték, az eljárást e törvény szerint kell lefolytatni.”

(3) A Be. 603. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A korábbi törvény szerinti felülvizsgálati eljárást és a törvényesség érdekében emelt jogorvoslati eljárást a korábbi törvény szerint kell lefolytatni, ha az indítvány e törvény hatálybalépése előtt a Legfelsőbb Bíróságra érkezett.”

298. § A Be. 604. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„604. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben meghatározza

a) a büntetőeljárásban részt vevők, valamint az eljárást folytató bíróság, ügyészség, nyomozó hatóság, illetve a büntetés-végrehajtási szervezet tagjainak személyi védelmére vonatkozó szabályokat,

b) a hírközlési szolgáltatást, valamint a küldemények továbbítását végzők titkos adatszerzéssel kapcsolatos kötelezettségeit és hatóságokkal történő együttműködésük részletes szabályait,

c) a bírósági ügyintéző által a büntető ügyekben ellátható feladatokat.

(2) Felhatalmazást kap az igazságügy-miniszter, hogy

a) az ismeretlen helyen tartózkodó terhelt, illetve a bűncselekmény elkövetésével alaposan gyanúsítható ismeretlen személy tartózkodási helye felkutatásának, lakóhelye, illetőleg személyazonossága megállapításának és körözése elrendelésének részletes szabályait az érintett miniszterekkel és a legfőbb ügyésszel egyetértésben,

b) a büntetőeljárás során kirendelt védő, a büntetőeljárásban részt vevő személyek képviselőjének díját és költségeit, valamint a terhelt személyes költségmentességével kapcsolatos részletes szabályokat a belügyminiszterrel és a pénzügyminiszterrel együttesen, és a legfőbb ügyésszel egyetértésben,

c) a bűnügyi költségek előlegezésének és az államot illető bűnügyi költségek behajtásának és elszámolásának, valamint a vádlott és a védő készkiadása, illetőleg a védő díja állam általi megtérítésének szabályait a pénzügyminiszterrel és a belügyminiszterrel együttesen, és a legfőbb ügyésszel egyetértésben,

d) a szakértő és a szaktanácsadó díjazására, a tanú és a szakértő által felszámítható költségekre, valamint a szakértői vizsgálat miatti kártalanításra vonatkozó részletes szabályokat az érintett miniszterekkel együttesen, és a legfőbb ügyésszel egyetértésben,

e) a szakértőként kirendelhető intézményeket és testületeket, az igazságügyi szakértők működését és a szakértőkre vonatkozó — törvényben nem szabályozott — más kérdéseket az érintett miniszterekkel együttesen, és a legfőbb ügyésszel egyetértésben,

f) az elmeállapot megfigyelésére kijelölt egészségügyi intézményeket, a pszichiátriai fekvőbeteg-intézetben az elmeállapot megfigyelésével kapcsolatos költségeket és ezek elszámolását az egészségügyi miniszterrel együttesen,

g) a tolmácsra és a fordítóra vonatkozó rendelkezéseket, a tolmács és a fordító díjazására és az általuk felszámítható költségekre vonatkozó részletes szabályokat az érintett miniszterekkel együttesen, és a legfőbb ügyésszel egyetértésben,

h) a házi őrizet végrehajtási szabályait a belügyminiszterrel együttesen és a legfőbb ügyésszel egyetértésben,

i) az óvadék letétele esetén a bírósági letét szabályait,

j) a lefoglalás és a büntetőeljárás során lefoglalt dolgok kezelésének, nyilvántartásának, előzetes értékesítésének és megsemmisítésének szabályait a belügyminiszterrel és a pénzügyminiszterrel együttesen, és a legfőbb ügyésszel egyetértésben,

k) a bírósági eljárásban az eljárási cselekmény jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályait, valamint a tárgyalás zártcélú távközlő hálózat útján történő megtartásának részletes szabályait,

l) a büntetőügyekben hozott határozatok végrehajtása során a bíróságokra háruló feladatokat az érintett miniszterekkel együttesen és a legfőbb ügyésszel egyetértésben,

m) a büntetőeljárás során keletkezett iratokból másolat adását a belügyminiszterrel és a pénzügyminiszterrel együttesen, és a legfőbb ügyésszel egyetértésben,

n) a büntetőeljárásban alkalmazható sajtóhirdetmény útján történő értesítés szabályait a belügyminiszterrel és a pénzügyminiszterrel együttesen, és a legfőbb ügyésszel egyetértésben,

o) a bírósági ügyvitel szabályait az Országos Igazságszolgáltatási Tanáccsal egyetértésben
rendeletben szabályozza.

(3) Felhatalmazást kap a belügyminiszter, illetőleg a pénzügyminiszter, hogy az igazságügy-miniszterrel együttesen, a legfőbb ügyésszel egyetértésben rendeletben szabályozza az irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályait, köztük a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályait, a büntetőeljárás nyomozási szakaszában a sajtónak adandó tájékoztatás részletes szabályait.

(4) Felhatalmazást kap

a) a honvédelmi miniszter, hogy az érintett miniszterekkel együttesen, és a legfőbb ügyésszel egyetértésben a szoros felügyelet alá helyezés végrehajtási szabályait, valamint a katonával szemben elrendelt lakhelyelhagyási tilalom ellenőrzésének szabályait,

b) a fegyveres szervet irányító miniszter, hogy az igazságügy-miniszterrel együttesen, és a legfőbb ügyésszel egyetértésben a nyomozásra illetékes parancsnokokat, valamint hatáskörüket és a parancsnoki nyomozás részletes szabályait

rendeletben megállapítsa.

(5) Felhatalmazást kap

a) a nyomozó hatóság országos parancsnoka (vezetője), hogy a legfőbb ügyésszel együttesen a nyomozással kapcsolatban utasításban,

b) a legfőbb ügyész, hogy a büntetőeljárással összefüggő ügyészi feladatok ellátása során utasításban,

c) az Országos Igazságszolgáltatási Tanács, hogy a bírósági eljárással kapcsolatban szabályzatban,

d) az igazságügy-miniszter, hogy a bíróság büntetés-végrehajtási feladataival kapcsolatban rendeletben az idézésekre, értesítésekre, határozatokra, jegyzőkönyvekre és az eljárás során gyakrabban használt más iratokra nyomtatvány rendszeresítését rendelje el.”

299. § (1) A Be. 605. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az eljárást a korábbi jogszabály szerint hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság folytatja le, ha az ügy iratai e törvény hatálybalépése előtt a bírósághoz érkeztek. E törvény hatálybalépésekor a Legfelsőbb Bíróságon folyamatban maradt olyan ügyeket, amelyek elbírálása e törvény rendelkezései szerint az ítéletábra hatáskörébe tartozik, a törvény hatálybalépésétől számított tizenöt napon belül át kell tenni az ítéletábrára.”

(2) A Be. 605. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a másodfokú bíróság, illetőleg az ítéletábra vagy a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróságnak e törvény hatálybalépése előtt hozott határozatát hatályon kívül helyezi, a megismételt eljárást — az (5) bekezdésben szabályozott kivétellel — az e törvény szerint hatáskörrel rendelkező és illetékes bíróság folytatja le.”

300. § (1) A Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény (Ütv.) 7. §-a (2) bekezdésének c)—e) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Az ügyész a nyomozás törvényességének felügyelete során)

„c) elbírálja a nyomozás során hozott határozatok ellen, intézkedések és intézkedések elmulasztása miatt előterjesztett panaszokat és ellenvetéseket;

d) nyomozást rendelhet el, annak lefolytatására a nyomozó hatóságot utasíthatja;

e) törvényben meghatározott feltételek esetén gondoskodik a feljelentés elutasításáról vagy a nyomozás megszüntetéséről, illetőleg a vádemelést elhalasztja, részben mellőzi vagy az ügyben vádat emel;”

(2) Az Ütv. 9/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„9/A. § (1) Az ügyészségi nyomozás [az 5. § (2) bekezdésének e) pontja, a 7. § (2) bekezdésének f) pontja] során bűncselekmény elkövetésének felderítése, megszakítása, az elkövető kilétének megállapítása, az elkövető elfogása, tartózkodási helyének megállapítása, továbbá a bizonyítékok megszerzése céljából az ügyész, illetve megbízása alapján az ügyészségi nyomozó — az e törvényben foglalt eltérésekkel — bírói engedélyhez nem kötött titkos információgyűjtést végezhet a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) VII. fejezetében meghatározott szabályok szerint. Ahol az Rtv. a titkos információgyűjtés körében a rendőrség számára állapít meg jogokat, ott az ügyészségi nyomozást végző ügyészi szervet kell érteni.

(2) Ha az Rtv. a bírói engedélyhez nem kötött titkos információgyűjtés keretében végzett cselekményhez az ügyész engedélyét (hozzájárulását, jóváhagyását) írja elő, az engedélyezés jogkörét a felettes ügyész gyakorolja.

(3) Az ügyészségi nyomozás során a bírói engedélyhez nem kötött titkos információgyűjtés elvégzésére a felettes

ügyész — a nemzetbiztonsági szolgálatok kivételével — bármely titkos információgyűjtés végzésére jogosult szervet utasíthatja. A katonai ügyészségi nyomozás során a katonai ügyész a bírói engedélyhez nem kötött titkos információgyűjtés elvégzésére az illetékes nemzetbiztonsági szolgálatot is megkeresheti.

(4) Ha a nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagja által elkövetett bűncselekmény nyomozása során az ügyész titkos információgyűjtést kezd, e tényről tájékoztatja azon szolgálat főigazgatóját, amelynek állományába az említett személy tartozik. A titkos információgyűjtés elvégzésére ilyen esetben az ügyész az érintett nemzetbiztonsági szolgálatot is felkérheti.

(5) A titkos információgyűjtés eszközei, módszerei alkalmazásának részletes szabályait a legfőbb ügyész állapítja meg.

(6) Az ügyészségi nyomozás során a bírói engedélyhez kötött titkos adatszerzésre a büntetőeljárásról szóló törvény rendelkezései az irányadók.”

(3) Az Ütv. 11. §-a c) pontjának ch) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(ellenőrizheti az illetékes szerveknél a büntetések és az intézkedések végrehajtására vonatkozó jogszabályok megtartását, így különösen)

„ch) a házi őrizet, és”

(fogatosításának törvényességét.)

301. § A Btk. 73. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A próbára bocsátást meg kell szüntetni, és büntetést kell kiszabni, ha a próbára bocsátott a pártfogó felügyelet magatartási szabályait súlyosan megszegi, vagy a próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt, valamint ha a próbaidő előtt elkövetett bűncselekmény miatt a próbaidő alatt elítéli.”

302. § (1) A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 119. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A büntetőeljárásról szóló törvény (Be.) 485/A. §-ában meghatározott esetben a büntető jogszabályok alkalmazása szempontjából katonának [Btk. 122. § (1) bek.] tekintendő hivatásos állománytagjának katonai vétségét fegyelmi eljárásban kell elbírálni.”

(2) A Hszt. 123. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Pénzbírság fenytés csak a 119. § (2) és (3) bekezdésében meghatározott esetekben alkalmazható. A 119. § (2) bekezdésében meghatározott esetben a pénzbírság mértéke nem haladhatja meg az egyes szabálysértésekre a szabálysértési jogszabályok alapján kiszabható pénzbírság összegét. A 119. § (3) bekezdésében meghatározott esetben a pénzbírság legalacsonyabb összege ötezer forint, legmagasabb összege kétszázezer forint.”

(3) A Hszt. 140. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A (2) bekezdésben foglaltak nem alkalmazhatók akkor, ha a katonai vétséget a 119. § (3) bekezdése alapján fegyelmi eljárásban kell elbírálni.”

(4) A Hszt. 159. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kár összegének megállapítását követő 60 napon belül az állományilletékes parancsnok a kártérítésre kötelezésről vagy annak mellőzéséről indokolt határozattal dönt. Ha a károkozóval szemben a kárigénnyel összefüggően büntetőeljárás, szabálysértési vagy fegyelmi eljárás indult, a határidő az eljárás jogerős befejezésekor veszi kezdetét.”

(5) A Hszt. 196. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A 119. § (3) bekezdésében meghatározott esetben a hivatásos állomány tagja és annak védője három napon belül kérheti a fenyítést kiszabó jogerős határozat Be. szerinti bírósági felülvizsgálatát.”

(6) A hadköteles katonák szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIV. törvény (Hkt.) 39. §-ának (2) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„A hadköteles katonát át kell helyezni, ha a büntetőeljárásról szóló törvény (Be.) 478. §-ának (1) bekezdése alapján arról a katonai ügyész, illetőleg a bíróság határozott.”

(7) A Hkt. 40. §-ának (1) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„A hadköteles katonát a Be. 478. §-ának (1) bekezdésében meghatározott okból más egységhez kell vezényelni.”

(8) A Hkt. 41. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és az eredeti szövege az (1) bekezdés jelölést kapja:

„(2) A Be. 478. §-ának (1) bekezdése alapján elrendelt áthelyezést, illetve vezénylést a katonai ügyész, illetőleg a bíróság határozatában foglaltakhoz képest az (1) bekezdés a)—c) pontjában meghatározott előjáró hajtja végre.”

(9) A Hkt. a következő alcímmel és 89/A. §-sal egészül ki:

„Bűncselekmény elbírálása fegyelmi eljárásban

89/A. § (1) A büntetőeljárásról szóló törvény (Be.) 485/A. §-ában meghatározott esetben a katonai vétséget fegyelmi eljárásban kell elbírálni.

(2) A katonai vétség miatt indult fegyelmi eljárásban a hadköteles katonával szemben e törvényben meghatározott bármely fenyítés kiszabható.”

(10) A Hkt. 105. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A 98/A. §-ban meghatározott esetben a hadköteles katona és védője három napon belül kérheti a fenyítést kiszabó jogerős határozat Be. szerinti bírósági felülvizsgá-

latát. Ha a fogságfenyítést katonai vétség miatt szabták ki, annak felülvizsgálatára a Be. szabályai az irányadók.”

303. § A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 1997. évi LXVII. törvény (Bjt.) 14. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A közigazgatási perekben, eljárásra jogosult bírákat, valamint a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 17. §-ának (5) és (6) bekezdésében, továbbá 448. §-ának (4) bekezdésében meghatározott ügyekben ítélkező bírákat — a bíróság elnökének javaslatára — az OIT jelöli ki.”

304. § (1) A külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény (Tv.) 16. §-a (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A 18. §-ban foglalt kivétellel nem utazhat külföldre,)

„c) aki lakhelyelhagyási tilalom, házi őrizet vagy úti okmány elvételének hatálya alatt áll,”

(2) A Tv. 18. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 16. § (1) bekezdésének d) és e) pontjában meghatározott korlátozás hatálya alatt álló állampolgár kérelmére az útlevelhatóság különös méltánylást érdemlő okból meghatározott időtartamú külföldre utazást engedélyezhet. Az utazás engedélyezéséhez a 16. § (1) bekezdésének b)—c) és f) pontjában foglalt esetben a vádirat benyújtásáig az ügyész, azt követően a bíróság, d) pontja esetében a büntetés-végrehajtási bíróság, az e) pont esetében pedig a 16. § (3) bekezdésében meghatározott szerv hozzájárulása szükséges.”

(3) A Tv. 19. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az őrizetbe vétel elrendelése esetén az úti okmányt el kell venni. Ha az őrizetbe vétel úgy szűnt meg, hogy az ügyész, illetőleg a bíróság előzetes letartóztatást, ideiglenes kényszergyógykezelést, lakhelyelhagyási tilalmat, vagy a büntetőeljárásról szóló törvény alapján az úti okmány elvételét nem rendelte el, az úti okmányt vissza kell adni.”

305. § A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 103. §-nak (1) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

[A bíróság jogerős határozatával elbírált cselekmény (alapügy) esetén perújításnak van helye, ha]

„e) az elkövető által elkövetett bűncselekményt e törvény szerinti eljárásban, szabálysértésként bírálták el.”

306. § (1) A bűnügyi nyilvántartásról és a hatósági erkölcsi bizonyítványról szóló 1999. évi LXXXV. törvény (Bnyt.) 7. §-ának c) és e) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[A bűnügyi nyilvántartás tartalmazza annak a személynek (a továbbiakban: nyilvántartott) az adatait,]

„c) akivel szemben a külföldi bíróság bűnösséget megállapító határozatot hozott, és erről az igazságügy-miniszter a bűnügyi nyilvántartást értesítette, vagy a külföldi bíróság által kiszabott büntetés végrehajtását a magyar hatóság átvette;

„e) akivel szemben előzetes letartóztatást, lakhely-elhagyási tilalmat, házi őrizetet vagy ideiglenes kényszerorvoskezelést (a továbbiakban együtt: kényszerintézkedés) rendeltek el;”

(2) A Bnyt. 10. §-a (1) bekezdésének e), f) és m) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(A büntettesek nyilvántartása tartalmazza)

„e) a kegyelem folytán a feljelentés elutasításáról vagy a nyomozás megszüntetéséről határozatot hozó ügyész megnevezését, határozatának számát és keltét;

f) az első és másodfokon, valamint a perújítás, illetőleg a felülvizsgálat, valamint a törvényesség érdekében emelt jogorvoslat során eljáró bíróság megnevezését, határozatának számát és keltét, a határozat jogerőre emelkedésének napját;”

„m) a külföldi elítélés érvényének elismerése esetén az igazságügy-miniszter erről szóló értesítését;”

(3) A Bnyt. 11. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A 10. § (1) bekezdésének f)—i), k)—l) és n) pontjában meghatározott adatokat az a bíróság közli, amely előtt a határozat jogerőre emelkedett, a 10. § (1) bekezdésének m) pontjában meghatározott adatot az igazságügy-miniszter közli.”

(4) A Bnyt. 16. §-a (1) bekezdésének l) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A büntettesek nyilvántartásába felvett adatokat — a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel —]

„l) azok esetén, akikkel szemben az eljárás megszüntetése mellett elkobzást, illetőleg vagyoneklobzást rendeltek el, továbbá akikkel szemben a vád alól felmentés mellett kényszerorvoskezelést, elkobzást, illetőleg vagyoneklobzást rendeltek el, a megszüntető végzés, illetve a felmentő ítélet jogerőre emelkedésétől számított három évig”

(kell kezelni.)

(5) A Bnyt. 31. §-ának a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A daktiloszkópiai és fényképnnyilvántartásban kell nyilvántartani)

„a) annak az adatait, ujj- és tenyérnyomatát, továbbá arcképét, akit szándékos bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja miatt büntetőeljárás alá vontak, kivéve azt, akivel szemben magánvádas bűncselekmény miatt előterjesztett magánindítvány alapján indult eljárás, függetlenül attól, hogy az ügyész átvette-e a vád képviseletét, és azt, akinek katonai bűncselekménye miatt a katonai ügyész a

feljelentést elutasította, és az elbírálást fegyelmi eljárásra utalta;”

307. § A büntetések és intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendelet (Bv. tvr.) 6. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A katonai büntetőeljárásban elítélt katona [Btk. 122. § (1) bek.] esetében a büntetés-végrehajtási bíró feladatait a megyei bíróság elnöke által kijelölt katonai bíró látja el.”

308. § (1) Ez a törvény 2003. január 1. napján lép hatályba, ezzel egyidejűleg

a) a büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvényt módosító 1979. évi 4. törvényerejű rendelet, 1979. évi 11. törvényerejű rendelet 126. §-a (1) bekezdésének harmadik alpontja és (2) bekezdése, 1983. évi II. törvény 7. §-ának (2) bekezdése, 1984. évi 20. törvényerejű rendelet, 1987. évi IV. törvény, 1989. évi XXVI. törvény, 1989. évi LV. törvény, 1991. évi XX. törvény 49. §-a, 1991. évi XXIII. törvény 37. §-a, 1991. évi LVII. törvény, 1992. évi LXIX. törvény, 1993. évi XVII. törvény 76—80. §-a, 1994. évi IX. törvény 32. és 33. §-a, 1994. évi XXXIV. törvény 104. §-a, 1994. évi XCII. törvény, 1995. évi XLI. törvény 10—20. §-a, 1995. évi LXI. törvény, 1995. évi CXXV. törvény 82—84. §-a, 1996. évi XXXVIII. törvény 84. §-ának második mondata, 1996. évi LII. törvény 30—34. §-a, 1997. évi XXXII. törvény 85. §-a, 1998. évi XXII. törvény 5. és 6. §-a, 1998. évi LXXXVIII. törvény, 1998. évi XCIII. törvény 18. §-a, 1999. évi XLV. törvény 3. §-a, 1999. évi CX. törvény 56—124. §-a, 166. §-a, 175. §-ának (1) bekezdése, 1999. évi CXX. törvény 42. §-ának (1) bekezdése, a 2000. évi XIV. törvény, a 2001. évi XVIII. törvény 44—46. §-a, a 2001. évi XXXI. törvény 34—36. §-a, a 2001. évi XXXIII. törvény 29. §-a, a 2001. évi XXXV. törvény 30. §-a, a 2001. évi XXXIX. törvény 98—101. §-a, valamint a 61/1991. (XI. 15.) OGY határozat,

b) a külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény 16. §-a (1) bekezdésének a) pontja,

c) a Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény 9. §-a és a törvény melléklete

a hatályát veszti.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg érvényét veszti és nem lép hatályba a Be. 59. §-a és alcíme, 79. §-ának (3) bekezdése, a 89. §-t és a 91. §-t megelőző alcím, 89—92. §-a, 110. §-ának (3) bekezdése, 116. §-ának (3) bekezdése, 119. §-ának (5) és (6) bekezdése, 179. §-ának (4) bekezdése, 181. §-ának (3) bekezdése, 192. §-ának (5)—(7) bekezdése, 194. §-ának (2) bekezdése, 221. §-ának alcíme, 253. §-ának (5) bekezdése, 369. §-a és alcíme, 373. §-ának II. e) pontja, 386. §-ának alcíme, 389. §-ának alcíme, 513. §-a és alcíme, 514. §-ának (4) bekezdése, az 540. §-ában „a tanúk a korábban kibocsátott idézésre meg-

jelentek, és a” szövegrész, 555. §-a (2) bekezdésének *i*) pontja és 596. §-a. A Be. 79. §-a (4) bekezdésének számozása (3) bekezdésre, az 555. §-a (2) bekezdése *j*) pontjának jelölése *i*) pontra módosul.

(3) A Be. VIII. Fejezete VI. Címének (Az óvadék), és ehhez kapcsolódóan a 604. § (2) bekezdése *i*) pontjának a hatálybalépéséről külön törvény rendelkezik.

(4) A Be. 135. §-ának (1) és (2) bekezdése, valamint e törvénnyel megállapított 481. §-a 2005. január 1-jén lép hatályba. Eddig az időpontig az előzetes letartóztatás végrehajtásának helyére a Bv. tv. 116. §-ának (1) és (3) bekezdése az irányadó.

(5) Felhatalmazást kap az igazságügy-miniszter, hogy a Be.-nek a módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövegét a Magyar Közlönyben 2002. március 31-ig közzétegye. A (2) bekezdés alapján hatályba nem lépő rendelkezések feltüntetését az egységes szerkezetbe foglalt szövegben mellőzni kell.

(6) A Kormány, az igazságügy-miniszter és az érintett miniszterek kötelesek e törvény kihirdetésétől számított hat hónapon belül

a) az 1973. évi I. törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletet, miniszteri rendeleteket és utasításokat felülvizsgálni, és az e törvénnyel módosított Be. végrehajtásához szükséges mértékben azokat módosítani, hatályon kívül helyezni, illetőleg új rendeletet kiadni,

b) a Be. felhatalmazásán alapuló új rendeleteket kiadni.

(7) Felhatalmazást kapnak az érintett miniszterek, hogy a (6) bekezdés szerinti rendeleteket, illetőleg a hatályban lévő rendeleteknek a (6) bekezdés alapján történő módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövegét a Magyar Közlönyben 2002. június 30-ig közzétegyék.

309. § Ez a törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, a Megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban a zártcélú távközlő hálózat útján történő tárgyalás tekintetében az Európai Unió következő jogforrásaival összeegyeztethető szabályozást tartalmaz:

a) a Tanács 1995. november 23-i állásfoglalása a nemzetközi szervezett bűnözés elleni harcban alkalmazott tanúvédelemről (A. rész 8. pont),

b) a Tanács 1996. december 20-i állásfoglalása a nemzetközi szervezett bűnözés elleni harcban az igazságszolgáltatással együttműködő személyekről (D. rész 2. pont),

c) az Európai Unió tagállamai között a büntető ügyekben nyújtandó kölcsönös jogsegélyről szóló egyezmény (10. cikk).

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

A Kormány tagjainak rendeletei

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter, a gazdasági miniszter, valamint a közlekedési és vízügyi miniszter

1/2002. (I. 7.) FVM—GM—KöViM együttes rendelete

az építőipari kivitelezési, valamint a felelős műszaki vezetői tevékenység gyakorlásának részletes szakmai szabályairól és az építési naplóról szóló 51/2000. (VIII. 9.) FVM—GM—KöViM együttes rendelet módosításáról

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 62. §-a (2) bekezdésének *d*) pontjában, valamint (4) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelkezük el:

1. §

Az építőipari kivitelezési, valamint a felelős műszaki vezetői tevékenység gyakorlásának részletes szakmai szabályairól és az építési naplóról szóló 51/2000. (VIII. 9.) FVM—GM—KöViM együttes rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § E rendelet előírásait — az atomenergia alkalmazására szolgáló, illetve a belsőépítészeti és a kertépítési munkák körébe tartozó építmények kivételével — minden építmény építőipari kivitelezési, valamint felelős műszaki vezetői tevékenységére és annak résztvevőire alkalmazni kell.”

2. §

(1) Az R. 8. §-a az alábbi (4) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (4) bekezdésének számozása (5) bekezdésre változik:

„(4) A közbeszerzésekről szóló 1995. évi XL. törvény 2. §-ának (3) bekezdésében meghatározott, az építési beruházásokra megállapított értékhatár alatti beruházások (épületek esetében a rendelet 1. számú mellékletének I. fejezet „C” kategóriájában meghatározott épületnagyság) esetében az építményfajta fő jellemzője szerinti névjegyekben szereplő felelős műszaki vezető egyedül is elláthatja a különböző szakterületek felelős műszaki vezetői feladatait. E személy felelős a teljes kivitelezés szakszerűségéért, a szakmai, minőségi és biztonsági előírások megtartásáért, valamint azért, hogy a különböző szakterületek-

hez tartozó építési feladatokat megfelelő képesítéssel és szakismerettel rendelkező kivitelező végezze.”

(2) Az R. 8. §-a az alábbi (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Azt a felelős műszaki vezetőt, aki az (1) bekezdésben foglaltakat megsérti, a vizsgálatot (ellenőrzést) lefolytató építésfelügyeleti szerv az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény szerinti eljárás keretében határozattal figyelmeztetésben részesíti, amelyről a határozat egy példányának megküldésével tájékoztatja a vizsgált személy lakhelye szerint illetékes, névjegyzéket vezető építésfelügyeleti szervet is.”

3. §

Az R. 10. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„A felelős műszaki vezetői névjegyzék

10. § (1) Felelős műszaki vezető csak az a személy lehet, akit az építményfajta, valamint a szakterület megjelölésével a névjegyzékbe felvettek.

(2) A névjegyzéket az építményfajta szerint hatáskörrel rendelkező építésfelügyeleti feladatokat ellátó szerv vezeti. Az országosan összesített névjegyzék kiadásáról az építményfajta szerint hatáskörrel rendelkező minisztérium gondoskodik.

(3) A névjegyzékbe — kérelemre — az a büntetlen előéletű magyar állampolgár, illetve magyarországi tartózkodási engedéllyel rendelkező, illetőleg nemzetközi egyezmény vagy viszonyosság hatálya alá tartozó külföldi állampolgár vehető fel, aki az e rendeletben előírt

a) szakirányú szakmai képesítéssel, és

b) szakmai gyakorlati idővel

rendelkezik, továbbá

c) a külön jogszabályban¹ meghatározott igazgatási szolgáltatási díjat befizette.

(4) E rendelet alkalmazásában szakirányú felsőfokú szakképesítés megállapítása során a műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről szóló külön jogszabályok² előírásai az irányadók.

(5) Szakmai gyakorlati időnek számít a Magyarországon folytatott:

a) építészeti-műszaki tervezési,

b) építőipari kivitelezési,

c) építésügyi igazgatási,

d) építésfelügyeleti,

e) beruházói-műszaki, valamint

f) szakirányú oktatói

tevékenység.

(6) Szakirányú középfokú szakképesítésnek az egyes építményfajtáknak megfelelő szakirányú technikus oklevél, illetőleg — a technikus képzés szüneteltetésének időszakában — szakközépiskolai érettségi bizonyítvány minősül.

(7) Amennyiben a végzettséget igazoló oklevélből nem állapítható meg egyértelműen a szakirányúság és a kérelmező a 11/A. § alapján sem vehető névjegyzékbe, a kért névjegyzéki kategóriára való alkalmasságot a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium, a Közlekedési és Vízügyi Minisztérium, a Gazdasági Minisztérium, a Magyar Mérnöki Kamara, a Magyar Építész Kamara, továbbá a szakmai érdekképviselői szervek képviselőiből alakítandó — esetenként létrehozott — bizottság jogosult meghatározni. A bizottságot a kérelmezett névjegyzéki kategória szerint hatáskörrel rendelkező minisztérium hívja össze. A bizottság működési szabályait saját maga határozza meg.”

4. §

(1) Az R. 11. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A névjegyzékbe való felvétel iránti kérelmet a kérelmezőnek az állandó lakóhelye szerint illetékes, az építményfajta szerint hatáskörrel rendelkező, első fokon eljáró 1. számú melléklet szerinti építésfelügyeleti szervhez kell benyújtania.”

(2) Az R. 11. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kérelemhez mellékelni kell:

a) szakmai képesítést igazoló oklevél, bizonyítvány másolatát,

b) a szakmai gyakorlati időt bizonyító okiratok másolatát,

c) három hónapnál nem régebbi erkölcsi bizonyítványt, valamint

d) az igazgatási szolgáltatási díj befizetését igazoló bizonylatot.”

(3) Az R. a következő (3) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (3) és (4) bekezdések számozása (4) és (5) bekezdésre változik:

„(3) A (2) bekezdés a), b) pontja szerinti másolatnak minősül a közjegyző által hitelesített másolat, illetve az az egyszerű másolat, amelyre az építésfelügyelet — az eredeti dokumentum egyidejű bemutatása esetén — rájegyzi az eredetivel való egyezés tényét.”

5. §

Az R. a következő 11/A. §-sal egészül ki:

„11/A. § (1) Azt a közép- és felsőfokú műszaki vagy agrárműszaki szakképesítéssel rendelkező személyt, aki bizonyítja, hogy az 1. számú mellékletben meghatározott

¹ Lásd: 46/2000. (VII. 21.) FVM rendelet.

² Lásd: 1993. évi LXXX. törvény, 157/1996. (X. 22.) Korm. rendelet.

valamelyik szakágban — a felvételi kérelem beadását megelőzően — Magyarországon legalább 10 éven keresztül ténylegesen felelős műszaki vezetőként tevékenykedett, 2003. december 31-ig előterjesztett kérelmére az adott építményszakág szerinti hatáskörrel rendelkező építésfelügyeleti szerv — a szakirányú képesítés meglététől függetlenül — az e jogszabályban előírt egyéb feltételek megléte esetén a felelős műszaki vezetői névjegyzékbe felveszi.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott felelős műszaki vezetőként való tevékenység igazolására csak közokirat vagy teljes bizonyító erejű magánokirat (munkáltatói, illetőleg építés-kivitelezési szakmai érdekképviseleti szerv, továbbá szakmai kamara által kiadott igazolás, munkavagy megbízási szerződés stb.) fogadható el.

(3) Ha az (1) bekezdésben megjelölt személy az előírt szakmai gyakorlatból legalább 5 évet töltött felelős műszaki vezetőként műemléki védelem alatt álló építményen, e rendelet 1. számú mellékletének „AM” kategóriájába felvehető.

(4) A műemlékvédelem területén eltöltött gyakorlati időt a (2) bekezdésben foglalt iratok alapján a műemlékvédelmi hatóság igazolja.”

6. §

(1) Az R. 12. §-ának (2) bekezdése az alábbi új *d*) ponttal egészül ki:

(Törölni kell a névjegyzékből azt, aki)

„*d*) a 8. § (6) bekezdésében foglaltak alapján az építésfelügyeleti szerv által az építmény állékonyságát veszélyeztető állapot miatt 5 éven belül három alkalommal, életet, egészséget vagy köz- és vagyonbiztonságot veszélyeztető állapot miatt két alkalommal jogerős határozattal figyelemztetésben részesült.”

(2) Az R. 12. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Akit a (2) bekezdés *d*) pontjában írtak miatt a névjegyzékből töröltek, ezen időponttól számított 5 éven belül a névjegyzékbe ismételtelen felvenni nem lehet.”

7. §

Az R. 15. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az építési naplót egy eredeti és két másolati példányban kell vezetni. Az eredeti példány a kivitelezőt, egy másolati példány pedig az építtetőt (építési műszaki ellenőrt) illeti meg. A naplót az építési-szerelési munka befejezését követően le kell zárni és azt az építtetőnek is alá kell írnia. Az építési naplót és mellékleteit a kivitelezőnek a munka befejezését követően 10 évig meg kell őriznie.”

8. §

(1) Az R. 1. számú melléklete helyébe e rendelet *1. számú melléklete* lép.

(2) Az R. 2. számú melléklete helyébe e rendelet *2. számú melléklete* lép.

9. §

(1) E rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba, rendelkezéseit a folyamatban lévő államigazgatási ügyekben is alkalmazni kell.

(2) E rendelet hatálybalépése előtt a 2. számú melléklet szerint nyomtatott építési napló példányok felhasználhatók, azonban ezek címdaláról „A szerződés értéke” rovatot, továbbá a „6. Alvállalkozók adatai” részben szereplő táblázatokból a „Szerződési összeg” megnevezésű oszlopokat, valamint a „III. Naplórész 2. Eseti bejegyzések *j*) többletmunkák, pótmunkák” rovatokat a rendelet hatálybalépését követően nem kell kitölteni.

Dr. Vonza András s. k.,

földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

Dr. Matolcsy György s. k.,

gazdasági miniszter

Dr. Fónagy János s. k.,

közlekedési és vízügyi miniszter

1. számú melléklet

az 1/2002. (I. 7.) FVM—GM—KöViM együttes rendelethez

A felelős műszaki vezetők besorolása

I.

Épületek, továbbá a II. fejezetben meghatározott sajátos építményszakág kivételével az egyéb építmények építési, valamint föld- és tereprendezési, felszíni vízelvezetési, épületgépészeti és épületvillamossági építési-szerelési munkái

1. Építési munkák

„*A*” kategória: épületek, továbbá a II. fejezetben meghatározott sajátos építményszakág körébe tartozó építményszakág kivételével egyéb építmények (Étv. 2. § 8. pont) építési, föld- és tereprendezési, felszíni vízelvezetési munkái építésére, megváltoztatására, irányuló építési-szerelési munkák esetében korlátozás nélkül.

(Jele: FMV-Épületek A + a megye Ksh. kódja + regisztrációs szám/lejárati éve)

Névjegyzékbe vételi követelmény:

a) okleveles építész-, illetve építőmérnöki végzettség és	3 éves szakmai gyakorlat
b) építész-, illetve építőmérnöki, magas- és mélyépítőipari üzemmérnöki vagy felsőfokú technikus végzettség és	5 éves szakmai gyakorlat

- c) felsőfokú műszaki alapképzettség és építőmesteri kiegészítő (építőmester szakmérnök) végzettség —

„AM” kategória: Műemléki védelem alatt álló építményeken (Étv. 2. § 8. pont) végzett építési szerelési munkát csak az okleveles építészmérnöki végzettséggel és 3 éves szakmai gyakorlattal, illetőleg az előzőekben felsorolt végzettségek valamelyikével és műemléki szakmérnöki végzettséggel is rendelkező felelős műszaki vezető irányíthat. Az erre való jogosultságot a névjegyzékbe való felvételtől szóló határozatban fel kell tüntetni.

(Jele: FMV-Épületek AM + a megye Ksh. kódja + regisztrációs szám/lejárati éve)

„B” kategória: az „A” kategóriában említett épületek, építmények építésére, megváltoztatására irányuló építési-szerelési munkák esetében legfeljebb 4 beépített szint, 6,6 m falköz (oszlopköz) távolságig, illetve 2000 m² bruttó szintterület mértékig korlátozva, továbbá az „A” kategóriába tartozó épületek, építmények tartószerkezeteinek megváltoztatására nem irányuló (pl. karbantartás, felújítás) építési-szerelési munkák esetében korlátozás nélkül.

(Jele: FMV-Épületek B + a megye Ksh. kódja + regisztrációs szám/lejárati éve)

Névjegyzékbe vételi követelmény:

- a) okleveles építész-, illetve építőmérnöki végzettség és 1 éves szakmai gyakorlat
- b) építész-, illetve építőmérnöki, magas- és mélyépítőipari üzem-mérnöki vagy felsőfokú technikus végzettség és 2 éves szakmai gyakorlat
- c) építőipari technikus, szakközépiskolai végzettség és 5 éves szakmai gyakorlat

„C” kategória: az „A” kategóriában említett épületek, építmények teherhordó szerkezeteinek építésére, megváltoztatására irányuló építési-szerelési munka legfeljebb pince + földszint + tetőtér beépítésű, max. 6,6 m falköz (oszlopköz) távolságig, 1000 m² bruttó szintterületi mértékig korlátozva, továbbá az „A” kategóriába tartozó épületek, építmények teherhordó és szakipari szerkezeteinek megváltoztatására nem irányuló (pl. karbantartás, felújítás) építési-szerelési munkák esetében korlátozás nélkül abban az esetben, ha a munkát saját maga végzi.

(Jele: FMV-Épületek C + a megye Ksh. kódja + regisztrációs szám/lejárati éve)

Névjegyzékbe vételi követelmény:

- a) az „A” és „B” kategóriáknál felsorolt képesítés —

- b) kőműves mesteri képesítés —

- c) fa szerkezetű épületek esetében ácsmesteri képesítés —

2. „ÉG” kategória: az „A” kategóriánál megjelölt épületek, építmények víz, csatorna, gáz, központi fűtés, szellőző, klíma berendezéseinek építés-szerelése korlátozás nélkül.

(Jele: FMV-Épületek G + a megye Ksh. kódja + regisztrációs szám/lejárati éve; a c) pontban megjelölt képesítés esetén: FMV-Épületek Víz... Gáz... Fűtés... Klíma + a megye Ksh. kódja + regisztrációs szám/lejárati éve)

Névjegyzékbe vételi követelmény:

- a) okleveles gépészmérnöki végzettség és 3 éves szakmai gyakorlat,
- b) gépészmérnöki, gépész üzem-mérnöki vagy felsőfokú technikus, illetve gépész-technikusi végzettség és 5 éves szakmai gyakorlat
- c) az 1. „C” kategóriában megjelölt épület-nagyságig az épület-gépészeti szakmunka szakágának megfelelő mesteri képesítés

3. „ÉV” kategória: az „A” kategóriában megjelölt épületek, építmények villamos, hírközlő és épületfelügyeleti hálózatainak, berendezéseinek szerelése az épület fogyasztómérő készülékéig korlátozás nélkül.

(Jele: FMV-Épületek Vill. + a megye Ksh. kódja + regisztrációs szám/lejárati éve; a c) pont alapján felvettek esetében: FMV-Épületek Vill. C + a megye Ksh. kódja + regisztrációs szám/lejárati éve)

Névjegyzékbe vételi követelmény:

- a) okleveles villamosmérnöki végzettség és 3 éves szakmai gyakorlat,
- b) villamosmérnöki, villamos üzem-mérnöki vagy felsőfokú technikus, továbbá villamosipari technikus végzettség és 5 éves szakmai gyakorlat
- c) az 1. „C” kategóriában meghatározott épületnagyságig villanyszerelő mesteri képesítés —

Építésfelügyeleti feladatokat ellátó szervek:

- I. fokon: illetékes megyei, fővárosi közigazgatási hivatal
II. fokon: földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

II.

Sajátos építményszakmák

1. Közlekedési építmények és az azokhoz szerkezetileg vagy funkcionálisan kapcsolódó építményrészek, mérnöki létesítmények — kivéve az I. fejezetbe tartozó épületek és egyéb építmények — építés-szerelési munkái

1.1. Utak, vasutak, repülőterek, kikötők

„A” kategória:

Korlátozás nélkül végezhető a felelős műszaki vezetői tevékenység az alábbi építmények építés-szerelési munkái esetén:

- út, kerékpárút, gyalogosút, térburkolat,
- vasút, földalatti vasút, sikló, függőpálya, sífelvonó,
- repülőtér, kikötő,
- ezek műtárgyai (híd, átereszt, alagút, aluljáró, támfal stb.),
- ezek berendezései, tartozékai, zajvédelmi létesítményei és vízelvezetése a befogadóig.

(Jele: FMV-Közl. ép. — A + a megye Ksh. kódja + regisztrációs szám/lejárati éve)

Névjegyzékbe vételi követelmény:

- a) okleveles építőmérnöki végzettség és 3 éves szakmai gyakorlat
- b) építőmérnöki, mélyépítési, közlekedésépítési, vízellátási és csatornázási, vízgazdálkodási üzem mérnöki, felsőfokú technikus végzettség és 5 éves szakmai gyakorlat

„B” kategória:

Az alábbi korlátozásokkal végezhető a felelős műszaki vezetői tevékenység az „A” kategóriánál meghatározott építmények építés-szerelési munkái esetén:

- utaknál: gyorsforgalmi utak és létesítményeik kivételével,
- közúti műtárgynál: 4 m szabadnyílású híd, 2 m átmérőjű átereszt, 3 m magas támfal mértékig,
- vasútnál: 1000 m vágányhosszáig és 5 csoport kitérőig,
- vasúti műtárgynál: a vasúti építmények engedélyezéséről szóló jogszabályban a hatósági engedély nélkül létesíthető műtárgyak esetében,
- felújítás, átalakítás, bővítés, javítás-karbantartás, elbontás építési-szerelési munkák esetében korlátozás nélkül.

(Jele: FMV-Közl. ép. — B + a megye Ksh. kódja + regisztrációs szám/lejárati éve)

Névjegyzékbe vételi követelmény:

- a) az „A” kategóriában megjelölt végzettségek és 1 éves szakmai gyakorlat

- b) közlekedésépítő, útépítő, vasútépítő, hídépítő, mélyépítő technikus vagy vasutaknál pályamesteri végzettség és 5 éves szakmai gyakorlat

1.2. Vasútvillamossági építmények

„A” kategória:

Korlátozás nélkül végezhető a felelős műszaki vezetői tevékenység az alábbi építmények építés-szerelési munkái esetén:

— a vasút villamosítás, villamosenergia-ellátás, energia-távvezérlés és villamos üzemű biztosítóberendezések építményei, berendezései.

(Jele: FMV-Közl. vv — A + a megye Ksh. kódja + regisztrációs szám/lejárati éve)

Névjegyzékbe vételi követelmény:

- a) okleveles villamosmérnöki, okleveles közlekedésmérnöki végzettség és 3 éves szakmai gyakorlat
- b) villamosmérnöki, üzemmérnöki, közlekedésmérnöki, vasúti üzemi üzemmérnöki, felsőfokú villamosipari technikus végzettség és 5 éves szakmai gyakorlat

„B” kategória:

Az alábbi korlátozásokkal végezhető a felelős műszaki vezetői tevékenység az „A” kategóriánál meghatározott építmények építés-szerelési munkái esetén:

— vasúti villamos felsővezeték, illetve vasúti biztosítóberendezések létesítése, átalakítása, amelyek a vasúti építmények engedélyezéséről szóló jogszabályban hatósági engedély nélkül létesíthetők,

— felújítás, átalakítás, bővítés, javítás-karbantartás, elbontás esetében korlátozás nélkül.

(Jele: FMV-Közl. vv — B + a megye Ksh. kódja + regisztrációs szám/lejárati éve)

Névjegyzékbe vételi követelmény:

- vasút-villamossági, vasútgépészeti technikus, továbbá a MÁV Tiszt-képző Intézetben szerzett végzettség és 5 éves szakmai gyakorlat

Építésfelügyeleti feladatokat ellátó szervek:

* I. fokon: az illetékes megyei, fővárosi közlekedési felügyelet

II. fokon: Közlekedési Főfelügyelet

* Lásd: A közlekedési (közúti, vasúti, hajózási) építmények és vízi létesítmények építésfelügyeleti szerveinek az építési műszaki ellenőri, felelős műszaki vezetői névjegyzékek vezetésével kapcsolatos hatósági feladatairól, valamint a hatósági eljárásokért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjakról szóló 9/2001. (II. 14.) KöViM rendeletet.

2. *Vízgazdálkodási építmények (vízi létesítmények) és az azokhoz szerkezeti vagy funkcionálisan kapcsolódó építményrészek, mérnöki létesítmények — kivéve az I. fejezetbe tartozó épületek és egyéb építmények — építési munkái*

„A” kategória:

Korlátozás nélkül végezhető a felelős műszaki vezetői tevékenység az alábbi építmények építés-szerelési munkái esetén:

— duzzasztó- és vízerőművek, hajózsilipek, árvízkapuk, kikötői partfalak,

— öntözőtelepek, öntözőcsatornák, halastavak, tógazdaságok,

— víziközművek közüzemi hálózatai (beleértve az ipari, ivó- és tűzvíz hálózatokat, az egyesített és elválasztott rendszerű csatornahálózatokat, a nyílt és zárt rendszerű csapadékvíz-elvezető hálózatokat),

— szennyvíztisztító telepek, víztermelő telepek, vízkezelő létesítmények, víztárolók, hévízhasznosítási létesítmények,

— árvízvédelmi töltések, árvízvédelmi falak és műtárgyaik,

— belvízvédelmi csatornák és műtárgyaik, szivattyútelepek,

— folyó- és tószabályozási művek, partvédművek,

— vízrendezési és vízkormányzó földművek és műtárgyaik,

— árvízvédelmi tárolók, tározók, záportározók és műtárgyaik.

(Jele: FMV-Víz ép. — A + a megye Ksh. kódja + regisztrációs szám/lejárati éve)

Névjegyzékbe vételi követelmény:

a) okleveles építőmérnöki végzettség és 3 éves szakmai gyakorlat

b) építőmérnöki, mélyépítési, közlekedésépítési, vízellátási és csatornázási, vízgazdálkodási üzem mérnöki, felsőfokú technikus végzettség és 5 éves szakmai gyakorlat

„B” kategória:

Az alábbi korlátozásokkal végezhető a felelős műszaki vezetői tevékenység az „A” kategóriánál meghatározott építmények építés-szerelési munkái esetén:

— Olyan vízi létesítmények építés-szerelési munkái, amelyek tönkremenetele életveszélyt nem idéz elő, vagy rendkívüli védelmi intézkedést nem követel, továbbá a vízi létesítmények építés jellegű felújítása, javítása, karbantartása.

(Jele: FMV-Víz ép. — B + a megye Ksh. kódja + regisztrációs szám/lejárati éve)

Névjegyzékbe vételi követelmény:

a) az „A” kategóriában megjelölt végzettségek és 1 éves szakmai gyakorlat

b) vízügyi, vízközmű-építő, mélyépítő technikus végzettség és 5 éves szakmai gyakorlat

Építésfelügyeleti feladatokat ellátó szervek:

I. fokon: a területileg illetékes vízügyi igazgatóság

II. fokon: Országos Vízügyi Főigazgatóság

3. *Távközlési építmények építési-szerelési munkái korlátozás nélkül*

Távközléshez szükséges olyan sajátos építmények, amelyek magukba foglalják a vezetékeket, a vezetékekkel és vezetékek nélküli összeköttetésekkel összefüggő — burkoló, tartó, védő, jelző stb. — műtárgyakat, különösen a tartozékokat és tartószerkezeteket, az antennatartó-szerkezeteket (tornyokat), antennákat, oszlopokat, alagutakat, kábelszekrényeket, csatornákat, föld alatti és föld feletti jelzőket, védőműtárgyakat.

„TE” kategória:

Építési-szerelési munkáknál.

(Jele: FMV-TE + a megye Ksh. kódja + regisztrációs szám/lejárati éve)

Névjegyzékbe vételi követelmény:

a) okleveles építésmérnöki, okleveles építőmérnöki végzettség és 3 éves szakmai gyakorlat

b) építész-, illetve építőmérnöki, üzem mérnöki, magas- és mélyépítőipari felsőfokú technikus, építőipari technikus, szak-középiskolai végzettség és 5 éves szakmai gyakorlat

„TV” kategória:

Villamos szerelési munkáknál.

(Jele: FMV-TV + a megye Ksh. kódja + regisztrációs szám/lejárati éve)

Névjegyzékbe vételi követelmény:

a) okleveles villamosmérnöki végzettség és 3 éves szakmai gyakorlat

b) villamos mérnöki vagy üzem mérnöki, felsőfokú villamosipari technikus, villamosipari technikus végzettség és 5 éves szakmai gyakorlat

Építésfelügyeleti feladatokat ellátó szervek:

I. fokon: Hírközlési Főfelügyelet

II. fokon: Hírközlési Főfelügyelet elnöke

4. Szilárdásvány-bányászati, kőolaj- és földgázbányászati, illetve egyéb bányászati létesítmények építési-szerelési munkái korlátozás nélkül

(Jele: FMV-Bányászati ép. szer. + a megye Ksh. kódja + regisztrációs szám/lejárati éve)

Névjegyzékbe vételi követelmény:

- a) okleveles bánya- és geotechnikai mérnök, okleveles gáz- és olajipari mérnök, okleveles gépészmérnök végzettség és 3 éves szakmai gyakorlat

- b) bánya- és geotechnikai mérnök, üzemmérnök, gáz- és olajipari mérnök, üzemmérnök, gépészmérnök, üzemmérnök, felsőfokú gépészeti technikus végzettség és 5 éves szakmai gyakorlat

Építésfelügyeleti feladatokat ellátó szervek:

I. fokozat: területileg illetékes bányakapitányság

II. fokozat: Magyar Bányászati Hivatal

5. Szénhidrogén-szállító vezetékek, gázelosztó vezetékek, propán bután töltő telepek és tartozékai építési-szerelési munkái korlátozás nélkül

(Jele: FMV-Szénhidr. száll. ép. szer. + a megye Ksh. kódja + regisztrációs szám/lejárati éve)

Névjegyzékbe vételi követelmény:

- a) okleveles gáz- és olajipari mérnök, okleveles gépészmérnök végzettség és 3 éves szakmai gyakorlat

- b) gáz- és olajipari mérnök, üzemmérnök, felsőfokú technikus végzettség és KPE műanyag csővezeték építése esetén szakirányú kiegészítő vizsga 5 éves szakmai gyakorlat

Építésfelügyeleti feladatokat ellátó szervek:

I. fokozat: területileg illetékes bányakapitányság

II. fokozat: Magyar Bányászati Hivatal

6. Energetikai, vegyipari, szénhidrogén-ipari berendezések építésmunkái

(Jele: FMV-Energ.-Ve.- Szén ép. szer. + a megye Ksh. kódja + regisztrációs szám/lejárati éve)

Névjegyzékbe vételi követelmény:

- a) okleveles gépészmérnök, okleveles vegyészmérnök végzettség és 3 éves szakmai gyakorlat

- b) gépészmérnök, üzemmérnök, vegyészmérnök, üzemmérnök, felsőfokú gépész-, illetve vegyészmérnöki végzettség és 5 éves szakmai gyakorlat

Építésfelügyeleti feladatokat ellátó szervek:

I. fokozat: illetékes Területi Műszaki Biztonsági Felügyelet

II. fokozat: Műszaki Biztonsági Főfelügyelet

7. Távhővezetékek és berendezések építése

(Jele: FMV-Távhő — A + a megye Ksh. kódja + regisztrációs szám/lejárati éve)

„A” kategória: föld feletti és föld alatti távhővezeték, azok tartozékai és védőberendezéseinek építése.

Névjegyzékbe vételi követelmény:

- a) okleveles gépészmérnök végzettség és 3 éves szakmai gyakorlat

- b) gépészmérnök, üzemmérnök végzettség és 5 éves szakmai gyakorlat

„B” kategória: föld feletti távhővezeték, azok tartozékai és védőberendezéseinek építése.

(Jele: FMV-Távhő — B + a megye Ksh. kódja + regisztrációs szám/lejárati éve)

Névjegyzékbe vételi követelmény:

- a) gépész felsőfokú technikus végzettség és 5 éves szakmai gyakorlat

Építésfelügyeleti feladatokat ellátó szervek:

I. fokozat: illetékes Területi Műszaki Biztonsági Felügyelet

II. fokozat: Műszaki Biztonsági Főfelügyelet

8. Villamosság

„A” kategória: erőáramú föld feletti és föld alatti vezetékek, átalakító- és kapcsolóberendezések (nagy-, közép-feszültségű hálózatoknál)

(Jele: FMV-Villamosság — A + a megye Ksh. kódja + regisztrációs szám/lejárati éve)

Névjegyzékbe vételi követelmény:

- a) okleveles villamosmérnök végzettség és 3 éves szakmai gyakorlat

- b) villamos üzemmérnök, felsőfokú technikus végzettség és 5 éves szakmai gyakorlat

„B” kategória: erőáramú föld feletti és föld alatti vezetékek, átalakító- és kapcsolóberendezések (kisfeszültségű hálózatoknál)

(Jele: FMV-Villamosság — B + a megye Ksh. kódja + regisztrációs szám/lejárati éve)

Névjegyzékbe vételi követelmény:

- a) az „A” kategóriában
megjelölt végzettségek és 1 éves szakmai gyakorlat
- b) villamosipari technikus végzettség és 5 éves szakmai gyakorlat
- c) villanszerelő mesteri képesítés —

Építésfelügyeleti feladatokat ellátó szervek:

- I. fokon: illetékes Területi Műszaki Biztonsági Felügyelet
- II. fokon: Műszaki Biztonsági Főfelügyelet

2. számú melléklet

az 1/2002. (I. 7.) FVM—GM—KöViM együttes rendelethez

[2. számú melléklet

az 51/2000. (VIII. 9.) FVM—GM—KöViM
együttes rendelethez]

Az építési napló

I. Az építési napló vezetésének szabályai

Az építési napló címoldalból, nyilvántartási részből és folyamatosan számozott naplórészből áll.

Az építési naplóba a bejegyzéseket úgy kell megtenni, hogy azon később észrevehetetlenül ne lehessen változtatni vagy a bejegyzést eltávolítani.

II. Az építési napló mintája

— Az építési napló címoldala:

ÉPÍTÉSINAPLÓ

A
.....-ről év hó-tól
..... év hó-ig.

— Az építési napló címlapjának belső oldala, szükség esetén a naplórész 1. oldalán folytatva:

Nyilvántartási rész

1. Az építési-szerelési munka

megnevezése:
helye (város, község, utca, házszám, hrsz.):
jellege: beruházás (új, bontás, átalakítás, fenntartás, karbantartás, felújítás).....
pénzügyi forrása (állami költségvetés, saját forrás, vegyes forrás):.....
vállalati munkaszáma:

Az építési naplót az építőipari munkaterület kivitelezési tevékenységre történő átadásának napján kell megnyitni. A nyilvántartási részt ekkor kell kitölteni. A még nem ismert adatokat azok tudomásra jutásakor kell pótolni.

A naplórészt naponta, naprakész állapotban kell vezetni. A napló vezetéséért a felelős műszaki vezető felel.

A naplórész „napi jelentés” rovatának adatait akkor is minden nap ki kell tölteni, ha az építési munkahelyen bejegyzést igénylő esemény nem történt. Az egyéb bejegyzéseket az esemény bekövetkezése napján kell megtenni.

A naplórész minden oldalán fel kell tüntetni az építmeny megnevezését vagy azonosítószámát.

Ha egy építmény építőipari kivitelezése során több egymást követő építési napló megnyitására van szükség, illetve az építési napló betelt, a naplókat folyamatosan kell sorszámozni, és minden naplóoldalon a sorszámozás előtt a kötet sorszámát is fel kell tüntetni.

A munkálatok szüneteltetése (pl. műemléki feltárás, útelzárás, vágányzár engedélyezése vagy elrendelése) esetén a naplórészben fel kell tüntetni a szüneteltetés időpontját, az érte felelős személy vagy szerv nevét és a feloldás időpontját.

A naplórészt hézag és margó kihagyása nélkül úgy kell vezetni, hogy utólagos bejegyzésnek ne legyen helye. Az ábrák mellett üresen maradt részeket át kell húzni. A bejegyzéseket az aláírás után naponta vízszintes vonallal le kell zárni.

Ha az építési naplót több építményről egyesítve vezetik, a bejegyzéseket építményenként el kell különíteni.

2. A szerződés főbb adatai:

a) kelte: év hó nap
 teljesítési határidő: év hó nap
 részhatáridők: év hó nap
 év hó nap
 év hó nap

b) az a) pont alatti adatok módosítása:

3. A vállalkozó

megnevezése:
 székhelye:
 a felelős műszaki vezető (helyettese) neve, címe és telefonszáma:
 névjegyzéki száma (az 1. számú melléklet III. fejezetében előírt esetekben), a kiegészítő vizsgájának időpontja és száma:.....

4. A megrendelő

a) megnevezése, székhelye:
 b) a műszaki ellenőr neve, címe és telefonszáma:
 c) egyéb bejegyzésre jogosult képviselő neve, címe és bejegyzési jogosultsága:

5. Tervező szervezetek adatai, megnevezése, székhelye:

.....
 felelős építész tervező neve, címe, telefonszáma:

 felelős statikus neve, címe, telefonszáma:.....

 gépészeti tervező neve, címe, telefonszáma:.....

 altervező szervezetek és felelős tervezők neve, címe, telefonszáma:

 a tervezői művezetést végző szervezet és a művezetésért felelős tervező neve, címe és telefonszáma:.....

6. Alvállalkozók adatai

a) Szakipari munkák

Sor- szám	Alvállalkozó			Munkanem	Megj.	Kezdési	Teljesítési
	megnevezése	székhelye	telefonszáma			határidő	

b) Szerelőipari munkák

Sor-szám	Alvállalkozó			Munkanem	Megj.	Kezdési	Teljesítési
	megnevezése	székhelye	telefonszáma			határidő	

c) Egyéb alvállalkozói munkák

Sor-szám	Alvállalkozó			Munkanem	Megj.	Kezdési	Teljesítési
	megnevezése	székhelye	telefonszáma			határidő	

7. Naplómellékletek

a) Hatósági engedélyek

Az engedély			Kiállító hatóság	Naplómelléklet sorszáma
megnevezése	száma	kelte		

b) Vizsgálati eredmények

Sor-szám	Kelet	Vizsgálatot végző szerv	Vizsgálat megnevezése	Naplómelléklet sorszáma, illetőleg megjelölése

c) Egyéb naplómellékletek

Sor-szám	Kelet	Naplómelléklet megjelölése	Naplómelléklet sorszáma, illetőleg megjelölése

A nyilvántartási részt értelemszerűen, az adott építőipari tevékenység fennálló adataival kell kitölteni.

III. Naplórész

1. Napi jelentés

- a) kelet (nap nevét is fel kell tüntetni: pl. kedd);
- b) külső hőmérséklet (naponta háromszor: 7, 13 és 21 órakor, ha a munka jellege megkívánja, a legalacsonyabb hőmérsékletet is rögzíteni kell);
- c) időjárási adatok (esetleg vízállás vagy szélerősség, munkamenetet akadályozó időjárásnál az akadályozás időtartama is);
- d) létszámadatok:
 - műszakiak,
 - adminisztratívák,
 - kisegítők,
 - fizikai létszám (saját és alvállalkozói szakmunkás, segédmunkás) szakmánként részletezve,
 - összlétszám;
- e) napi teljesítmény adatai (címszószerű körülírásban).

A napi teljesítmény adatait építményenként részletezve kell leírni: pl. északi pillér betonozása a —0,30 m szinten, I. emeleti földem vasbetonszerelés stb. Nagyobb vasbeton szerkezeteknél az idom, keret vagy pillér számát fel kell tüntetni. Egyes főbb munkarészek kivitelezésének megkezdését és befejezését fel kell tüntetni (pl. 013 j. oszlop betonozása befejezve vagy 40/60-as csőfektetés a +228—262 m szelvényig stb.).

2. Eseti bejegyzések

- a) az építési munkahely átadás-átvétele;
- b) az építmény helyének kitűzése;
- c) az egyes munkarészek külön ellenőrzése és annak eredménye (pl. betonozás előtt a zsaluzás és a vasszerelés ellenőrzése, gépészeti munkáknál vezetékek, berendezések kipróbálása);
- d) az eltakart munkarészekkel kapcsolatos adatok, megrendelői észrevételek, vállalkozói megjegyzések;
- e) a műszakilag és az elszámolás szempontjából fontos tények (felek közlései és kifogásai a tervekkel, a költségvetéssel, valamint ezek módosításával, továbbá a kivitelezéssel kapcsolatban);
- f) a munkavégzést gátló körülmények feltüntetése részletes indokolással (pl. munkaerőhiány, anyagbeszerzési nehézségek miatt fennakadás, alvállalkozók késedelméből határidő-túllépés, munkamegszakítások, balesetek, rendkívüli helyzetekből adódó veszélyek, ártalmak stb.), az azokból származó hátrányok, minőségcsökkenések, határidő-eltolódások várható időtartama;
- g) anyagok, kész szerkezetek, szerkezetrészek (próbatetek) vizsgálata és dokumentumainak megjelölése;
- h) tervek átvétele;
- i) naplómellékletek felfektetése;
- j) kivitelezés közben előállott károk felvétele a megrendelővel, illetve az alvállalkozókkal;
- k) speciális munkák adatai, ha azokról nincs külön napló (pl. cölöpözés);

l) a beépítésre kerülő építési célú termékek megfelelőség-igazolásának átadása a megrendelő vagy a műszaki ellenőr részére;

m) egyéb bejegyzések;

n) a műszaki átadás-átvételi eljárás eredményes befejezésének napján az építési napló lezárása.

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 2/2002. (I. 7.) FVM rendelete

egyes építésügyi jogszabályok módosításáról

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban Étv.) 62. § (2) bekezdésének b) és i) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) Az építészeti-műszaki tervdokumentációk tartalmi követelményeiről szóló 45/1997. (XII. 29.) KTM rendelet (a továbbiakban: Tervr.) 2. §-a az alábbi új (4) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a (4)—(6) bekezdése számozása (5)—(7) bekezdésre változik:

„(4) A tervdokumentációban az Étv. 31. § (2) bekezdés c)—h) pontjaiban meghatározott követelmények teljesítését a vonatkozó nemzeti szabványok vagy azokkal legálább egyenértékű műszaki megoldás alkalmazásával kell biztosítani.”

(2) A rendelet 5. § 11. pontja helyébe az alábbi 11. pont lép:

(Új építmény esetén az építési engedélyezési tervdokumentációnak különösen az alábbiakat kell tartalmaznia:)

„11. műszaki leírást, mely ismerteti az építményre vonatkozó, a tervlapokat kiegészítő információkat, valamint 2. § (4) bekezdésében foglaltak figyelembevételével a tartószerkezeti, az épületgépészeti, villamos, villámvédelmi, zaj és rezgés elleni védelmi, hőszigetelési, munkavédelmi stb. megoldásokat, az építmény és környezete kölcsönhatását, továbbá szükséges esetekben az alkalmazott szabványtól eltérő műszaki megoldást és a szakhatóságok által kért további információkat;”

(3) A rendelet 5. § 14. pontja helyébe az alábbi 14. pont lép:

(Új építmény esetén az építési engedélyezési tervdokumentációnak különösen az alábbiakat kell tartalmaznia:)

„14. igazoló műszaki számításokat a hatályos nemzeti szabványokban foglaltak, vagy azzal legalább egyenértékű műszaki megoldás szerint:

- a) a fűtött vagy hűtött épületeknél épületfizikai, energetikai,
- b) minden két beépített szintnél magasabb vagy 5,40 m-nél nagyobb földmfesztávú épület esetében — az előregyártott elemek beazonosítását is biztosító — tartószerkezeti,
- c) zajforrást tartalmazó, illetve a határérték feletti környezeti zajjal terhelt építményeknél az akusztikai, és
- d) indokolt esetben a benapozásra vonatkozó megoldásokról;”

2. §

(1) Az egyes építményekkel, építési munkákkal és építési tevékenységekkel kapcsolatos építésügyi hatósági engedélyezési eljárásokról szóló 46/1997. (XII. 29.) KTM rendelet (a továbbiakban: Eng.R.) 1. § (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem terjed ki a rendelet hatálya)

„b) a távközlési építményekre, az antennák, antennatartó szerkezetek, valamint az azokhoz tartozó műtárgyak kivételével,”

(2) Az Eng.R. 17. §-a az alábbi új h) ponttal egészül ki:

(Az építési engedély kérelemhez mellékelni kell)

„h) a vonatkozó nemzeti szabványtól eltérő műszaki megoldás alkalmazása esetén a szerkezetnek, eljárásnak

vagy számítási módszernek a szabványossal való legalább egyenértékűségét igazoló építésügyi szakértői véleményt egy példányban arról, hogy az építmény tervezésekor alkalmazott műszaki megoldás a 45/1997. (XII. 29.) KTM rendelet 1. § (4) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelel, illetőleg EUROCODE alkalmazása esetén arról, hogy az az adott tervezési feladatra teljes körű, és a tervező kizárólag azt alkalmazta.”

(3) Az Eng.R. 2. számú melléklete e rendelet *melléklete* szerint módosul.

3. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba, rendelkezéseit a hatálybalépését követően indult építésügyi hatósági eljárásokban kell alkalmazni.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidőben az Eng.R. 2. számú mellékletében az építésügyi hatósági eljárásokban közreműködő szakhatóságok V. pontjának címe helyébe „V. Közlekedési és Vízügyi Minisztérium” lép és az e címhez tartozó V/2. pont hatályát veszti.

Dr. Vonza András s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

Melléklet a 2/2002. (I. 7.) FVM rendelethez

1. Az építésügyi hatósági eljárásokban közreműködő szakhatóságok felsorolása kiegészül az alábbiakkal:

Szakhatóságok	I. fok	II. fok	Követelmények
X. Miniszterelnöki Hivatal	Hírközlési Területi Hivatal	Hírközlési Főfelügyelet	Antenna, anntennatartó szerkezet, valamint az ahhoz tartozó műtárgy tekintetében a frekvenciakijelölési engedélyben vagy koncessziós szerződésben foglalt követelmények, továbbá a megvalósítandó rádióösszeköttetés védelméhez szükséges építési korlátozások érvényesítése. Egyéb építmény esetében az annak környezetében létesült távközlési építmények védelme és az erre vonatkozó jogszabályokban foglalt követelmények érvényesítése.

2. Az építésügyi hatósági eljárásokban közreműködő közművek felsorolásában az 5. pont helyébe a következő rendelkezés lép:

Közművek			Követelmények
5. Távközlési szolgáltatók			A távközlési szolgáltatások igénybevételét lehetővé tévő csatlakozó vezetékeket és szerelvényeket érintően a szakszerű megoldás követelményei, továbbá a távközlési építmények más építményfajtákkal való megközelítésére, védelmére, illetőleg keresztezésére meghatározott műszaki követelmények érvényre juttatása.

**A földművelésügyi és vidékfejlesztési
miniszter
3/2002. (I. 7.) FVM
rendelete**

a kristálycukor 2002. első félévi irányáráról

Az agrárpiaci rendtartásról szóló 1993. évi VI. törvény (a továbbiakban: Tv.) 12. §-ának (1) és (2) bekezdéseiben kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A rendelet hatálya azokra a cukoripari társaságokra terjed ki, amelyek kristálycukrot (vámtarifaszám: 1701 99) állítanak elő, és tagjai a Cukor Terméktanácsnak.

2. §

(1) Az 50 kg-os kiszerelésű, belföldi értékesítésű és a Magyar Élelmiszerkönyv előírásainak (MÉ 1—3—73/437) megfelelő normál kristálycukor gyártelepi paritáson számított első értékesítéskori irányára: 140 000 Ft/tonna.

(2) Az irányár az általános forgalmi adót nem tartalmazza.

3. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba, és 2002. június 30-án hatályát veszti.

Dr. Vónza András s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

**A földművelésügyi és vidékfejlesztési
miniszter
4/2002. (I. 7.) FVM
rendelete**

**a kristálycukor 2002. első félévi alsó és felső
intervenciós áráról**

Az agrárpiaci rendtartásról szóló 1993. évi VI. törvény (a továbbiakban: Tv.) 12. § (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján — a pénzügyminiszterrel, a külügyminiszterrel és a gazdasági miniszterrel egyetértésben — a következőket rendelem el:

1. §

A rendelet hatálya azokra a cukoripari társaságokra terjed ki, amelyek kristálycukrot (vámtarifaszám: 1701 99) állítanak elő, és tagjai a Cukor Terméktanácsnak (a továbbiakban: Terméktanács).

2. §

(1) Az 50 kg-os kiszerelésű, belföldi értékesítésű és a Magyar Élelmiszerkönyv előírásainak (MÉ 1—3—73/437) megfelelő normál kristálycukor gyártelepi paritáson számított első értékesítéskori

- a) alsó intervenciós ára: 126 000 Ft/tonna;
- b) felső intervenciós ára: 168 000 Ft/tonna.

(2) Az intervenciós ár az általános forgalmi adót nem tartalmazza.

3. §

Amennyiben a kristálycukornak az 5. § rendelkezései szerint meghatározott és közzétett piaci ára a 2. § (1) bekezdésének *a)* pontjában meghatározott árat eléri vagy az alá csökken, és azt legalább — a piaci ár közzétételétől számított — 30 napig nem haladja meg, a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium (a továbbiakban: Minisztérium)

a) hozzájárul az általa megtermelt kristálycukrot közraktárba helyező cukorgyártónak a közraktározással összefüggésben felmerült költségeihez, és/vagy

b) jogszabályban meghatározott egyéb módon gondoskodik a piaci zavar elhárításáról.

4. §

Amennyiben a kristálycukor 5. § rendelkezései szerint meghatározott és közzétett piaci ára a 2. § (1) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott árat eléri vagy meghaladja, és az alá legalább — a piaci ár közzétételétől számított — 30 napig nem csökken, a Minisztérium

a) intézkedik az állami és más belföldi kristálycukor készletek meghatározott áron történő forgalomba hozatala vagy annak elősegítése érdekében, és/vagy

b) kiegyenlítő befizetést rendel el, és/vagy

c) jogszabályban meghatározott egyéb módon gondoskodik a piaci zavar elhárításáról.

5. §

(1) E rendelet alkalmazásában piaci ár az a Magyar Mezőgazdaság című hetilapban közzétett ár, amelyet a Terméktanács javaslata alapján a Minisztérium Agrár-rendtartási Hivatala (a továbbiakban: ARH) jelentet meg.

(2) A piaci árak közzétételére minden naptári hónap 20-áig kerül sor. Ezt megelőzően 10 nappal a Terméktanács tájékoztatja az ARH-t a kristálycukor aktuális piaci áráról.

(3) Az ARH a Terméktanács tájékoztatásának elmaradása esetén is a (2) bekezdésben foglalt határidő szerint teszi közzé az aktuális piaci árat.

6. §

A 3. és a 4. §-ban meghatározott piaci beavatkozás részletes feltételeit és lebonyolítási rendjét a Minisztérium külön rendeletben szabályozza.

7. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba, és 2002. június 30-án hatályát veszti.

Dr. Vonza András s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

A pénzügyminiszter 1/2002. (I. 7.) PM rendelete

a költségvetési viszontgarancia vállalásának és érvényesítésének részletes szabályairól szóló 48/1997. (XII. 31.) PM rendelet módosításáról

A Magyar Köztársaság 1998. évi költségvetéséről szóló 1997. évi CXLVI. törvény 89. §-a (2) bekezdésének *a)* pontjában kapott felhatalmazás alapján — az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 33/A. §-ában foglaltakkal összhangban — a következőket rendelem el:

1. §

A költségvetési viszontgarancia vállalásának és érvényesítésének részletes szabályairól szóló 48/1997. (XII. 31.) PM rendelet 1. §-a (2) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A központi költségvetés által vállalt viszontgarancia feltételei:)

„*b)* a Kezes által vállalt készfizető kezesség összege egy vállalkozás esetén sem haladja meg a 600 millió forintot, az Alapítvány esetében — az agrár-integrátorok kivételével — a 100 millió forintot,”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Varga Mihály s. k.,
pénzügyminiszter

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMEÉNYEK

A Miniszterelnöki Hivalt vezető miniszter p á l y á z a t i f e l h í v á s a

A miniszterelnök döntése alapján a Miniszterelnöki Hivalt vezető miniszter — a belügyminiszterrel egyetértésben — rendkívüli pályázati fordulót hirdet a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 31/A—31/F. §-aiban szabályozott kiemelt *főtisztviselői karba*, valamint a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 245/J—245/M. §-aiban szabályozott *központi tisztikarba* történő felvételre.

a) A kiemelt főtisztviselői karba történő felvételre pályázatot nyújthat be és főtisztviselőnek kinevezhető az a

felsőfokú végzettséggel rendelkező köztisztviselő, aki a Miniszterelnöki Hivatalban, minisztériumokban, illetve a Kormány irányítása vagy felügyelete alatt álló központi közigazgatási szervnél közszolgálati jogviszonyban áll, vagy sikeres pályázat alapján a főtisztviselői kinevezéssel egyidejűleg a felsorolt közigazgatási szervek valamelyikénél közszolgálati jogviszonyt létesít, és a nemzetgazdaság jogszerű működéséhez szükséges nemzetbiztonsági feltételeknek megfelel.

Kiemelten fontos kormányzati érdekből a központi közigazgatási szerv területi és helyi szervénél közszolgálati jogviszonyban álló köztisztviselő is sikeres pályázat alapján — a Ktv. 31/F. §-ában foglaltak szerint — kaphat főtisztviselői kinevezést.

A főtisztviselő feladata, hogy munkakörének, beosztásának ellátása során segítse a közigazgatási stratégiai döntések, programok előkészítését és végrehajtását, az európai integrációval összefüggő kormányzati feladatok ellátását, és elvégezze a miniszterelnök — vagy megbízásából a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter — által esetenként meghatározott feladatokat.

A főtisztviselő kormányzati érdekből a miniszterelnök döntése alapján beleegyezése nélkül is áthelyezhető a Kormány irányítása alatt álló törvényben meghatározott szervhez.

A főtisztviselő köteles részt venni a főtisztviselői jogviszony ellátáshoz szükséges és erre szervezett továbbképzéseken.

A főtisztviselő jogaira és kötelezettségeire, előmenetelére és illetményére a köztisztviselők jogállásáról szóló törvény és egyéb jogszabályok az irányadóak.

b) Központi tisztí cím — pályázat alapján — annak a felsőfokú végzettséggel rendelkező hivatásos állományúnak adható, aki az országos parancsnokság, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok állományában vagy a miniszter által irányított minisztériumban, hivatalban — berendelés, vezénylés alapján — teljesít szolgálatot. Kiemelten fontos kormányzati érdekből központi tisztí cím — sikeres pályázat alapján — a fegyveres szervek területi, helyi szerveinél szolgálatot teljesítő hivatásos állományú részére is adható.

A központi tisztí kar tagjának feladata, hogy a beosztásának (munkakörének) ellátása során segítse a közigazgatási, rendészeti, nemzetbiztonsági stratégiai döntések, programok előkészítését és végrehajtását, az európai integrációval összefüggő, a fegyveres szervet érintő kormányzati feladatok ellátását.

A központi tisztí jogai és kötelezettségei tekintetében egyebekben a főtisztviselőkre vonatkozó szabályozás az irányadó.

A pályázatok benyújtásának határideje: 2002. február 10.

Pályakezdők és néhány éves szakmai gyakorlattal rendelkezők jelentkezését is várjuk.

A pályázatokat, a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszternek címezve a Miniszterelnöki Hivatalhoz kell benyújtani a következő címre: Miniszterelnöki Hivatal

Kormányzati Személyzeti Igazgatási Központ, 1357 Budapest, Pf. 2

A pályázatnak tartalmaznia kell:

— a pályázó személyi adatait (név, születési hely és idő, anyja neve, lakcíme),

— szakmai önéletrajzát,

— mindazokat a tényeket és körülményeket, igazolásokat, bizonyítványokat, melyek a főtisztviselői kinevezést, illetve központi tisztí cím adományozását alátámasztják,

— személyes adatainak — a pályázat elbírálásához szükséges — kezelésére történő felhatalmazást a Miniszterelnöki Hivatal számára.

A pályázatok elbírálásának határideje: 2002. február 28.

Dr. Stumpf István s. k.,

a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

Az Állami Számvevőszék

h i r d e t m é n y e

Az Állami Számvevőszék költségvetési fejezet 2001—2002—2003. évi gazdálkodásának, éves pénzügyi beszámoló és mérleg könyvvizsgálatára meghirdetett pályázatának nyertese az Audit Könyvvizsgáló és Tanácsadó Korlátolt Felelősségű Társaság lett.

Dr. Kovács Árpád s. k.,

az Állami Számvevőszék elnöke

Az Állami Számvevőszék

h i r d e t m é n y e

a Magyar Nemzeti Bank könyvvizsgálói feladatainak ellátására kiírt pályázat elbírálásáról

Az Állami Számvevőszék elnöke a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvény 45. §-ának (3) bekezdése és 59. §-a alapján — az Értékelő Bizottság véleményét figyelembe véve —

az Ernst & Young Könyvvizsgálói Korlátolt Felelősségű Társaságot

javasolja a Magyar Nemzeti Bank könyvvizsgálói feladatainak ellátására.

Dr. Kovács Árpád s. k.,

az Állami Számvevőszék elnöke

**A BM Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó
és Választási Hivatal közleménye**

A BM Központi Hivatal a 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet 73. § (1) bekezdése alapján — az eddig közzétetteken kívül — az alábbi elveszett, megsemmisült gépjármű törzs-könyvek sorszámaát teszi közzé:

958104A
207370A
275989A
230832B
795764A
680628A
168063A
296664A
162828B
163511B
036382A
945879B
870783B
896706A

666998B
438193A
532945A
896438A
528771A
196276A
807119B
589080A
438514A
617174A
961037A
458534A
302451A
228095A
011151B
279293B
627813A
685402A
468365B
005298B
995351A

Közlekedési Nyilvántartó Osztály

Helyesbítés: A Magyar Közlöny 2001. évi 152. számában kihirdetett, a széles képméretarányú és a digitális televízió műsorszolgáltatással összefüggő műszaki előírásokról szóló 31/2001. (XII. 23.) MeHVM rendelet 6. § (3) bekezdésének szövege helyesen a következő:

„(3) A 4. és 5. §-ban foglalt rendelkezések nem vonatkoznak azon televízió műsorvevő készülékekre, digitális vevőegységekre és feltételes hozzáférési rendszerekre, amelyek e rendelet hatálybalépésekor már a forgalomba hozók birtokában vannak, vagy amelyekre **e rendelet hatálybalépésekor az import, illetve a szállítási szerződést már megkötötték.**”

(Kézirathiba)

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra szóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2002. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Azesetleges módosítás szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1394 Budapest 62. Pf. 357. Fax: 318-6668.)

A 2002. évi lapárak

Magyar Közlöny	56 784 Ft/év	Magyar Közigazgatás	5 376 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	10 752 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alapprogram Hírlevele	2 688 Ft/év
Bányászati Közlöny	2 688 Ft/év	Oktatási Közlöny	13 776 Ft/év
Belsőügyi Közlöny	14 448 Ft/év	Önkormányzatok Közlönye	3 360 Ft/év
Cégek Közlöny	59 136 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	18 144 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	14 784 Ft/év	Pénzügyi Szemle	13 104 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	10 416 Ft/év	Statisztikai Közlöny	7 728 Ft/év
Határozatok Tára	13 104 Ft/év	Szociális és Munkavédelmi Közlöny	10 416 Ft/év
Házi Jogtanácsadó	2 688 Ft/év	Turisztikai Értesítő	6 720 Ft/év
Hírközlési Értesítő	3 696 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	4 032 Ft/év
Hivatalos Értesítő	8 400 Ft/év	Vízügyi Értesítő	7 392 Ft/év
Ifjúsági és Sport Értesítő	2 688 Ft/év	Élet és Tudomány	6 384 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	9 072 Ft/év	Ludové Noviny	1 680 Ft/év
Gazdasági és Foglalkoztatási Közlöny	13 776 Ft/év	Neue Zeitung	2 688 Ft/év
Környezetvédelmi Értesítő	8 064 Ft/év	Természet Világa	3 696 Ft/év
Közlekedési és Vízügyi Értesítő	13 776 Ft/év	Valóság	4 032 Ft/év
Kulturális Közlöny	11 088 Ft/év		
Külgazdasági Értesítő	11 424 Ft/év		

Az árak a 12%-os áfát is tartalmazzák.

A **Házi Jogtanácsadó** című lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címen:

Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. 1394 Bp. 62. Pf. 357 vagy faxon: 318-6668, vagy a www.mhk.hu/hj internetcímen található megrendelőlapon.

Telefon: 266-9290/234, 235 mellék.

Éves előfizetési díja 2688 Ft áfával.

A CD-JOGÁSZ hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteménye 2002. évi éves előfizetési díjai:

Önálló változat	48 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	64 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	112 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	80 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	128 000 Ft

Egyszeri belépési díj: 6000 Ft. (Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 2001. évfolyama jelenik meg CD-n az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően.

Hatályos jogszabályok online elérése: a 3 naponta frissített adatbázis az interneten keresztül érhető el a www.mhk.hu címen. További információ kérhető a 06 (80) 200-723-as zöldszámon.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Bártfai Béla.

A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Korda Judit vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában, illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlönybolt internetcímen.

2002. évi éves előfizetési díj: 56 784 Ft. Egy példány ára: 140 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána + 8 oldalanként + 112 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

02.0014 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.